

មូលដ្ឋាន
គ្រឹះនៃជំនឿ

FUNDAMENTALS OF THE FAITH

«យើងបាននិពន្ធសៀវភៅ មូលដ្ឋានគ្រឹះនៃជំនឿ ដោយសារយើងជឿថា
សេចក្តីពិតរំពឹងព្រះជាម្ចាស់ រំពឹងមនុស្សលោក និងរំពឹងព្រះគ្រីស្ទ
គឺជាខ្លឹមសារនៃជំនឿរបស់គ្រីស្ទបរិស័ទ។»

— លោកគ្រូ ចន ម៉ែកខធីរ (John MacArthur)

តើលោកអ្នកមានបំណងចិត្តចង់ឲ្យខ្លួនឯង និងក្រុមជំនុំឈរលើច្បាប់នៃការបង្រៀនខាងទេវវិទ្យាដ៏មាំមួនដែរឬទេ? តើលោកអ្នក
មានបំណងចង់ឃើញអ្នកជឿថា លទ្ធផលខាងឯវិញ្ញាណយ៉ាងលឿនដែរឬទេ? តើលោកអ្នករំពឹងចង់ឃើញមានគ្រីស្ទបរិស័ទ
ជាច្រើនទៀតពេញវ័យខាងឯវិញ្ញាណដែលមានចិត្តចង់ផ្សាយដំណឹងល្អ និងបង្កើតសិស្សដែរឬទេ? តើលោកអ្នកមានបំណងចិត្ត
ចង់ឃើញក្រុមជំនុំរបស់លោកអ្នកមានការរួបរួមគ្នាដែលផ្អែកទៅលើការយល់ដឹងពីសេចក្តីពិតរបស់ព្រះជាម្ចាស់ជាមូលដ្ឋាន
ដែរឬទេ?

បើដូច្នោះមែន សៀវភៅ មូលដ្ឋានគ្រឹះនៃជំនឿ ជាសៀវភៅដ៏ល្អសម្រាប់លោកអ្នកហើយ! សៀវភៅដ៏ល្អ និងងាយស្រួលអនុវត្ត
តាមមួយក្បាលនេះ គឺជាធនធានសម្រាប់អ្នកជឿថា និងអ្នកជឿយុវជនមកដែរ។ ដូចគ្នាផងដែរ សៀវភៅនេះក៏បានទទួល
ការកែសម្រួលដោយ ចាស់ទុំ គ្រូបង្រៀន និងគ្រូគម្ពោលនៅក្រុមជំនុំ ហ្គ្រេស ខម្មុនីតធី (Grace Community Church)។ តាម
ការដឹកនាំរបស់លោកគ្រូ ចន ម៉ែកខធីរ (John MacArthur) យើងបានប្រើប្រាស់សៀវភៅនេះក្នុងការបង្រៀន ហើយយើងឃើញថា
វាមានប្រសិទ្ធភាពល្អណាស់លើជីវិតអ្នកដែលបានសិក្សា។

តាមរយៈមេរៀនទាំង១៣នៃសៀវភៅនេះ លោកអ្នកនឹងសិក្សាលើមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃជំនឿដែលអ្នកជឿគ្រប់រូបត្រូវយល់ដឹង៖

- សេចក្តីផ្តើមអំពីព្រះគម្ពីរ
- វិធីយល់ដឹងដើម្បីស្គាល់ព្រះគម្ពីរ
- ព្រះជាម្ចាស់៖ ចរិតលក្ខណៈ និងលក្ខណសម្បត្តិរបស់ទ្រង់
- បុគ្គលភាពរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
- ព័ន្ធកិច្ចរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
- សេចក្តីសង្គ្រោះ
- បុគ្គលភាព និងព័ន្ធកិច្ចរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
- ការអធិស្ឋាន និងអ្នកជឿ
- ក្រុមជំនុំ៖ ការប្រកប និងការថ្វាយបង្គំ
- អំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណ
- ការប្រកាសដំណឹងល្អ និងអ្នកជឿ
- ការស្តាប់បង្គាប់
- ការដឹកនាំ និងបំណងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់

គ្រប់មេរៀននីមួយៗមាន សំណួរពិភាក្សា ឧទាហរណ៍ និងការអនុវត្តជាក់ស្តែង ដើម្បីជួយឲ្យលោកអ្នកគ្រាប់តាមព្រះគម្ពីរ។
សៀវភៅ មូលដ្ឋានគ្រឹះនៃជំនឿ គឺជាលទ្ធផលដែលបានមកពីការរៀបចំ ការបង្រៀន និងការអនុវត្តរបស់ក្រុមជំនុំយើងខ្ញុំអស់
ជាច្រើនឆ្នាំមកហើយ។ អំណាចនៃសៀវភៅនេះគឺមិនអាស្រ័យទៅលើការរៀបចំរចនាអត្ថបទនោះទេ តែវាអាស្រ័យទៅលើព្រះ
បន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដែលជាមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃសៀវភៅនេះ។

«យើងដឹងថា នៅពេលដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធប្រើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់
នៅក្នុងដួងចិត្តមនុស្ស នោះជីវិតរបស់ពួកគេនឹងទទួលបានការផ្លាស់ប្តូរច្រើន។»

— លោកគ្រូ ចន ម៉ែកខធីរ (John MacArthur)

ជីវិតលោកអ្នកក៏អាចទទួលបានការផ្លាស់ប្តូរផងដែរ!

សេចក្តីផ្តើមដោយ លោកគ្រូ ចន ម៉ែកខធីរ
INTRODUCTION BY JOHN MACARTHUR

មូលដ្ឋាន គ្រឹះនៃជំនឿ

FUNDAMENTALS OF THE FAITH

មេរៀនទាំង១៣៖ ដើម្បីក្រចម្រើន
ខាងព្រះគុណ និងប្រាជ្ញារបស់ផងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ

បកប្រែដោយ៖ សកម្មភាពកម្ពុជា

Translated by: ACTION Cambodia — <http://www.actioncambodia.org>

រក្សាសិទ្ធិគ្រប់យ៉ាង © ១៩៩៥, ២០០៧, ២០១៤ ដោយ ក្រុមជំនុំ ហ្គ្រេស ខម្មិនីតី

Copyright © 1995, 2007, 2014 by Grace Community Church

Grace Community Church
13248 Roscoe Blvd.
Sun Valley, CA 91352 USA
(800) 472-2315

All rights reserved.

No part of this material may be reproduced or copied in any form or by any means—graphic, electronic, or mechanical, including photocopying, taping, or information storage and retrieval systems—without written permission of the copyright owner, except for brief excerpts quoted in critical reviews.

តើលោកអ្នកបានទទួលអត្ថប្រយោជន៍ពីសៀវភៅនេះដែរឬទេ?

សូមផ្តល់ជាមតិយោបល់ដល់យើងខ្ញុំ តាមរយៈអ៊ីមែល resources@actioncambodia.org

ប្រសិនបើលោកអ្នកឃើញមានកំហុសលើអក្ខរាវិទ្ធី វេយ្យាករណ៍ ឬឃ្លាប្រយោគ

សូមជួយផ្តល់ជាដំណឹងដល់យើងខ្ញុំ តាមរយៈអ៊ីមែល resources@actioncambodia.org

ប្រសិនបើលោកអ្នកចង់ជាសៀវភៅនេះ សូមចូលទៅកាន់គេហទំព័រ៖

For information on how to purchase additional copies of this book, please visit:
<http://www.cambodianchristianresources.com/fundamentalsofthefait/>

ពិនិត្យផ្ទៀងផ្ទាត់ដោយ៖ លោក ជួប ប៊ុនហាក់ និងសកម្មភាពកម្ពុជា

យើងខ្ញុំបានរក្សាអក្ខរាវិទ្ធីនៃសម្រង់ខគម្ពីរដែលមាននៅក្នុងព្រះគម្ពីរបកប្រែចាស់ឆ្នាំ១៩៩៤ ក៏ដូចជាអសាធារណនាមមួយចំនួន ប៉ុន្តែ

សំណេរនៅក្នុងអត្ថបទទាំងមូល យើងខ្ញុំបានខិតខំព្យាយាមគោរពតាមអក្ខរាវិទ្ធីនៃវចនានុក្រមខ្មែររបស់

សម្តេចសង្ឃរាជ ជួន ណាត។

ព្រមជាមួយនឹងការប្រើប្រាស់កម្មវិធីត្រួតពិនិត្យអក្ខរាវិទ្ធី

និងវេយ្យាករណ៍ យូនីកូដខ្មែរ របស់ ស.ស.ឈ.ន.ក.

Edited using the SBBIC Unicode Khmer Spelling Checker
and Grammar Checker — <http://www.sbbic.org>

សូមថ្លែងអំណរអរគុណដល់៖ លោក គឹម សីហា, លោកគ្រូ ហុង សុភក្តិ, លោកគ្រូ ជឿន ជីវិចន្ទា, លោក ម៉ែន ជំនោ, និងលោក ឈាង បូរ៉ា

ដែលមានចំណែកក្នុងការអភិវឌ្ឍសៀវភៅនេះ។

អត្ថបទគម្ពីរ © រក្សាសិទ្ធិដោយសមាគមព្រះគម្ពីរសកល

ដកស្រង់ដោយមានការអនុញ្ញាត

English Edition ISBN: 1-883973-01-5

Khmer Edition ISBN: 978-0-9890481-8-7

សេចក្តីផ្តើម

សៀវភៅ មូលដ្ឋានគ្រឹះនៃជំនឿ អាចជារឿងមានតម្លៃដ៏ខ្ពស់បំផុតដែលមានរក្សាទុកនៅក្នុងក្រុមជំនុំ ហ្គ្រេស ខម្មនីតធី (Grace Community Church)។

យើងបាននិពន្ធសៀវភៅនេះដោយអំណរជាយូរឆ្នាំមកហើយ ដើម្បីបំពេញតម្រូវការរបស់ក្រុមជំនុំ យើង តាំងពីខ្ញុំជាគ្រូគង្វាលវ័យក្មេងម្នាក់ ហើយពេលនោះក្រុមជំនុំរបស់ខ្ញុំក៏មិនសូវមានមនុស្សច្រើនទេ។ ទន្ទឹមនឹងនោះដែរ ក្រុមជំនុំរបស់យើងក៏ពង្រីកច្រើនឡើង។ មានក្រុមគ្រួសារ និងអ្នកនៅលីវជាច្រើន នាក់បានចាប់ផ្តើមមកចូលរួមនៅក្នុងក្រុមជំនុំយើង មានអ្នកខ្លះទើបតែនឹងជឿ ហើយខ្លះទៀតជាអ្នកជឿ ដែលទើបតែនឹងផ្លាស់ទីលំនៅមកនៅជិតក្រុមជំនុំយើង។ ដូច្នេះហើយបានជាមានអ្នកចូលរួមថ្មីៗជាច្រើន ដែលមានប្រវត្តិផ្សេងៗគ្នា។ ហេតុដូច្នេះហើយ យើងគិតថា ត្រូវការពង្រឹងលើមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃជំនឿដល់ អ្នកនៅក្នុងក្រុមជំនុំយើង។

សៀវភៅ មូលដ្ឋានគ្រឹះនៃជំនឿនេះបានដើរតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការធ្វើឲ្យក្រុមជំនុំយើងពេញវ័យ ខាងធម្មនុញ្ញចាប់តាំងពីពេលនោះមក។ សៀវភៅនេះបានផ្តល់ជាមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃទេវវិទ្យាដ៏រឹងមាំ មួយដល់អ្នកជឿថ្មីៗ និងជួយដុះខាត់លើការយល់ដឹងពីសេចក្តីបង្រៀនដ៏សំខាន់ៗក្នុងព្រះគម្ពីរ ព្រមទាំងប្រដាប់ពួកគេក្នុងការផ្សាយដំណឹងល្អ និងការបង្កើតសិស្សផង។ សៀវភៅនេះជួយចម្រើន លើភាពរួមគ្នាដ៏ពិតប្រាកដនៅក្នុងក្រុមជំនុំ គឺជាភាពរួមគ្នាដែលឈរលើការយល់ដឹងពីសេចក្តីពិតនៃ ព្រះជាម្ចាស់។

ទោះបីជាសៀវភៅនេះមានសារៈសំខាន់ចំពោះ ក្រុមជំនុំ ហ្គ្រេស ខម្មនីតធី (Grace Community Church) ក៏ដោយ ក៏មិនសូវមានក្រុមជំនុំផ្សេងទៀតប្រើប្រាស់សៀវភៅនេះដែរ។

ប៉ុន្តែឥឡូវមិនដូចពីមុនទៀតទេ។ ដោយព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ពេលនេះយើងមានឱកាស ដើម្បីចែកចាយសៀវភៅដ៏ល្អនេះដល់ក្រុមជំនុំផ្សេងៗនៅសហរដ្ឋអាមេរិក (និងប្រទេសផ្សេងៗនៅលើ ពិភពលោកផងដែរ)។ សៀវភៅដែលលោកអ្នកកំពុងតែកាន់នេះបានទទួលការរែកសម្រួលជាច្រើនលើក ច្រើនសារមកហើយ។ ហើយវាគឺជាលទ្ធផលដែលបានមកពីការរៀបចំ ការបង្រៀន និងការអនុវត្ត អស់ជាច្រើនឆ្នាំមកដែរ។ យើងបានប្រើប្រាស់សៀវភៅនេះក្នុងការបង្រៀន ហើយយើងឃើញថា វាមាន ប្រសិទ្ធភាពល្អណាស់លើជីវិតអ្នកដែលបានសិក្សា។

យើងបានដឹងច្បាស់ហើយថា អំណាចនៃសៀវភៅនេះគឺមិនអាស្រ័យទៅលើការរៀបចំចនាអត្ថបទ នោះទេ តែវាអាស្រ័យទៅលើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដែលជាមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃសៀវភៅនេះទៅវិញទេ។ យើងដឹងថា នៅពេលដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធប្រើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់នៅក្នុងដួងចិត្តមនុស្ស នោះជីវិតរបស់ពួកគេនឹងទទួលបានការផ្លាស់ប្តូរពីទ្រង់។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលខ្ញុំមានក្តីរំភើប យ៉ាងខ្លាំង ដោយដឹងថាលោកអ្នកបានរកសៀវភៅនេះឃើញ។ យើងបានប្រើប្រាស់សៀវភៅនេះ

ដើម្បីទទួលស្វាគមន៍មនុស្សរាប់ពាន់នាក់ឲ្យចូលទៅក្នុងក្រុមជំនុំ និងក្នុងគ្រួសារនៃព្រះគ្រីស្ទ។ វាបានជួយអ្នកជឿជាច្រើនចាក់គ្រឹះខាងឯវិញ្ញាណឲ្យមាំមួន។

ខ្ញុំជឿថា សៀវភៅនេះនឹងផ្តល់ផលប្រយោជន៍ដល់លោកអ្នក និងក្រុមជំនុំរបស់លោកអ្នក ដូចដែលក្រុមជំនុំរបស់ខ្ញុំបានទទួលផលប្រយោជន៍ពីសៀវភៅនេះផងដែរ។

គ្រូគង្វាល នៅ ក្រុមជំនុំ ហ្គ្រេស ឧមូនីតធី (Grace Community Church)

ទីក្រុង សាន់ វ៉ាលី (Sun Valley) រដ្ឋ កាលីហ្វ័រញ៉ា សហរដ្ឋអាមេរិក

របៀបក្នុងការប្រើកិច្ចការមេរៀន

១. មុនពេលបំពេញមេរៀននីមួយៗ សូមត្រៀមខ្លួនឲ្យបានរួចជាស្រេចដោយអធិស្ឋានទូលសូមព្រះជាម្ចាស់ជួយលោកអ្នកក្នុងការសិក្សាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ខណៈពេលដែលលោកអ្នកបំពេញចម្លើយនៅក្នុងសៀវភៅនេះ សូមកត់ចំណាំ ហើយសម្គាល់លើសំណួរដែលលោកអ្នកនៅមានចម្ងល់។ លោកអ្នកចាំបាច់ត្រូវមានព្រះគម្ពីរ ដើម្បីបំពេញមេរៀននីមួយៗ និងនៅពេលដែលលោកអ្នកជួបជុំគ្នាពិភាក្សាមេរៀន។
២. ការជួបជុំគ្នាពិភាក្សាមេរៀនមិនមែនជាពេលដែលត្រូវបំពេញចម្លើយនោះទេ។ ប៉ុន្តែគឺជាពេលដែលត្រូវពន្យល់ និងពិភាក្សាលើប្រធានបទស្នូល ហើយក៏ជាពេលដែលត្រូវឆ្លើយសំណួរទាក់ទងទៅនឹងមេរៀនវិញ។
៣. ប្រសិនបើលោកអ្នកយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើការបំពេញមេរៀន នោះលោកអ្នកនឹងទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ពីការពិភាក្សា ព្រមទាំងអាចមានសមត្ថភាពក្នុងការពិភាក្សាជាមួយក្រុមផងដែរ។
៤. នៅពេលដែលលោកអ្នកជួបជុំគ្នាពិភាក្សាមេរៀន លោកអ្នកត្រូវមានចិត្តភ្លាហានក្នុងការចែកចាយ និងទទួលយកការចែកចាយពីអ្នកដទៃផងដែរ។

មាតិកា

មេរៀនទី១ សេចក្តីផ្តើមអំពីព្រះគម្ពីរ	៩
មេរៀនទី២ វិធីយល់ដឹងដើម្បីស្គាល់ព្រះគម្ពីរ.....	១៩
មេរៀនទី៣ ព្រះជាម្ចាស់៖ ចរិតលក្ខណៈ និងលក្ខណសម្បត្តិរបស់ទ្រង់	៣១
មេរៀនទី៤ បុគ្គលភាពរបស់ព្រះយេស៊ូវ.....	៤៣
មេរៀនទី៥ ព័ន្ធកិច្ចរបស់ព្រះគ្រីស្ទ.....	៤៩
មេរៀនទី៦ សេចក្តីសង្គ្រោះ.....	៥៧
មេរៀនទី៧ បុគ្គលភាព និងព័ន្ធកិច្ចរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ	៦៥
មេរៀនទី៨ ការអធិស្ឋាន និងអ្នកជឿ	៧១
មេរៀនទី៩ ក្រុមជំនុំ៖ ការប្រកបគ្នា និងការថ្វាយបង្គំ	៧៩
មេរៀនទី១០ អំណោយទានខាងវិញ្ញាណ.....	៨៩
មេរៀនទី១១ ការផ្សាយដំណឹងល្អ និងអ្នកជឿ	៩៧
មេរៀនទី១២ ការស្តាប់បង្គាប់.....	១០៣
មេរៀនទី១៣ ព្រះហឫទ័យ និងការដឹកនាំរបស់ព្រះជាម្ចាស់.....	១១១

មេរៀនទី១

សេចក្តីផ្តើមអំពីព្រះគម្ពីរ

ខគម្ពីរចងចាំ៖ ២ធីម៉ូថេ ៣:១៦

គ្រប់ទាំងបទគម្ពីរ គឺជាព្រះទ្រង់បានបញ្ចេញព្រះវិញ្ញាណបណ្តាលឲ្យតែងទេ ក៏មានប្រយោជន៍សំរាប់ការបង្រៀន ការរំព្រកឲ្យដឹងខ្លួន ការប្រដៅជំរង់ និងការបង្ហាត់ខាងដល់សេចក្តីសុចរិត។

ព្រះគម្ពីរគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលអះអាងថាជាសេចក្តីពិត ជាព្រះរាជសារមកពីព្រះជាម្ចាស់ដល់មនុស្ស។ ២ពេត្រុស ១:២១ ចែងថា «...គឺជាមនុស្សបរិសុទ្ធរបស់ព្រះ ដែលបានទាយដោយសារព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទ្រង់បណ្តាលវិញ»។

- មានមនុស្សប្រមាណជា៤០នាក់ខុសៗគ្នា ដែលបានសរសេរបទគម្ពីរទាំងនេះឡើង
- ពួកគេរស់នៅក្នុងប្រទេសខុសៗគ្នា
- ពួកគេរស់នៅក្នុងសម័យកាលផ្សេងៗគ្នា (១៤០០ មុន គ.ស-៩០ នៃគ.ស)
- ពួកគេបានសរសេរជាបីភាសា៖ ហេព្រើរ អាវ៉ាម និងក្រិក

តែទោះបីជាមានភាពខុសគ្នាដ៏ធំយ៉ាងនោះក៏ដោយ ក៏ព្រះជាម្ចាស់បានបណ្តាលឲ្យពួកអ្នកនិពន្ធទាំងនោះ ផ្ដោតសំខាន់ទៅលើសិរីល្អរបស់ទ្រង់ ក្នុងការលោះបាបមនុស្ស ហើយត្រូវអង្គុយសំខាន់តែមួយគត់ គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដែលជាព្រះរាជបុត្រារបស់ព្រះជាម្ចាស់។

I. សញ្ញាចាស់ (៣៩កណ្តា)

ក) បញ្ចកណ្តា (កណ្តាទាំងប្រាំ)

លោក ម៉ូសេ បានសរសេរព្រះគម្ពីរប្រាំកណ្តាដំបូងនៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ នៅអំឡុងឆ្នាំ ១៤០០ មុន គ.ស។ កណ្តាទាំងនោះគេតែងតែហៅថា «កណ្តាទាំងប្រាំរបស់លោក ម៉ូសេ» ឬ «បញ្ចកណ្តា»។

ចូរសរសេរកណ្តាទាំងនេះឲ្យត្រូវតាមលំដាប់លំដោយ ដែលលោកអ្នកអាចរកឃើញនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ៖

១. _____ កណ្តានៃការចាប់ផ្តើមមាន៖ ការបង្កើត មនុស្សលោក បាប ការលោះបាប និងប្រជាជាតិរបស់ព្រះជាម្ចាស់។

- ២. _____ ព្រះជាម្ចាស់រំដោះរាស្ត្រទ្រង់ចេញពីស្រុកអេហ្ស៊ីប។
- ៣. _____ ក្រឹត្យវិន័យនៃពួកអាចារ្យលើភាពបរិសុទ្ធ និងការថ្វាយបង្គំ
តាមរយៈការបូជា និងការធ្វើឲ្យខ្លួនបរិសុទ្ធ។
- ៤. _____ រាស្ត្ររបស់ទ្រង់នៅតែបន្តមិនស្តាប់បង្គាប់ ហើយរង្វេងនៅក្នុង
វាលរហោស្ថានអស់រយៈពេល៤០ឆ្នាំ។
- ៥. _____ សេចក្តីថ្លែងដ៏អស្ចារ្យរបស់លោក ម៉ូសេ ក្នុងការណែនាំ
បណ្តាជនឲ្យរៀបចំខ្លួនចូលទៅកាន់ទឹកដីសន្យា។

ខ) ប្រវត្តិសាស្ត្រ (១២កណ្ត)

អ្នកនិពន្ធបានសរសេរគ្រប់ទាំងកណ្តនៃប្រវត្តិសាស្ត្រនេះឡើងនៅក្នុងអំឡុងឆ្នាំ ១៤០០-៤៥០
មុន គ.ស ហើយពណ៌នាអំពីដំណោះស្រាយរបស់ព្រះជាម្ចាស់ជាមួយនឹងរាស្ត្ររើសតាំងរបស់
ព្រះអង្គ គឺរាស្ត្រអ៊ីស្រាអែលដែលជាជនជាតិហេព្រើរ។

ចូរសរសេរកណ្តទាំងនេះឲ្យត្រូវតាមលំដាប់លំដោយ៖

១. _____	៥. _____	៩. _____
២. _____	៦. _____	១០. _____
៣. _____	៧. _____	១១. _____
៤. _____	៨. _____	១២. _____

គ) កំណាព្យ (៥កណ្ត)

ប្រាក់កណ្តបន្ទាប់ទៀត គឺជាកំណាព្យដែលពណ៌នានៅក្នុងពាក្យកាព្យ និងចម្រៀង រៀបរាប់ពី
ភាពអស្ចារ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ និងដំណោះស្រាយរបស់ទ្រង់ជាមួយមនុស្ស។

ចូរសរសេរកណ្តទាំងនេះឲ្យត្រូវតាមលំដាប់លំដោយ៖

- ១. _____ ការរងទុក្ខវេទនា និងការទុកចិត្តដ៏ស្មោះត្រង់របស់មនុស្សម្នាក់
ដែលស្រឡាញ់ព្រះជាម្ចាស់។
- ២. _____ ចម្រៀងសរសើរតម្កើង និងការបង្ហាត់បង្រៀន។
- ៣. _____ គតិបណ្ឌិតដ៏ប្រសើររបស់ព្រះជាម្ចាស់សម្រាប់ការរស់នៅប្រចាំថ្ងៃ។
- ៤. _____ ភាពសូន្យសុងនៃជីវិតក្នុងលោកីយ៍ដែលគ្មានព្រះជាម្ចាស់។
- ៥. _____ អំណរក្នុងអាពាហ៍ពិពាហ៍។

ឃ) ហោរាធំ (៥កណ្តា)

ហោរាធំគឺជាមនុស្សម្នាក់ដែលព្រះជាម្ចាស់បានតែងតាំងឡើង ដើម្បីចែកចាយព្រះរាជសាររបស់ ទ្រង់ទៅកាន់មនុស្សទាំងអស់។ គេហៅកណ្តាទាំងនោះថា «ហោរាធំ» ព្រោះកណ្តាទាំងនោះ វែងជាងការសរសេររបស់ «ហោរាតូច»។ កណ្តាទាំងនោះសរសេរឡើងប្រហែលពីឆ្នាំ ៧៥០- ៥៥០ មុន គ.ស។

ចូរសរសេរកណ្តាទាំងនេះឲ្យត្រូវតាមលំដាប់លំដោយ៖

- ១. _____ ៣. _____ ៥. _____
- ២. _____ ៤. _____

ង) ហោរាតូច (១២កណ្តា)

អ្នកនិពន្ធបានសរសេរកណ្តាទាំងនេះឡើងប្រហែលជាចន្លោះពីឆ្នាំ ៨៤០-៤០០ មុន គ.ស។

ចូរសរសេរកណ្តាទាំងនេះឲ្យត្រូវតាមលំដាប់លំដោយ៖

- ១. _____ ៥. _____ ៩. _____
- ២. _____ ៦. _____ ១០. _____
- ៣. _____ ៧. _____ ១១. _____
- ៤. _____ ៨. _____ ១២. _____

II. សញ្ញាថ្មី (២៧កណ្តា)

សញ្ញាថ្មី ឬសម្ព័ន្ធមេត្រីថ្មីបានបង្ហាញពីព្រះគ្រីស្ទថា ជាព្រះប្រោសលោះបាបមនុស្សលោក។ នៅក្នុងកណ្តា សញ្ញាថ្មីនេះ យើងអាចរកឃើញពី៖

- ជីវិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
- ផ្លូវនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ
- ដើមកំណើតរបស់គ្រីស្ទបរិស័ទ
- សេចក្តីបង្រៀនសម្រាប់ការរស់នៅជាគ្រីស្ទបរិស័ទ
- គម្រោងការណ៍របស់ព្រះជាម្ចាស់សម្រាប់ពេលអនាគត

ក) ប្រវត្តិសាស្ត្រ (៥កណ្តា)

១. ដំណឹងល្អ (៤កណ្តាដំបូង)

- ក) _____ គេបានចងក្រងពីជីវិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទជាពិសេសទុកសម្រាប់ពួកសាសន៍យូដា ដើម្បីបង្ហាញឲ្យពួកគេដឹងថា ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទគឺជាព្រះមេស៊ី ដែលពួកគេទន្ទឹងរង់ចាំអស់រយៈពេលជាយូរមកហើយនោះ។
- ខ) _____ គេបានចងក្រងពីជីវិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ជាពិសេសទុកសម្រាប់ជនជាតិរ៉ូមសម័យដើម ដើម្បីបង្ហាញឲ្យពួកគេដឹងថា ទ្រង់គឺជាអ្នកបម្រើដែលស្តាប់បង្គាប់ព្រះជាម្ចាស់។
- គ) _____ លោក លូកាដែលជាជនជាតិក្រិកបានចងក្រងពីជីវិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ជាពិសេសទៅកាន់ពួកក្រិកលើពិភពលោក ដើម្បីបង្ហាញពីព្រះគ្រីស្ទថា ទ្រង់គឺជាមនុស្សដ៏គ្រប់លក្ខណ៍ សំដៅទៅលើភាពជាមនុស្សរបស់ព្រះអង្គ។
- ឃ) _____ ជីវិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ បង្ហាញឲ្យដឹងថា ទ្រង់គឺជាព្រះរាជបុត្រារបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលបញ្ជាក់ពីភាពជាព្រះរបស់ព្រះអង្គ។ កណ្តានេះសរសេរ យ៉ូហាន បានសរសេរផ្ទើរទៅកាន់មនុស្សទាំងអស់។

តើហេតុផលពីរយ៉ាងដែលនាំឲ្យមានការសរសេរកណ្តាដំណឹងល្អយ៉ូហានឡើងនោះគឺជាអ្វី (យ៉ូហាន ២០:៣១)?

- ១. _____
- ២. _____

២. ប្រវត្តិរបស់ក្រុមជំនុំដើមដំបូង (១កណ្តា)

_____ ដើមដំបូង និងការរាលដាលនៃក្រុមជំនុំគ្រីស្ទបរិស័ទ។ គេអាចហៅកណ្តានោះថា «កិច្ចការនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ» ហើយគេសរសេរកណ្តានេះឡើងទុកជាឧបករណ៍សម្រាប់ផ្សាយដំណឹងល្អ។

ខ) សំបុត្រ ឬសារ (២១កណ្តា)

អ្នកនិពន្ធបានចងក្រងសំបុត្រនេះឡើង ដើម្បីផ្ញើទៅកាន់បុគ្គលម្នាក់ៗ ទៅកាន់ក្រុមជំនុំ និងអស់អ្នកជឿទូទៅទាំងអស់។ សំបុត្រទាំងនេះដោះស្រាយនូវរាល់ទិដ្ឋភាពស្តីពីជំនឿ និងការទទួលខុសត្រូវរបស់គ្រីស្ទបរិស័ទ។

ចូរសរសេរកណ្តាទាំងនេះឲ្យត្រូវតាមលំដាប់លំដោយ៖

១. សំបុត្ររបស់សាវ័ក ប៉ូល (១៣កណ្តា)

ក) _____	ជ) _____
ខ) _____	ឈ) _____
គ) _____	ញ) _____
ឃ) _____	ដ) _____
ង) _____	ច) _____
ថ) _____	ឌ) _____
ឆ) _____	

២. សំបុត្រទូទៅ (៨កណ្តា)

ក) _____	ង) _____
ខ) _____	ច) _____
គ) _____	ឆ) _____
ឃ) _____	ជ) _____

ក) ទំនាយ (១កណ្តា)

កណ្តាចុងក្រោយនៃគម្ពីរសញ្ញាថ្មី ប្រាប់ពីព្រឹត្តិការណ៍ផ្សេងៗនាពេលអនាគត៖

- ការយាងមកវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
- រាជរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
- សិរីល្អរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
- សេចក្តីថ្លែងបញ្ជាក់ពីអនាគតរបស់ពួកអ្នកជឿ និងអ្នកមិនជឿ

គេហៅកណ្តាតម្កីរនេះថា _____ ។

III. ព្រះគ្រីស្ទក្នុងព្រះគម្ពីរ

ក) គេបានមើលគម្ពីរសញ្ញាចាស់ និងសញ្ញាថ្មីជាមួយគ្នា ហើយពណ៌នាពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទទុកជា កូអង្គដ៏សំខាន់បំផុត។

ចូរអានខគម្ពីរខាងក្រោមទាំងនេះ ហើយបំពេញឃ្លាដូចតទៅ៖

១. លូកា ២៤:២៧ គេបានឃើញព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុង _____ ។

២. យ៉ូហាន ៥:៣៩ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា «គឺជាគម្ពីរនោះឯង ដែលធ្វើបន្ទាល់ពី ____»។

ខ) គន្លឹះសំខាន់គឺព្រះយេស៊ូវ

៥កណ្តា ជាគ្រីស្ទរំនឹម	១២កណ្តា ជាប្រវត្តិសាស្ត្រ	៥កណ្តា ជាកំណាព្យ	១៧កណ្តា ជាទំនាយ	៤កណ្តា ជាដំណឹងល្អ	១កណ្តា ជាប្រវត្តិសាស្ត្រ	២១កណ្តា ជាសំបុត្រ	១កណ្តា ជាទំនាយ
សេចក្តីសន្យា របស់ព្រះគ្រីស្ទ	ការទន្ទឹងរង់ចាំព្រះគ្រីស្ទ គំរូ បទពិសោធន៍ និងទំនាយ			ការលេចមក របស់ព្រះគ្រីស្ទ	ក្រុមជំនុំ របស់ព្រះគ្រីស្ទ	ពិធីរាជាកិសេក របស់ព្រះគ្រីស្ទ	

IV. ហេតុអ្វីព្រះគម្ពីរមានសារៈសំខាន់?

នៅពេលដែលអារក្សបានមកល្អប្រុងព្រះយេស៊ូវ ពេលនោះទ្រង់បានលើកបទគម្ពីរ ចោទិយកថា ៨:៣ ដោយមានបន្ទូលថា «មនុស្សមិនមែនរស់ ដោយសារតែនំប៉័ងប៉ុណ្ណោះទេ គឺរស់ដោយសារគ្រប់ទាំង ព្រះបន្ទូល ដែលចេញពីព្រះឱស្ឋព្រះមកដែរ» (ម៉ាថាយ ៤:៤)។

ក) តើកណ្តាគម្ពីរ ២ដ៏ម៉ូច ៣:១៦ មានចែងយ៉ាងដូចម្តេចពីព្រះគម្ពីរ?

(ចូរគូសសញ្ញាគ្រីស្ទ ✓ នៅលើចម្លើយដែលត្រឹមត្រូវ)

- ផ្នែកមួយចំនួននៃព្រះគម្ពីរគឺព្រះជាម្ចាស់បណ្តាលឲ្យតែង។
- មានផ្នែកខ្លះព្រះជាម្ចាស់មិនបានបណ្តាលឲ្យតែងទេ។
- គ្រប់ទាំងបទគម្ពីរគឺព្រះជាម្ចាស់បណ្តាលឲ្យតែង។
- មានតែផ្នែកដែលនិយាយមកកាន់យើងផ្ទាល់ប៉ុណ្ណោះដែលព្រះជាម្ចាស់បណ្តាលឲ្យតែង។

ខ) តើគម្ពីរទាំងអស់ខាងក្រោមនេះ បង្ហាញពីសារៈសំខាន់នៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់យ៉ាងដូចម្តេចខ្លះ?

១. ២ ធីម៉ូថេ ៣:១៥ _____

_____

២. ហេប្រើរ ៤:១២ _____

_____

_____

គ) តើកិច្ចការបួនយ៉ាងដែលព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ធ្វើនោះមានអ្វីខ្លះ?

១. ទំនុកដំកើង ១៩:៧ក^១ _____

២. ទំនុកដំកើង ១៩:៧ខ^២ _____

៣. ទំនុកដំកើង ១៩:៨ក _____

៤. ទំនុកដំកើង ១៩:៨ខ _____

V. ការអនុវត្ត

យោងតាមអ្វីដែលលោកអ្នកបានរៀនមកពីព្រះគម្ពីរ តើលោកអ្នកគួរឆ្លើយតបយ៉ាងដូចម្តេច?

_____

_____

_____

_____

_____

ការមើលព្រះគម្ពីរគ្រួសារ (៦៦កណ្តា)

សញ្ញាចាស់ (៣៩កណ្តា)		សញ្ញាថ្មី (២៧កណ្តា)			
ប្រវត្តិសាស្ត្រ (១៧កណ្តា)	កំណាព្យ (៥កណ្តា)	ពាក្យទំនាយ (១៧កណ្តា)	ប្រវត្តិសាស្ត្រ (៥កណ្តា)	សំបុត្រ (២១កណ្តា)	ពាក្យទំនាយ (១កណ្តា)
ព្រឹត្តិវិធី	១. យ៉ូប ២. ទុនកដក់ ៣. សុភាសិត ៤. សាស្តា ៥. បទចម្រៀងសាទ្ធុម៉ែន	១. អេសាយ ២. យេរិមា ៣. ហិរិទ ៤. អេសេគាល ៥. ដានីយ៍	ដំណឹងល្អ ១. ម៉ាថាយ ២. ម៉ាកុស ៣. លូកា ៤. យ៉ូហាន	សំបុត្ររបស់សាវ័ក ប៉ូល ១. រ៉ូម ២. ១កូរិនថូស ៣. ២កូរិនថូស ៤. កាឡាទី ៥. អេភេសូរ ៦. កិលីព	១. រ៉ូម
ប្រវត្តិសាស្ត្រ និង ការតាំងសញ្ញា		ហោរាតូច	ប្រវត្តិនៃក្រុមជំនុំជំរុំ ១. កិច្ចការ	សំបុត្រទូទៅ ១. ហេប្រើ ២. យ៉ាកុប ៣. ១ពេត្រីស ៤. ២ពេត្រីស ៥. ១យ៉ូហាន ៦. ២យ៉ូហាន ៧. ៣យ៉ូហាន ៨. យូដាស	
១. យ៉ូសេប ២. ពួកចាហ្វាយ ៣. នាងស៊ី ៤. ១សំបុត្រអេសេ ៥. ២សំបុត្រអេសេ ៦. ១ពង្សាវតារក្បួន ៧. ២ពង្សាវតារក្បួន ៨. ១បទព្រះគម្ពីរ ៩. ២បទព្រះគម្ពីរ ១០. អ៊ីសា ១១. នេវាមា ១២. នាងអេសេ					
សញ្ញាថ្មីលាក់ទុកនៅក្នុងសញ្ញាចាស់ ឯសញ្ញាចាស់គឺស្ថិតនៅក្នុងការបកសម្តែងខាងសញ្ញាថ្មី					
ប្រវត្តិសាស្ត្រគ្រួសារ (១៧កណ្តា) ១៤០០ មុន គ.ស-៩០ មុន គ.ស (គឺពីឆ្នាំ ១៤០០ មុន គ.ស-៩០ មុន គ.ស) ក្នុងការសរសេរព្រះគម្ពីរ — ២ពេត្រីស ១:២០-២១					

១. “ក” ជាគំនិតទី១នៃប្រយោគ។
២. “ខ” ជាគំនិតទី២នៃប្រយោគ។

របៀបដែលព្រះគម្ពីរបានក្លាយមកជាបស្ចឹមយើង

អក្សរដើម

ច្បាប់ដើមអក្សរដៃ ចាប់ពីអំឡុងឆ្នាំ ១៥០០ មុន គ.ស ដល់ឆ្នាំ ១០០ នៃគ.ស
មានកិច្ចការ១៦៦ដាច់ដោយឡែកពីគ្នា។ អ្នកនិពន្ធខ្លះគេមិនស្គាល់។

អក្សរដៃជាភាសាដើម
↕
ការបកប្រែជាភាសាដទៃផ្សេងៗ និងសម្រុងពាក្យសម្តី

↙
↓
↘

១៣២ មុន គ.ស៖ ព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់មានគេបកប្រែពីភាសា ហេព្រើរ ទៅជាភាសា ក្រិក ដែលមានឈ្មោះថា សាប៊ូអាចេនថី (Septuagint)។

↓

១០០-២០០ នៃគ.ស៖ ព្រះគម្ពីរមានគេបកប្រែជាភាសា ស៊ីរី ដែលមានឈ្មោះថា ភីហ្ស៊ីតា (The Peshitta)។

↓

៣៨៥-៤០៤ នៃគ.ស៖ ព្រះគម្ពីរ វ៉ាលហ្គេត (The Vulgate) ជាការបកប្រែរបស់លោក យ៉េរ៉ូមី (Jerome) ជាភាសាឡាតាំង។

↓

៤១១, ៤៣៤ នៃគ.ស៖ ព្រះគម្ពីរបកប្រែដោយលោក ម៉ូសេ ដែលមកពីទីក្រុង ខ័រណូណ (Moses of Chorene) ជាភាសា អារមេនី គាត់បានបញ្ចប់នៅអំឡុងឆ្នាំ ៤១១។ បន្ទាប់មកលោក ចន ដែលមកពីទីក្រុង អេហ្គេហ្គាច្វីស (John of Egheghiatz) និង លោក យ៉ូសែប ដែលមកពីទីក្រុង ប៊ែកហ្គីន (Joseph of Baghin) គឺជាអ្នកកែសម្រួលឡើងវិញ ហើយបញ្ចប់នៅអំឡុងឆ្នាំ ៤៣៤។

↓

១៣៨២ នៃគ.ស៖ បកប្រែចប់សព្វគ្រប់ដោយលោក ចន វីឌីហ្គ (John Wycliffe) និងអ្នកដើរតាម។

↓

១៨១៩ នៃគ.ស៖ លោក រ៉ូប៊ីត ម៉ារីស័ន (Robert Morrison) ជាអ្នកបកប្រែព្រះគម្ពីរភាសា ចិន។

↓

១៨១៩ នៃគ.ស៖ លោក វីលាម ខារី (William Carey) ជាអ្នកបកប្រែព្រះគម្ពីរទៅជាភាសា បេន្គាលី, អូរីយ៉ា, ម៉ាណធី, ហិណ្ឌូ, អសាម និង ភាសាសំស្ក្រឹត។ ហើយគាត់ក៏បានបកប្រែ ផ្នែកខ្លះនៃព្រះគម្ពីរជា២៩ភាសាផ្សេងទៀតផងដែរ។

↓

១៨៩៩ នៃគ.ស៖ សមាគមន៍ព្រះគម្ពីរជនជាតិអង់គ្លេស អន្តរជាតិ (British & Foreign Bible Society) ជាអ្នកបកប្រែកណ្តុរគម្ពីរ លូកាជាភាសាខ្មែរ។

↓

ការរកឃើញជាច្រើនថែមទៀត → ១៩៤៧ នៃគ.ស៖ គេបានរកឃើញ ក្រាំងសមុទ្រស្តាប់ (Dead Sea Scrolls)

↓

១៩៥៤ នៃគ.ស៖ លោក អាធើរ ហែមមិណ (Arthur Hammond) ជាអ្នកបកប្រែព្រះគម្ពីរជាភាសាខ្មែរទាំងមូល។

↓

១៩៩៧ នៃគ.ស៖ សមាគមន៍ព្រះគម្ពីរកម្ពុជា ជាអ្នកបកប្រែព្រះគម្ពីរជាភាសាខ្មែរសម្រាយ។

↓

២០០៥ នៃគ.ស៖ សមាគមន៍ព្រះគម្ពីរកម្ពុជា ជាអ្នកបកប្រែព្រះគម្ពីរដើរសុទ្ធជាភាសាខ្មែរបច្ចុប្បន្ន។

↓

២០១២ នៃគ.ស៖ អង្គការព្រះបន្ទូលនៃជីវិត ជាអ្នកបកប្រែព្រះគម្ពីរគ្រីស្ទបរិស័ទខ្មែរសញ្ញាថ្មី។

---

* នៅត្រង់ទំព័រនេះយើងបានបញ្ចូលឈ្មោះព្រះគម្ពីរដែលបកប្រែជាភាសាខ្មែរ និងភាសាផ្សេងៗដែលនៅក្បែរប្រទេសកម្ពុជា។

មេរៀនទី២

វិធីយល់ដឹងដើម្បីស្គាល់ព្រះគម្ពីរ

ខគម្ពីរចងចាំ៖ ២ធីម៉ូថេ ២:១៥

ចូរខំប្រឹងនឹងថ្វាយខ្លួនដល់ព្រះ ទុកជាមនុស្សដែលបានល្បួងលជាប់ហើយ ជាអ្នកធ្វើការដែលមិនត្រូវខ្មាសឡើយ ដោយកាត់ស្រាយព្រះបន្ទូលនៃសេចក្តីពិតយ៉ាងត្រឹមត្រូវ។

«មធ្យោបាយ» នៃការរៀន និងការអនុវត្តព្រះបន្ទូលនៅក្នុងជីវិតគឺជាការមួយដែលគ្រប់ទាំងគ្រីស្ទបរិស័ទគួរដឹង។ នៅក្នុងមេរៀននេះមានវិធីប្រាំយ៉ាងដែលអាចធ្វើឲ្យចិត្តគំនិតលោកអ្នកនៅជាប់នឹងព្រះបន្ទូលដែលជាព្រះគម្ពីរ៖ ការឮ ការអាន ការសិក្សា ការទន្ទេញចាំមាត់ និងការសញ្ជឹងគិត។ សូមប្រៀបធៀបវិធីប្រាំយ៉ាងទាំងនេះ ស្តីពីការរៀនព្រះបន្ទូលទៅនឹងម្រាមដៃនៅលើដៃរបស់លោកអ្នក។ ប្រសិនបើលោកអ្នកកាន់ព្រះគម្ពីរដោយប្រើម្រាមតែពីរ នោះវាងាយនឹងរហូតចេញពីដៃរបស់លោកអ្នកណាស់។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើលោកអ្នកប្រើម្រាមច្រើនជាងនោះ នោះកម្លាំងនៃការចាប់កាន់ព្រះគម្ពីរកាន់តែខ្លាំងជាងមុន។

ចំណែកខាងឯវិញ្ញាណវិញ្ញាណដូច្នោះដែរ ប្រសិនបើមនុស្សម្នាក់គាត់ស្តាប់ អាន សិក្សាស្វែងយល់ ទន្ទេញចាំមាត់ ហើយនិងសញ្ជឹងគិតលើព្រះបន្ទូល នោះការចាប់កាន់សេចក្តីពិតពីព្រះបន្ទូលក៏កាន់តែរឹងមាំដែរ ចំណុចទាំងនោះគឺជាផ្នែកនៃជីវិតរបស់គាត់ហើយ។ ដូចជាមេដៃដែលត្រូវការសហប្រតិបត្តិការជាមួយនឹងម្រាមផ្សេងៗទៀតផងដែរ ដើម្បីកាន់ឲ្យបានជាប់ល្អ។ ដូចគ្នាផងដែរ ការសញ្ជឹងគិតលើព្រះបន្ទូលរួមផ្សំជាមួយនឹងការទន្ទេញចាំមាត់ គឺជាចំណុចដ៏សំខាន់ក្នុងការចាប់កាន់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ឲ្យបានណែន។

វិធីសាស្ត្រប្រាំយ៉ាងក្នុងការយល់ដឹងពីព្រះគម្ពីរ៖

- ១. ឮ ព្រះគម្ពីរ (រ៉ូម ១០:១៧)
- ២. អាន ព្រះគម្ពីរ (វិវរណៈ ១:៣)
- ៣. សិក្សា ព្រះគម្ពីរ (កិច្ចការ ១៧:១១)
- ៤. ទន្ទេញចាំមាត់ ព្រះគម្ពីរ (ទំនុកដំកើង ១១៩:៩-១១)
- ៥. សញ្ជឹងគិត ព្រះគម្ពីរ (ទំនុកដំកើង ១:២-៣)

I. ហេតុផលនៃការយល់ដឹងពីព្រះគម្ពីរ

ចូរសរសេរហេតុផលប្រាំយ៉ាងពីប្រយោជន៍នៃការយល់ដឹងព្រះបន្ទូល៖

- ក) ២ធីម៉ូថេ ២:១៥ _____
- ខ) ១ពេត្រុស ២:២ _____
- គ) ទំនុកដំកើង ១១៩:១១ _____
- ឃ) ទំនុកដំកើង ១១៩:៣៨ _____
- ង) ទំនុកដំកើង ១១៩:១០៥ _____

មូលហេតុដែលយើងសិក្សាព្រះបន្ទូល ពីព្រោះព្រះបន្ទូលផ្តល់ផលប្រយោជន៍ គ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ជីវិតយើង។

«គ្រប់ទាំងបទគម្ពីរ គឺជាព្រះទ្រង់បានបញ្ចេញព្រះវិញ្ញាណបណ្ណាល ឲ្យតែងទេ ក៏មានប្រយោជន៍សំរាប់ការបង្រៀន ការរំលឹកឲ្យដឹងខ្លួន ការប្រដៅដំរើង និង ការបង្ហាត់ខាងឯសេចក្តីសុចរិត» (២ធីម៉ូថេ ៣:១៦)។

II. វិធីយល់ដឹងពីព្រះគម្ពីរ

ក) ស្តាប់ព្រះបន្ទូល

«ដូច្នេះ សេចក្តីជំនឿកើតឡើងដោយឮ ហើយដែលឮនោះ គឺដោយសារព្រះបន្ទូលនៃព្រះ» (រ៉ូម ១០:១៧)។

១. តើព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលថា នរណាស័ក្តិសមនឹងទទួលបានព្រះពរ (លូកា ១១:២៨)?

_____

២. តើក្នុងការប្រកាសព្រះបន្ទូល គ្រូគង្វាល និងគ្រូបង្រៀនគួរធ្វើអ្វីខ្លះ (នេហេមា ៨:៧-៨)?

_____

ខ) អានព្រះបន្ទូល

«មានពរហើយ អ្នកណាដែលមើល និងអស់អ្នកដែលស្តាប់ពាក្យទំនាយទាំងនេះ ហើយប្រព្រឹត្ត តាមសេចក្តីទាំងប៉ុន្មាន ដែលកត់ទុកនេះដែរ ដ្បិតឯពេលវេលា នោះជិតដល់ហើយ» (វិវរណៈ ១:៣)។

១. ចូរសរសេរកណ្តាគម្ពីរ វិវរណៈ ១:៣ តាមគំនិតផ្ទាល់របស់លោកអ្នក៖

_____

_____

_____

២. តើសារឹក ប៉ុល បានប្រាប់លោក ធីម៉ូថេ ឲ្យយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើអ្វី (១ធីម៉ូថេ ៤:១៣)?

ប្រសិនបើលោកអ្នកមិនទាន់មានផែនការអានព្រះបន្ទូលជាប្រចាំថ្ងៃទេ លោកអ្នកអាច
ចាប់ផ្តើមអានជាមួយគម្ពីរដំណឹងល្អ ម៉ាកុស ឬ យ៉ូហានសិន។ ការអានពីរជំពូកជា
រៀងរាល់ថ្ងៃ នោះលោកអ្នកនឹងបញ្ចប់គម្ពីរសញ្ញាថ្មីទាំងមូលក្នុងរយៈពេល
តែក្នុង១៩សប្តាហ៍ប៉ុណ្ណោះ!

គ) សិក្សាព្រះបន្ទូល

នៅពេលដែលសារឹក ប៉ុល បានចាកចេញពីទីក្រុងថៃស្យាឡូនីច គាត់ក៏បានធ្វើដំណើរទៅទី
ក្រុងបេរា ហើយបានចែកចាយដំណឹងល្អដល់ពួកអ្នកមិនជឿដែលជាសាសន៍យូដា។ អ្វីដែល
គាត់បានជួបប្រទះគឺថា ពួកគេ «...មានចិត្តល្អជាងពួកអ្នកនៅថៃស្យាឡូនីច គេប្រុងប្រៀបសព្វ
គ្រប់នឹងទទួលព្រះបន្ទូល ក៏ពិចារណាមើលគម្ពីររាល់តែថ្ងៃ ឲ្យបានដឹងជាសេចក្តីទាំងនោះត្រូវឬ
មិនត្រូវ» (កិច្ចការ ១៧:១១)។

អាកប្បកិរិយាក្នុងការសិក្សាព្រះគម្ពីរ៖

១. យោងតាមកណ្តាគម្ពីរ កិច្ចការ ១៧:១១ តើលក្ខណៈពីរយ៉ាងដែលពួកអ្នកក្រុងបេរាបានបើក
បង្ហាញនៅពេលដែលពួកគេបានទទួលព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់មានអ្វីខ្លះ?

---

២. តើយើងគួរស្វែងរកដើម្បីឲ្យបានប្រាជ្ញា ឬក៏ការយល់ដឹងយ៉ាងដូចម្តេច (សុភាសិត ២:៤)?

ការសិក្សាព្រះបន្ទូលគឺមិនមែនគ្រាន់តែអានព្រះគម្ពីរតែប៉ុណ្ណោះទេ វាទាមទារឲ្យ
មានការសង្កេត ការកាត់ស្រាយ និងការអនុវត្តដោយប្រុងប្រយ័ត្ន។ ការអានអាច
ផ្តល់នូវទស្សនៈទូទៅដល់លោកអ្នក ប៉ុន្តែការសិក្សាអាចជួយលោកអ្នកក្នុងការគិត
ការយល់ដឹង និងការអនុវត្តនូវអ្វីៗដែលលោកអ្នកអានមកក្នុងជីវិត។

យ) ទន្ទេញព្រះបន្ទូល

«មនុស្សកំឡោះនឹងសំអាតផ្លូវដែលខ្លួនប្រព្រឹត្តដោយសារអ្វី គឺដោយប្រយ័ត្ននឹងប្រព្រឹត្តតាម ព្រះបន្ទូលនៃទ្រង់... ទូលបង្គំបានកំណត់ចាំព្រះបន្ទូលទ្រង់ទុកនៅក្នុងចិត្ត ប្រយោជន៍កុំឲ្យ ទូលបង្គំធ្វើបាបនឹងទ្រង់ឡើយ» (ទំនុកដំកើង ១១៩:៩, ១១)។

១. តើព្រះជាម្ចាស់បានបង្ហាត់ដល់ជនជាតិអ្វីស្រាវអែលឲ្យចងចាំនូវព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ យ៉ាងដូចម្តេចខ្លះ?

ក) ចោទិយកថា ១១:១៨ក _____

ខ) ចោទិយកថា ១១:១៨ខ _____

២. សូមអានកណ្តាតម្ហី ម៉ាថាយ ៤:៤, ៧, ១០។

ក) នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវបានប្រឈមមុខនឹងសាតាំងបីដង តើទ្រង់បានធ្វើអ្វីខ្លះ ដើម្បីយកឈ្នះលើសេចក្តីល្អឆ្ងល់?

_____

ខ) តើលោកអ្នកអាចយកឧទាហរណ៍នេះមកអនុវត្តសម្រាប់ជីវិតផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ លោកអ្នកយ៉ាងដូចម្តេច?

_____

៣. សូមសរសេរកណ្តាតម្ហី ទំនុកដំកើង ៤០:៨ តាមគំនិតផ្ទាល់របស់លោកអ្នក៖

_____

_____

_____

_____

ការទន្ទេញព្រះបន្ទូលនឹងមានភាពងាយស្រួល ប្រសិនបើលោកអ្នកមានគោលដៅ ជាក់លាក់។ ការយល់ពីអត្ថន័យ ឬពីការអនុវត្តតាមព្រះបន្ទូលនឹងធ្វើឲ្យការទន្ទេញ របស់លោកអ្នកកាន់តែមានភាពងាយស្រួល។

ង) សញ្ជឹងគិតព្រះបន្ទូល

«មានពរហើយ អ្នកណាដែលមិនដើរតាមដំបូន្មានរបស់មនុស្សអាក្រក់ ក៏មិនឈរនៅក្នុងផ្លូវរបស់មនុស្សមានបាប ឬអង្គុយនៅជាមួយនឹងពួកមនុស្សដែលមើលងាយ អ្នកនោះត្រេកអរតែនឹងក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះយេស៊ូវវិញ ក៏រំពឹងគិតក្នុងក្រឹត្យវិន័យទ្រង់ទាំងយប់ទាំងថ្ងៃដែរ អ្នកនោះនឹងដូចជាដើមឈើ ដែលដុះនៅក្បែរផ្លូវទឹក ដែលបង្កើតផលតាមរដូវកាល ហើយស្លឹកក៏មិនចេះស្រពោនឡើយ ឯការអ្វីដែលអ្នកនោះធ្វើ នោះនឹងចំរើនឡើងទាំងអស់»
(ទំនុកដំកើង ១:១-៣)។

ការសញ្ជឹងគិតគឺជាការឆ្លុះបញ្ចាំងទៅលើបទគម្ពីរដោយការអធិស្ឋានរួមជាមួយនឹងទស្សនៈឆ្ពោះទៅរកការយល់ដឹង និងការអនុវត្ត។ សូមផ្តល់នូវគំនិតដែលមានការអធិស្ឋាន ចំពោះព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ជាមួយនឹងគោលដៅនៃការប្រតិបត្តិជីវិតរបស់លោកអ្នកតាមព្រះហឫទ័យព្រះជាម្ចាស់។

១. ការសញ្ជឹងគិតលើបទគម្ពីរ អាចប្រព្រឹត្តទៅបានលុះត្រាតែលោកអ្នក៖

- ក) ឮសេចក្តីអធិប្បាយព្រះបន្ទូល
- ខ) អានព្រះគម្ពីរ
- គ) អធិស្ឋានពីអ្វីដែលលោកអ្នកកំពុងសិក្សា
- ឃ) សញ្ជឹងគិតទៅលើខគម្ពីរដែលលោកអ្នកបានទន្ទេញចាំ

២. តើការសញ្ជឹងគិតអាចជួយលោកអ្នកបានយ៉ាងដូចម្តេច (យ៉ូស្វេ ១:៨)? _____

_____

៣. តើលោកអ្នកគិតថា ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់អាចជះឥទ្ធិពលលើការនិយាយស្តី និងការប្រព្រឹត្តរបស់លោកអ្នកដែរឬទេ? ដោយរបៀបណា (លូកា ៦:៤៥)? _____

_____

៤. ក្រៅពីការយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើការសិក្សាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ តើយើងគួរធ្វើអ្វីទៀត ដើម្បីស្គាល់ព្រះបន្ទូលឲ្យកាន់តែច្បាស់ (ទំនុកដំកើង ១១៩:៧៣, ១២៥)?

_____

III. ដំណើរការនៃការសិក្សាព្រះគម្ពីរ

ក) ជំហានទី១៖ ការរៀបចំ

១. តើយើងគួរធ្វើអ្វីខ្លះ មុនពេលសិក្សាបទគម្ពីរ (១ពេត្រុស ២:១-២)?

---

២. តើលោកអ្នកគួរអធិស្ឋានអ្វីខ្លះ ខណៈពេលដែលកំពុងរៀបចំខ្លួនដើម្បីសិក្សាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ (កូល៉ុស ១:៩-១០)?

សូមចំណាយពេលអធិស្ឋានមុននឹងសិក្សា។ លន់តូបាប ហើយទូលសូមព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ៖ «សូមបំភ្លឺភ្នែកទូលបង្គំ ឲ្យបានឃើញសេចក្តីអស្ចារ្យ នៅក្នុងក្រឹត្យវិន័យរបស់ទ្រង់» (ទំនុកដំកើង ១១៩:១៨)។

ខ) ជំហានទី២៖ ការពិនិត្យសង្កេត

«តើមានអ្វីកើតឡើងនៅក្នុងវគ្គនេះ? តើខ្ញុំឃើញអ្វីខ្លះ?»

១. នៅពេលដែលលោកអ្នកអាន សូមសួរសំណួរ ហើយសរសេរវាចុះដូចជា៖ នរណា? តើអ្វី? នៅឯណា? នៅពេលណា?

២. ពេលដែលលោកអ្នកពិនិត្យមើល សូមរកមើល៖

ចំណាំ៖ បញ្ជីខាងក្រោមនេះ គឺជាឧទាហរណ៍ខ្លះៗស្តីពីអ្វីដែលលោកអ្នកត្រូវស្វែងរក នៅពេលដែលលោកអ្នកពិនិត្យសង្កេតទៅលើបទគម្ពីរណាមួយ។ ចូរធ្វើតាមសម្រួល! មិនត្រូវឆាប់បោះបង់ចោលឡើយ!

- ក) ពាក្យគន្លឹះ
- ខ) កម្មវត្ថុដែលសំខាន់ (មនុស្ស ប្រធានបទ)
- គ) ពាក្យបង្គាប់បញ្ជា (កិរិយាសព្ទពិសេស)
- ឃ) ការព្រមាន
- ង) ពាក្យ ឬឃ្លាច្រំដែលៗ
- ច) ការប្រៀបធៀប (វត្ថុដែលមានលក្ខណៈស្រដៀងគ្នា និងវត្ថុដែលមានលក្ខណៈខុសគ្នា)
- ឆ) សំណួរចម្លើយដែលបានផ្តល់ជូន
- ជ) អ្វីៗដែលមិនធម្មតា ឬនឹកស្មានមិនដល់

គ) ជំហានទី៣៖ ការកាត់ស្រាយ

«តើការកាត់ស្រាយមានន័យដូចម្តេច?»

១. បទគម្ពីរអាចបញ្ជាក់បានយ៉ាងច្បាស់។ តើព្រះជាម្ចាស់បានចាត់នរណា
មកបង្រៀនយើង (១យ៉ូហាន ២:២៧)? _____

២. ចាប់ផ្តើមដោយការសួរសំណួរកាត់ស្រាយ៖

ក) តើអ្វីជាសារៈសំខាន់នៃ៖

(១) ពាក្យដែលបានផ្តល់ឲ្យ (ជាពិសេសកិរិយាសព្ទ)?

(២) ឃ្លាដែលបានផ្តល់ឲ្យ?

(៣) ឈ្មោះ និងចំណងជើង?

(៤) កាលបរិច្ឆេទ?

(៥) ផ្សេងៗ?

ខ) តើអត្ថន័យនៃពាក្យនោះមានន័យដូចម្តេច?

គ) ហេតុអ្វីបានជាអ្នកនិពន្ធនិយាយពាក្យនេះ?

ឃ) តើពាក្យនេះ ឃ្លានេះ និងឈ្មោះនេះមានការជាប់ទាក់ទងទៅនឹងអ្វី?

៣. ដើម្បីរកឲ្យឃើញចម្លើយទៅនឹងសំណួរកាត់ស្រាយរបស់លោកអ្នក ចូរប្រើ៖

ក) បរិបទដែលជាខគម្ពីរមុន និងក្រោយបទគម្ពីរដែលលោកអ្នកកំពុងតែសិក្សា

ខ) និយមន័យនៃពាក្យទាំងឡាយ

គ) វេយ្យាករណ៍ និងទម្រង់ប្រយោគ

ឃ) ព្រះរាជសារនៃបទគម្ពីរផ្សេងទៀត

ង) សម្ភារៈសិក្សាព្រះគម្ពីរ ដូចជាសៀវភៅ៖

(១) វចនានុក្រមព្រះគម្ពីរ (Bible dictionaries)

(២) វិជ្ជាសមោធាន (Concordances)

(៣) មគ្គុទេសក៍សិក្សាព្រះគម្ពីរ (Bible handbooks)

(៤) សព្វវចនាធិប្បាយព្រះគម្ពីរ (Bible encyclopedias)

(៥) អត្ថាធិប្បាយព្រះគម្ពីរ (Bible commentaries)

៤. ពេលកាត់ស្រាយព្រះបន្ទូល ចូរចាំថា៖

ក) គ្រប់ទាំងបទគម្ពីរនឹងទៅស្របជាមួយគ្នា ហើយក៏មិនមានការប្រឆាំងនឹងគ្នាដែរ។

ខ) ដើម្បីឲ្យអត្ថបទកាត់ស្រាយពីបរិបទផ្ទាល់ នោះត្រូវឲ្យអត្ថបទគម្ពីរកាត់ស្រាយហើយ
សរុបដោយផ្ទាល់ តែសូមលោកអ្នកកុំសរុបសេចក្តីដែលមិនមែនជាគោលគំនិតរបស់
អ្នកនិពន្ធឡើយ។

រាល់អត្ថបទនៃបទគម្ពីរនីមួយៗគឺមានការកាត់ស្រាយដ៏ត្រឹមត្រូវតែមួយគត់ដែលជា
គោលបំណងដើមរបស់អ្នកនិពន្ធចង់មានន័យ។

ឃ) ជំហានទី៤៖ ការអនុវត្ត

«តើការនេះនឹងមានឥទ្ធិពលអ្វីមកលើជីវិតរបស់ខ្ញុំ?»

ដំណើរឆ្ពោះទៅមុខនៃការសិក្សាព្រះគម្ពីរផ្នែកនេះដកយកនូវសេចក្តីពិតដែលបានអង្កេតរួច
និងស្វែងរកដើម្បីផ្សារភ្ជាប់សេចក្តីពិតទាំងនោះទៅនឹងជីវិត និងការប្រព្រឹត្តប្រចាំថ្ងៃ។

១. នៅពេលដែលយើងបានព្យុះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ម្តងហើយ តើយើងគួរតែឆ្លើយតប
វិញយ៉ាងដូចម្តេច (យ៉ាកុប ១:២២)?

២. ចូរចងចាំសំណួរទាំងប្រាំខាងក្រោមនេះ ដើម្បីអនុវត្តនូវអ្វីៗដែលលោកអ្នកបានរៀន
ចេញពីព្រះគម្ពីរ៖

មានបាបដែលខ្ញុំត្រូវបោះចោលទេ?

មានសេចក្តីសន្យាដែលខ្ញុំត្រូវឆក់យកមកទុកទេ?

មានគំរូដែលខ្ញុំត្រូវដើរតាមទេ?

មានបញ្ញត្តិដែលខ្ញុំត្រូវស្តាប់តាមទេ?

មានការដែលនាំឲ្យជំពប់ដួលដែលខ្ញុំត្រូវចៀសវាងទេ?

បទគម្ពីរនីមួយៗមានការកាត់ស្រាយដ៏ត្រឹមត្រូវតែមួយ
ប៉ុន្តែមានការអនុវត្តជាច្រើន។

ង) ជំហានទី៥៖ ការរៀនហើយរៀនទៀត

ការសិក្សាព្រះគម្ពីរគឺជាការសិក្សាម្តងហើយម្តងទៀត។ នៅពេលដែលលោកអ្នកសិក្សាទៅលើ
ខគម្ពីរណាមួយ លោកអ្នកនឹងប្រើជំហានទី២ ទី៣ និងទី៤ជាច្រើនដងច្រើនសារ។ លោកអ្នក
ត្រូវពិនិត្យសង្កេតឲ្យបានល្អិតល្អន់ បន្ទាប់មកត្រូវកាត់ស្រាយ ហើយត្រូវយកទៅអនុវត្ត។
លោកអ្នកអាចប្រើជំហានទាំងនេះជាមួយ ពាក្យ ឃ្លា និងគំនិតនីមួយៗក្នុងការកាត់ស្រាយ
ព្រះគម្ពីរបាន។ កាលណាលោកអ្នកកាន់តែធ្វើតាមរបៀបនេះពីមួយខែទៅមួយខែ នោះអត្ថន័យ
ដ៏ជ្រាលជ្រៅនៃខគម្ពីរនោះក៏កាន់តែបង្ហាញឲ្យលោកអ្នកយល់កាន់តែច្បាស់ឡើងៗ។

IV. លំហាត់

«ចូរស្វែងរកនគរ និងសេចក្តីសុចរិតនៃព្រះជាមុនសិន ទើបគ្រប់របស់ទាំងនោះ នឹងបានប្រទានមកអ្នក រាល់គ្នាថែមទៀតផង» (ម៉ាថាយ ៦:៣៣)។

សូមអនុវត្តជាមួយនឹងកណ្តុរគម្ពីរ ម៉ាថាយ ៦:៣៣ និងតារាងលំហាត់នៅទំព័រ២៨៖

- ក) ចូរសង្កេតឲ្យបានច្រើនដងតាមដែលអាចធ្វើបាន ហើយសរសេរការសង្កេតទាំងអស់របស់លោកអ្នកក្នុងក្រឡាន «ការពិនិត្យសង្កេត» នៅទំព័រ២៨-២៩។
- ខ) សូមសរសេរពី «សំណួរកាត់ស្រាយ» ស្តីពីការពិនិត្យសង្កេតរបស់លោកអ្នក។
- គ) សូមសរសេរពីអត្ថន័យនៃការពិនិត្យសង្កេត និងការកាត់ស្រាយរបស់លោកអ្នកនៅក្នុងក្រឡាន «ការកាត់ស្រាយ» នៅទំព័រ២៨-២៩។
- ឃ) ពេលលោកអ្នកបានបញ្ចប់ការពិនិត្យសង្កេត និងការកាត់ស្រាយចប់សព្វគ្រប់ហើយ សូមបំពេញនៅក្នុងវគ្គ «ការអនុវត្ត» នៅទំព័រ២៩។

**«ចូរស្វែងរកនគរ និងសេចក្តីសុចរិតនៃព្រះជាមុនសិន ទើបគ្រប់របស់ទាំងនោះ
នឹងបានប្រទានមកអ្នករាល់គ្នាថែមទៀតផង» (ម៉ាថាយ ៦:៣៣)។**

ចំណាំ៖ ចំណុចទាំងប្រាំមួយដំបូងដែលបានបំពេញចុងខាងក្រោមនេះគឺជាឧទាហរណ៍។

ការពិនិត្យសង្កេត	សំណួរកាត់ស្រាយ	ការកាត់ស្រាយ
១. ខចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងកិរិយានុក្រោះ «ចូរ»។	១. តើកិរិយានុក្រោះ «ចូរ» មានន័យដូចម្តេច?	១. ជាពាក្យសម្រាប់ប្រើនាំមុខ ឬជាជំនួយកិរិយាសព្ទ ដើម្បីបញ្ជាក់ថា ឃ្លានោះជាឃ្លាបញ្ជា។
២. ពាក្យគន្លឹះ «ស្វែងរក»	២. តើពាក្យ «ស្វែងរក» មានន័យដូចម្តេច? ហើយតើពាក្យនេះតម្រូវឲ្យមានសកម្មភាពបែបណា?	២. មានន័យថា ដេញតាម ឬស្រាវជ្រាវ។ វាគឺជាពាក្យបង្គាប់។
៣. កិរិយាសព្ទ «ស្វែងរក» គឺស្ថិតក្នុងប្រយោគបច្ចុប្បន្នកាល។	៣. តើប្រយោគបច្ចុប្បន្នកាលចង្អុលបង្ហាញពីអ្វី?	៣. ខ្ញុំដាច់ខាតត្រូវតែស្វែងរកឥឡូវនេះ។
៤. ពាក្យគន្លឹះបន្ទាប់គឺ «នគរ»។	៤. តើពាក្យថា «នគរ» ចង់និយាយពីអ្វី?	៤. គឺជាការគ្រប់គ្រងដ៏មហិមា ឬអាណាចក្រលើតំបន់ដ៏ជាក់លាក់ណាមួយ។
៥. សព្ទនាមកម្មសិទ្ធិ «នៃព្រះ» គឺបាននាំមុខពាក្យថា «នគរ»។	៥. តើជានគររបស់អ្នកណា? តើពាក្យថា «នៃព្រះ» ចង់សំដៅលើអ្នកណា?	៥. សូមមើលខ៣២ ពាក្យថា «នៃព្រះ» សំដៅលើ «ព្រះវរបិតា»។ នគរនោះគឺជានគររបស់ព្រះវរបិតា។
៦. សូមកត់សម្គាល់ទៅលើការប្រើពាក្យថា «ជាមុនសិន» បន្ទាប់ពីពាក្យ «ស្វែងរក»។	៦. តើសារៈសំខាន់របស់ពាក្យ «ជាមុនសិន» នោះគឺជាអ្វី?	៦. កំណត់យកជាអាទិភាព។ ដាច់ខាតត្រូវតែស្វែងរកជាអាទិភាពដំបូងបំផុត។
៧.	៧.	៧.
៨.	៨.	៨.

ការពិនិត្យសង្កេត	សំណួរកាត់ស្រាយ	ការកាត់ស្រាយ
៩.	៩.	៩.
១០.	១០.	១០.
១១.	១១.	១១.
១២.	១២.	១២.

ការអនុវត្ត

សូមសរសេរការអនុវត្តមួយដោយយោងតាមការពិនិត្យសង្កេត និងការកាត់ស្រាយរបស់លោកអ្នក (ដោយយោងតាម សំណួរទាំងប្រាំនៅត្រង់ យ) ជំហានទី៤៖ ការអនុវត្តចំណុចទី២)។

V. ការអនុវត្ត

តើលោកអ្នកបានចំណាយពេល ១៦៨ ម៉ោងក្នុងមួយសប្តាហ៍របស់លោកអ្នកបានល្អដែរឬទេ?

តើលោកអ្នកគួរផ្លាស់ប្តូរអ្វីខ្លះទេ? តារាងខាងក្រោមនេះនឹងជួយលោកអ្នកឲ្យចេះវិភាគលើទម្លាប់របស់ខ្លួនដើម្បីឲ្យចិត្តគំនិតលោកអ្នកនៅជាប់នឹងព្រះបន្ទូលដែលជាព្រះគម្ពីរ។ ហើយនៅពេលដែលលោកអ្នកបំពេញចំនួនម៉ោងដែលត្រូវចំណាយក្នុងមួយសប្តាហ៍រួចហើយ នោះសូមអធិស្ឋានពីការរៀបចំគោលដៅថ្មីរបស់លោកអ្នកផង។

ពេលជាមួយព្រះបន្ទូល	កាលវិភាគបច្ចុប្បន្ន	គោលដៅ និង គម្រោងថ្មី
ការឮព្រះបន្ទូល		
ការអានព្រះបន្ទូល		
ការសិក្សាព្រះបន្ទូល		
ការទន្ទេញព្រះបន្ទូល		

មេរៀនទី៣

ព្រះជាម្ចាស់៖ ចរិតលក្ខណៈ និងលក្ខណសម្បត្តិរបស់ទ្រង់

ខគម្ពីរចងចាំ៖ ១រពាក្យគ្រូ ២៩:១១

ឱព្រះយេហូវ៉ាអើយ ភាពដ៏ធំនឹងព្រះចេស្ដា សិរីល្អ ជ័យជំនះ និងតេជានុភាព នោះ សុទ្ធតែជារបស់ផងទ្រង់ ដ្បិតគ្រប់ទាំងអស់ដែលនៅលើមេឃ និងនៅផែនដី ជារបស់ ផងទ្រង់ ឱព្រះយេហូវ៉ាអើយ រាជ្យនេះក៏ជារបស់ផងទ្រង់ដែរ ហើយទ្រង់បានដំកើង ឡើង ជាប្រធានលើទាំងអស់។

I. សេចក្តីផ្តើម

សាសន៍ជាច្រើននៅលើសកលលោកយើងសព្វថ្ងៃនេះ គេនិយាយថាមានព្រះច្រើន ហើយក៏មានមតិច្រើន ផ្សេងៗគ្នាអំពីលក្ខណៈរបស់ព្រះជាម្ចាស់ (ឬក៏ព្រះផ្សេងៗ) ផងដែរ។ តែផ្ទុយទៅវិញ ព្រះគម្ពីរបានបើក សម្តែងថា ព្រះពិតគឺមានតែមួយ។ ព្រះគម្ពីរក៏មិនដែលព្យាយាមបង្ហាញភស្តុតាងពីព្រះនោះទេ គឺគ្រាន់តែ មានជាសេចក្តីបញ្ជាក់មួយយ៉ាងសាមញ្ញថា «កាលដើមដំបូងឡើយ ព្រះ...» (លោកុប្បត្តិ ១:១)។

«នៅពេលដែលយើងសញ្ជឹងគិតអំពីភាពជាព្រះរបស់ព្រះជាម្ចាស់ នោះប្រៀប បានទៅនឹងការដែលយើងមុជចូលទៅក្នុងសមុទ្រដ៏ធំល្វីងល្វើយ។ ចូរឲ្យយើង សញ្ជឹងគិត ហើយស្តង់អារម្មណ៍ទៅក្នុងភាពជាព្រះដ៏ធំមហិមារបស់ទ្រង់ នោះលោកអ្នក នឹងមានកម្លាំង ហើយមានភាពស្រស់ស្រាយ ដូចទើបនឹងភ្ញាក់ពីសម្រាន្តដ៏លង់លក់ យ៉ាងដូច្នោះដែរ។ គ្មានអ្វីដែលអាចធ្វើឲ្យព្រលឹងរបស់មនុស្សបានសុខស្រួល គ្មានអ្វី ដែលអាចនឹងធ្វើឲ្យរលកនៃសេចក្តីទុក្ខ និងភាពសោកសង្រេងរបស់ពួកគេចុះខ្សោយ បាននោះឡើយ ហើយក៏គ្មានអ្វីដែលអាចនឹងធ្វើឲ្យមនុស្សមានភាពសុខសាន្តក្នុង ការល្អវងលយ៉ាងពេញលេញ ដូចការសញ្ជឹងគិតលើភាពជាព្រះរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដែរ។»

— លោក ស៊ី.អេច. ស្ទើចិន (C. H. Spurgeon)
នៅថ្ងៃទី៧ ខែមករា ឆ្នាំ១៨៥៥

ក) តើកណ្តុរម្ល៉ាម ទំនុកដំកើង ៨៩:៧-៨ ពណ៌នាពីព្រះជាម្ចាស់យ៉ាងដូចម្តេច?

ខ) តើមានសេចក្តីថ្លែងបែបណាដែលបានបង្ហាញពីសេចក្តីពិតថា មានព្រះតែមួយនោះ (អេសាយ ៤៣:១០)?

គ) តើព្រះជាម្ចាស់នឹងមិនព្រមប្រគល់អ្វីឲ្យដល់អ្នកផ្សេងទៀត (អេសាយ ៤២:៨)?

II. សារៈសំខាន់នៃការស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់

ក) តើព្រះយេស៊ូវបានប្រៀបធៀបការស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់ទៅនឹងអ្វី (យ៉ូហាន ១៧:៣)?

ខ) តើការមួយដែលព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូលថា មនុស្សគួរតែអ្នក ជាជាងការអ្នកអំពីប្រាជ្ញាអនុភាព ឬការមានបាននោះគឺជាអ្វី (យេរេមា ៩:២៤)?

«ការយល់ដឹងដ៏ត្រឹមត្រូវពីព្រះជាម្ចាស់គឺជាមូលដ្ឋានគ្រឹះ ហើយវាមិនមែនត្រឹមតែជា មូលដ្ឋានគ្រឹះចំពោះប្រព័ន្ធទេរីឡាតែប៉ុណ្ណោះនោះទេ ប៉ុន្តែក៏ជាការអនុវត្តនៃការរស់នៅ របស់គ្រីស្ទបរិស័ទផងដែរ។ ខ្ញុំជឿថាស្ទើរគ្រប់ទាំងកំហុសឆ្គងនៅក្នុងគោលលទ្ធិ ទាំងការបរាជ័យក្នុងការអនុវត្តតាមក្រមសីលធម៌របស់គ្រីស្ទបរិស័ទនោះកើតឡើង ដោយសារ មានគំនិតមិនគ្រប់លក្ខណ៍ និងគំនិតមិនថ្លៃថ្នូរអំពីព្រះជាម្ចាស់។»

— លោក អេ.ដឺបលយូ. ថូសហ្ស័រ (A.W.Tozer)^១

---

១. ដកស្រង់ចេញពីសៀវភៅ *The Knowledge of the Holy* ដោយ A.W. Tozer, © ១៩៦១ ដោយ Aidan Wilson Tozer។ រក្សាសិទ្ធិដោយ Harper-Collins Publishers Inc។

III. តើមនុស្សម្នាក់អាចស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់បានតាមវិធីណា?

ក) តើព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលពីអត្ថន័យនៃការស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់យ៉ាងដូចម្តេច (យ៉ូហាន ១៤:៩-១០)?

ខ) តើសារឹក ប៉ូល មានប្រសាសន៍យ៉ាងដូចម្តេចអំពីព្រះគ្រីស្ទ នៅក្នុងកណ្តាតម្ហិរ កូល៉ុស ២:៩?

គ) អ្នកសរសេរកណ្តាតម្ហិរ ហេព្រើរមានប្រសាសន៍ថា ព្រះជាម្ចាស់បានមានបន្ទូលនឹងយើង រាល់គ្នាតាមរយៈព្រះរាជបុត្ររបស់ទ្រង់។ តើគាត់បានពណ៌នាពីព្រះគ្រីស្ទយ៉ាងដូចម្តេច (ហេព្រើរ ១:៣)?

IV. លក្ខណសម្បត្តិរបស់ព្រះជាម្ចាស់

ក) ដូចម្តេចដែលហៅថា លក្ខណសម្បត្តិ?

លក្ខណសម្បត្តិគឺជាគុណភាពមួយ ឬក៏ចរិតលក្ខណៈដ៏ពិតអំពីនរណាម្នាក់។ ការសិក្សាពី លក្ខណសម្បត្តិរបស់ព្រះជាម្ចាស់អាចនាំឲ្យយើងមានកម្រិតមួយក្នុងការស្គាល់ពីបុគ្គលភាព របស់ទ្រង់បាន។ ទោះបីជាមានគំនិតខ្លះហួសពីការយល់ដឹងរបស់យើងក៏ដោយ ក៏គំនិតរបស់ យើងចំពោះព្រះជាម្ចាស់ត្រូវតែតាមសេចក្តីពិត តាមដែលអាចធ្វើទៅបាន។

ព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រ និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ

ចំណាំ៖ ទាំងនេះគឺគ្រាន់តែជាលក្ខណសម្បត្តិមួយចំនួនរបស់ព្រះជាម្ចាស់ប៉ុណ្ណោះ។

១. ភាពបរិសុទ្ធ	៧. សព្វវត្តមាន
២. សុចរិត និងយុត្តិធម៌	៨. សព្វានុភាព
៣. អធិបតេយ្យភាព	៩. សេចក្តីស្រឡាញ់
៤. ភាពអស់កល្បជានិច្ច	១០. សេចក្តីពិត
៥. ភាពមិនប្រែប្រួល	១១. មេត្តាករុណា
៦. សព្វញ្ញាណ	

ខ) និយមន័យ លក្ខណសម្បត្តិរបស់ព្រះជាម្ចាស់

ទី១៖ សូមអានខគម្ពីរមួយចំនួនខាងក្រោមនេះ បន្ទាប់មកសរសេរនូវផ្នែកនៃខគម្ពីរដែល ពណ៌នាបានល្អជាងគេបំផុតពីលក្ខណសម្បត្តិដែលបានផ្តល់ជូន។

ទី២៖ ដោយសារលោកអ្នកស្គាល់លក្ខណសម្បត្តិនោះ សូមសរសេរពីរបៀបដែល លក្ខណសម្បត្តិនោះបំផ្លាស់ប្តូរជីវិតនៃការរស់នៅរបស់លោកអ្នកនៅក្នុងវគ្គការអនុវត្ត ផ្ទាល់ខ្លួន។

១. ភាពបរិសុទ្ធ

ភាពបរិសុទ្ធនៃលក្ខណសម្បត្តិរបស់ព្រះជាម្ចាស់មានន័យថា មិនមានសេចក្តីអាក្រក់ណាមួយ នៅក្នុងលោកីយ៍នេះអាចពាល់ទ្រង់ ឬក៏ធ្វើឲ្យប្រឡាក់ប្រឡូសដល់ទ្រង់បាននោះឡើយ។ ទ្រង់បរិសុទ្ធ និងគ្រប់លក្ខណ៍មួយរយភាគរយ។

ក) និក្ខមនំ ១៥:១១ _____
_____

ខ) ទំនុកដំកើង ៩៩:៩ _____
_____

ពីព្រោះព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់បរិសុទ្ធ បានជាទ្រង់តម្រូវឲ្យយើងបរិសុទ្ធដែរ (១ពេក្រស ១:១៦)។ ព្រះជាម្ចាស់បានញែកយើងជាបរិសុទ្ធទុកសម្រាប់ទ្រង់ ដូច្នេះជីវិតរបស់យើងគឺ ត្រូវតែជះពន្លឺប្រៀបដូចជាកញ្ចក់ឆ្លុះបញ្ចាំងពីព្រះជាម្ចាស់ដល់លោកីយ៍ដ៏ទុច្ចរិតមួយនេះ។

ការអនុវត្តផ្ទាល់ខ្លួន៖ _____
_____
_____

២. សុចរិត និង យុត្តិធម៌

ពាក្យថា សុចរិត និងយុត្តិធម៌គឺចេញមកពីប្រភពដើមនៃពាក្យដែលមានឫសដូចគ្នាមួយនៅក្នុង ភាសាដើមនៃកណ្តុគម្ពីរសញ្ញាថ្មី។ អត្ថន័យនោះគឺ ត្រឹមត្រូវ ឬក៏ទៀងត្រង់។ សេចក្តីសុចរិត បង្ហាញពីការចុះសម្រុងគ្នាដ៏ល្អឥតខ្ចោះរវាងលក្ខណៈ និងសកម្មភាពរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ សេចក្តីយុត្តិធម៌គឺជារបៀបដែលព្រះជាម្ចាស់បង្កើតជាច្បាប់ដ៏សុចរិតរបស់ទ្រង់។ មិនមាន សកម្មភាពណាមួយដែលព្រះជាម្ចាស់ធ្វើក្នុងទំនាក់ទំនងជាមួយមនុស្សដោយល្មើសនឹងច្បាប់ មាត្រានៃក្រមសីលធម៌ និងយុត្តិធម៌នោះទេ។

មិនមានបញ្ញត្តិច្បាប់ណានៅលើព្រះជាម្ចាស់នោះទេ
ប៉ុន្តែមានច្បាប់នៅក្នុងព្រះជាម្ចាស់។^១

ក) យោងតាមកណ្តុកម្ពីរ ទំនុកដំកើង ១១៩:១៣៧ សេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះជាម្ចាស់
សម្តែងឲ្យឃើញនៅក្នុង _____

ខ) យោងតាមកណ្តុកម្ពីរ ទំនុកដំកើង ៨៩:១៤ សេចក្តីសុចរិត និងសេចក្តីយុត្តិធម៌របស់
ព្រះជាម្ចាស់គឺជា _____

តើខ្នាតនៃភាពត្រឹមត្រូវ និងភាពទៀងត្រង់របស់លោកអ្នកប្រៀបធៀបជាមួយនឹងខ្នាត
របស់ព្រះជាម្ចាស់មើលទៅដូចម្តេចដែរ?

ការអនុវត្តផ្ទាល់ខ្លួន៖ _____
_____
_____
_____
_____

៣. អធិបតេយ្យភាព

ពាក្យថា អធិបតេយ្យភាព មានន័យថា ចៅហ្វាយ ឬ ខ្ពស់លើសទាំងអស់ អំណាចគ្មានប្រៀប
ឬ ឋានៈខ្ពង់ខ្ពស់ជាងគេបំផុតក្នុងចំណោមមុខតំណែងផ្សេងៗទាំងអស់។

ក) អេសាយ ៤៦:៩-១០
_____
_____

ខ) អេសាយ ៤៥:២៣
_____
_____
_____

២. ដកស្រង់ចេញពីសៀវភៅ *The Zondervan Pictorial Encyclopedia of the Bible*, លេខ៥, កែសម្រួលដោយ Merrill C. Tenny,
© ១៩៧៥, ១៩៧៦ ដោយ The Zondervan Corporation។

គំនិតនៃអធិបតេយ្យភាពគឺធ្វើឲ្យមានកម្លាំងចិត្ត ដ្បិតគំនិតនោះធានាអះអាងចំពោះ គ្រីស្ទបរិស័ទថា មិនមានអ្វីដែលស្ថិតនៅក្រៅការគ្រប់គ្រងរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយ ផែនការរបស់ទ្រង់ក៏មិនដែលថា មិនបានសម្រេចនោះឡើយ (រ៉ូម ៨:២៨)។

ការអនុវត្តផ្ទាល់ខ្លួន៖

---

៤. ភាពអស់កល្បជានិច្ច

ដោយព្រោះព្រះជាម្ចាស់គឺជាព្រះដ៏គង់នៅអស់កល្បជានិច្ច នោះក៏មិនដែលមានពេលណាមួយ ដែលទ្រង់មិនគង់នៅនោះឡើយ។ ទ្រង់គ្មានដើម ហើយក៏គ្មានទីបញ្ចប់ដែរ។

ក) អេសាយ ៤៤:៦

ខ) អេសាយ ៤៣:១៣

ពេលវេលាមិនអាចរាប់ជាព្រះជន្មព្រះជាម្ចាស់ឡើយ ដោយសារទ្រង់គង់នៅ អស់កល្បជានិច្ច។ ដោយហេតុតែទ្រង់គង់នៅអស់កល្បជានិច្ច ហេតុដូច្នោះហើយ បាន ជាទ្រង់ជ្រាបពីអតីតកាល និងអនាគតកាលយ៉ាងច្បាស់ដូចបច្ចុប្បន្ននេះផងដែរ។ យោងតាមឃ្លាខាងលើនេះ យើងដឹងយ៉ាងច្បាស់ថា ទ្រង់មានសេចក្តីជ្រួតជ្រាបដ៏ល្អ ឥតខ្ចោះនូវអ្វីដែលល្អបំផុតសម្រាប់ជីវិតរបស់ពួកយើង។ ដូច្នោះបានជាយើងគ្រប់គ្នាគួរតែ ជឿទុកចិត្តលើព្រះជាម្ចាស់នូវគ្រប់ទាំងផ្នែកនៃជីវិតរបស់យើង។

ការអនុវត្តផ្ទាល់ខ្លួន៖

---

៥. ភាពមិនប្រែប្រួល

ព្រះជាម្ចាស់មិនដែលប្រែប្រួលពីភាពជាព្រះ ឬក៏ពីបំណងព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់នោះឡើយ។

ក) ម៉ាទ្សាគី ៣:៦

ខ) ហេព្រើរ ៦:១៧-១៨

ព្រះគម្ពីរមានកត់ទុកពីសេចក្តីសន្យារបស់ព្រះជាម្ចាស់ជាច្រើនសម្រាប់អស់អ្នកដែល
ជាកម្មសិទ្ធិរបស់ទ្រង់។ ហេតុដូច្នោះហើយ យើងអាចជឿទុកចិត្តថា ទ្រង់ពិតជាក្សា
ព្រះបន្ទូលសន្យារបស់ទ្រង់យ៉ាងពិតប្រាកដ។

ការអនុវត្តផ្ទាល់ខ្លួន៖

---

៦. សព្វញ្ញញ្ញាណ

ព្រះជាម្ចាស់ជ្រាបគ្រប់ការទាំងអស់មិនថា បច្ចុប្បន្ន និងអនាគតកាលឡើយ។ ហើយមិនមានអ្វីមួយដែលអាចធ្វើឲ្យទ្រង់ភាន់កាំងបានឡើយ។

ក) យ៉ូហ ៣៤:២១

ខ) ទំនុកដំកើង ១៣៩:១-៦

ដោយព្រោះតែព្រះជាម្ចាស់សព្វញ្ញញ្ញាណ ទ្រង់ជ្រាបគ្រប់ទាំងបាបរបស់យើងមិនថា អតីតកាល បច្ចុប្បន្ន និងអនាគតទ្រង់ជ្រាបទាំងអស់។ ទោះបីព្រះជាម្ចាស់ជ្រាបគ្រប់ទាំងបាបរបស់យើង ក៏ទ្រង់នៅតែសង្គ្រោះ អត់ទោស ហើយទទួលយកយើងឲ្យរស់នៅក្នុងគ្រួសាររបស់ទ្រង់ជារៀងរហូត។ តើសេចក្តីនោះរៀបរាប់ពីសុវត្ថិភាពនៃសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់យើងយ៉ាងដូចម្តេច?

ការអនុវត្តផ្ទាល់ខ្លួន៖

---

៧. សព្វវត្តមាន

ព្រះជាម្ចាស់មានវត្តមានគង់នៅគ្រប់ទីកន្លែង។

ក) សុភាសិត ១៥:៣

ខ) ទំនុកដំកើង ១៣៩:៧-១២

ដោយព្រោះតែព្រះជាម្ចាស់គង់នៅគ្រប់ទីកន្លែង ដូច្នេះការដែលយើងគិតថា យើងអាច
លាក់បាំងពីព្រះជាម្ចាស់បាននោះគឺជាការល្ងង់ខ្លៅណាស់។ នេះក៏មានន័យថា អ្នកជឿ
អាចពិសោធពីព្រះវត្តមានរបស់ព្រះជាម្ចាស់គ្រប់ពេលវេលា ថែមទាំងស្គាល់ពីព្រះពរនៃ
ការដើរជាមួយទ្រង់ដែរ។

ការអនុវត្តផ្ទាល់ខ្លួន៖

---

៨. សញ្ញានុភាព

ព្រះជាម្ចាស់មានអំណាចគ្រប់យ៉ាង ហើយទ្រង់មានកម្លាំងគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីធ្វើអ្វីទាំងអស់។

ក) យេរេមា ៣២:១៧

ខ) វិវរណៈ ១៩:៦

សញ្ញានុភាពរបស់ព្រះជាម្ចាស់យើងមាននៅក្នុង៖

- ១. អំណាចក្នុងការបង្កើតរបស់ទ្រង់ (លោកុប្បត្តិ ១:១)
- ២. ការការពារលើគ្រប់អ្វីៗទាំងអស់របស់ទ្រង់ (ហេព្រើរ ១:៣)
- ៣. ការយកចិត្តទុកដាក់ក្នុងការផ្គត់ផ្គង់របស់ទ្រង់ចំពោះយើង
(ទំនុកដំកើង ៣៧:២៣-២៤)

«កុំឲ្យភ័យខ្លាចឡើយ ដ្បិតអញនៅជាមួយនឹងឯង កុំឲ្យស្រយុតចិត្តឲ្យសោះ ពីព្រោះ
អញជាព្រះនៃឯង អញនឹងចម្រើនកំឡាំងដល់ឯង អើ អញនឹងជួយឯង អើ អញនឹងទ្រង់
ដោយដៃស្តាំដ៏សុចរិតរបស់អញ» (អេសាយ ៤១:១០)។ តើលោកអ្នកអាចរៀនបានអ្វីខ្លះ
ចេញពីកណ្តុរគម្ពីរ អេសាយ ៤១:១០ ស្តីពីសញ្ញានុភាពរបស់ព្រះជាម្ចាស់?

ការអនុវត្តផ្ទាល់ខ្លួន៖

---

៩. សេចក្តីស្រឡាញ់

ព្រះជាម្ចាស់គឺជាសេចក្តីស្រឡាញ់។ សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់គ្មានលក្ខខណ្ឌឡើយ
ហើយក៏មិនមែនផ្អែកលើភាពដ៏គួរឲ្យស្រឡាញ់ ឬក៏ការតបស្នងសងគុណនៃការណាមួយ
របស់យើងឡើយ។

ក) យ៉ូហាន ៣:១៦

ខ) រ៉ូម ៥:៨

សេចក្តីស្រឡាញ់បង្ហាញឲ្យឃើញតាមរយៈការប្រព្រឹត្ត។ ព្រះជាម្ចាស់ជាគំរូស្រាប់។ ទ្រង់
បានសម្តែងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ចំពោះយើង ដោយការចាត់បញ្ជូនព្រះយេស៊ូវមក
សុគតជំនួសយើងរាល់គ្នា (២កូរិនថូស ៥:២១)។

ការអនុវត្តផ្ទាល់ខ្លួន៖

---

១០. សេចក្តីពិត

មានតែព្រះជាម្ចាស់មួយប៉ុណ្ណោះដែលជាព្រះដ៏ពិត។

ក) ទំនុកដំកើង ៣១:៥

ខ) ទំនុកដំកើង ១១៧:២

សេចក្តីពិតរបស់ព្រះជាម្ចាស់គឺពិតលើសអស់ទាំងអស់។ ទ្រង់នៅតែពិតត្រង់ ទោះបីមនុស្សទាំងអស់ជាអ្នកភូតភក្តីដោយ។ ហេតុដូច្នោះហើយបានជាព្រះបន្ទូល និង ការជំនុំជម្រះរបស់ទ្រង់តែងតែមានជ័យជម្នះ (រ៉ូម ៣:៤)។ យោងតាមការយល់ដឹងនេះ តើលោកអ្នកគួរពណ៌នាពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ និងសេចក្តីពិតដែលមាននៅក្នុង នោះយ៉ាងដូចម្តេច?

ការអនុវត្តផ្ទាល់ខ្លួន៖

---

១១. មេត្តាករុណា

សេចក្តីមេត្តាករុណាដ៏លើសលប់របស់ព្រះជាម្ចាស់ គឺជាការសម្តែងឲ្យឃើញពី សេចក្តីអាណិតអាសូររបស់ទ្រង់ដល់អស់អ្នកណាដែលបានប្រឆាំងនឹងព្រះហឫទ័យ របស់ទ្រង់។

ក) ទំនុកដំកើង ១៤៥:៨-៩

ខ) ទំនុកជំរើង ១៣០:៣-៤

កណ្តុកម្ហិរអេភេសូរបានប្រៀបធៀបពីភាពផ្ទុយគ្នារវាងសេចក្តីមេត្តាករុណាដ៏លើសលប់របស់ព្រះជាម្ចាស់ទៅនឹងបាបរបស់មនុស្ស។ សេចក្តីសង្គ្រោះដែលយើងបានទទួលពីទ្រង់សឲ្យយើងឃើញពីសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់ (អេភេសូរ ២:៤-៥)។

ការអនុវត្តផ្ទាល់ខ្លួន៖

V. ការអនុវត្ត

យោងតាមការយល់ដឹងពីលក្ខណសម្បត្តិរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដែលបានរៀបរាប់នៅក្នុងមេរៀននេះ ចូរឆ្លើយសំណួរខាងក្រោម៖

ក) តើការអធិស្ឋានរបស់លោកអ្នកនឹងមានឥទ្ធិពលយ៉ាងដូចម្តេច?

ខ) តើលោកអ្នកគួរឆ្លើយតបទៅនឹងការល្បួងលំដំនៅក្នុងជីវិតលោកអ្នកដូចជា៖ ការស្លាប់របស់សាច់ញាតិជិតស្និទ្ធ (ប្តី ឬប្រពន្ធ កូន) យ៉ាងដូចម្តេច?

គ្រោះថ្នាក់មួយដែលបន្ទុកទុកឲ្យលោកអ្នកនូវភាពពិការយ៉ាងដូចម្តេច?

មេរៀនទី៤

បុគ្គលភាពរបស់ព្រះយេស៊ូវ

ខតម្ពីរចងចាំ៖ យ៉ូហាន ១:១, ១៤

កាលដើមដំបូងមានព្រះបន្ទូល ព្រះបន្ទូលក៏គង់នៅជាមួយនឹងព្រះ ហើយព្រះបន្ទូល នោះឯងជាព្រះ...ព្រះបន្ទូលក៏ត្រូវទ្រង់ជាសាច់ឈាម ហើយបានស្នាក់នៅជាមួយនឹង យើងរាល់គ្នា យើងរាល់គ្នាបានឃើញសិរីល្អទ្រង់ គឺជាសិរីល្អនៃព្រះរាជបុត្រាតែ១ ដែលមកពីព្រះវរបិតា មានពេញជាព្រះគុណ និងសេចក្តីពិត។

ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទគឺជាតួអង្គដ៏សំខាន់ជាងគេបំផុតនៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រនៃមនុស្សទាំងអស់។ មិនដែល មាននរណាម្នាក់ដូចទ្រង់ឡើយ។ គេបានទទួលស្គាល់ថា ទ្រង់គឺជាគ្រូដ៏ឆ្លើមម្នាក់ ជាអ្នកដឹកនាំសាសនា ជាព្រះរាជបុត្រារបស់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយក៏ជាព្រះជាម្ចាស់ផងដែរ។ សេចក្តីអះអាងដែលទ្រង់បានប្រកាស អំពីព្រះអង្គទ្រង់ ក៏ដូចជាការប្រកាសអះអាងរបស់មនុស្សផ្សេងៗទៀតបានធ្វើឲ្យទ្រង់ទៅជាប្រធានបទ ស្នូលនៃការទាស់ទែងខ្លាំងកំណើតគ្នាដែលគ្មានទីបញ្ចប់ក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រ។

លោក ប៉ុនទាស-ពីឡាត់ បានរៀបប្រយោគសំណួរយ៉ាងច្បាស់ នៅខណៈពេលដែលលោកបានសួរថា «ដូច្នេះ តើខ្ញុំធ្វើអ្វីដល់យេស៊ូវ ដែលហៅជាព្រះគ្រីស្ទនេះ?» (ម៉ាថាយ ២៧:២២)។ មុនដែលលោកអ្នក អាចនឹងឆ្លើយនឹងសំណួរនោះបាន ជាដំបូងលោកអ្នកត្រូវតែស្គាល់ថា ព្រះយេស៊ូវជានរណាជាមុនសិន។ មេរៀននេះនឹងណែនាំលោកអ្នកឲ្យស្គាល់ទ្រង់។

I. ព្រះជាម្ចាស់ដែលមកយកកំណើតជាមនុស្ស

ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានយាងមកលោកីយ៍នេះក្នុងលក្ខណៈជាមនុស្សខាងឯសាច់ឈាម។ ដោយទ្រង់ បានញែកភាពជាម្ចាស់នៃភាពជាព្រះរបស់ព្រះអង្គទុកដោយឡែកដោយស្ម័គ្រព្រះទ័យ ហើយមកយក សណ្ឋានជាមនុស្សសាមញ្ញម្នាក់។ ទ្រង់ជាមនុស្សមួយរយភាគរយ ជាមនុស្សដូចមនុស្សទូទៅ លើកតែ ទ្រង់មិនមានបាបសោះ។ សេចក្តីនេះសំដៅលើការ «យកកំណើតជាមនុស្ស»។

ក) តើកណ្តាតម្ពីរ ភីលីព ២:៦ ចែងអំពីព្រះយេស៊ូវមុននឹងទ្រង់ប្រសូតជាមនុស្សយ៉ាងដូចម្តេច?

ខ) យោងតាមកណ្តុកម្ពីរ ភីលីព ២:៧ តើព្រះយេស៊ូវបានធ្វើអ្វី?

គ) ព្រះយេស៊ូវគឺជាមនុស្សមួយរយភាគរយ

១. ចូរពណ៌នាពីការលូតលាស់ខាងឯសាច់ឈាម និងការចម្រើនវ័យឡើងរបស់ព្រះយេស៊ូវ ទៅជាមនុស្សពេញវ័យម្នាក់ (លូកា ២:៤០, ៥២)។

---

២. តើមានហេតុការណ៍អ្វីកើតឡើងចំពោះព្រះយេស៊ូវ នៅពេលដែលទ្រង់អស់កម្លាំង (ម៉ាកុស ៤:៣៨)?

៣. តើមានហេតុការណ៍អ្វីកើតឡើងចំពោះព្រះយេស៊ូវ នៅពេលដែលទ្រង់មិនបានសោយអាហារ (លូកា ៤:២)?

៤. តើព្រះយេស៊ូវមានអារម្មណ៍យ៉ាងដូចម្តេចបន្ទាប់ពីការធ្វើដំណើរម្តងនោះ (យ៉ូហាន ៤:៦)?

៥. តើព្រះយេស៊ូវមានប្រតិកម្មយ៉ាងដូចម្តេច នៅពេលដែលទ្រង់ព្រួយព្រះទ័យ (យ៉ូហាន ១១:៣៥)?

៦. តើព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលពីខ្លួនព្រះអង្គទ្រង់ផ្ទាល់យ៉ាងដូចម្តេច (លូកា ២៤:៣៩)?

II. មនុស្សដែលជាព្រះជាម្ចាស់

ទោះបីព្រះយេស៊ូវបានយកសណ្ឋានជាមនុស្សយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏ទ្រង់នៅតែជាព្រះមួយរយភាគរយ ដដែល។ សូមពិចារណាពីកំណត់សម្គាល់នៃភាពជាព្រះដែលបានចែងពីព្រះគ្រីស្ទដូចខាងក្រោម៖

ក) លក្ខណសម្បត្តិផ្សេងៗ

ចូរពិនិត្យមើលខគម្ពីរខាងក្រោមទាំងនេះដែលពណ៌នាពីលក្ខណសម្បត្តិ ផ្សេងៗរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។	
គ្រប់ទាំងអំណាច	ម៉ាថាយ ២៨:១៨
អស់កល្ប.....	១យ៉ូហាន ១:១-២
មិនចេះប្រែប្រួល.....	ហេព្រើរ ១៣:៨
សព្វញ្ញញ្ញាណ.....	កូលុស ២:២១-៣
ឥតខ្ចោះ ឬក៏គ្មានបាបសោះ:	២កូរិនថូស ៥:២១
បរិសុទ្ធ.....	កិច្ចការ ៣:១៤-១៥
សេចក្តីពិត.....	យ៉ូហាន ១៤:៦

ព្រះគ្រីស្ទបានបង្ហាញអំណាចរបស់ទ្រង់ (សព្វានុភាព) ក្នុងព័ន្ធកិច្ចនៅផែនដីតាមវិធីជាច្រើន ដូចខាងក្រោម៖

១. ម៉ាថាយ ៨:២៣-២៧ អំណាចលើ _____
២. លូកា ៤:៤០ អំណាចលើ _____
៣. លូកា ៤:៣៣-៣៦ អំណាចលើ _____
៤. យ៉ូហាន ១១:៤៣-៤៤ អំណាចលើ _____

តើមានអំណាចជាច្រើនបែបណាទៀតដែលព្រះយេស៊ូវបានប្រកាស និងកំពុងតែប្រើ (ម៉ាកុស ២:៣-១២)? តម្រុយះ សូមមើលខ១០។

យោងតាមកណ្តាគម្ពីរ ម៉ាកុស ២:៧ តើមានតែអ្នកណាដែលអាចអត់ទោសបាបឲ្យបាន?

ដោយហេតុថា ព្រះយេស៊ូវមានអំណាចអត់ទោសបាប ហើយយើងដឹងថា មានតែព្រះជាម្ចាស់ តែមួយប៉ុណ្ណោះដែលអាចអត់ទោសបាបបាន ដូច្នេះតើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជានរណា?

ខ) នាមនៃភាពជាព្រះជាម្ចាស់

១. ម៉ាថាយ ១:២៣ _____ (ព្រះអង្គទ្រង់គង់ជាមួយនឹងយើងខ្ញុំ)

២. ភីលីព ២:១០-១១ _____ (អធិបតេយ្យភាព)

៣. យ៉ូហាន ៨:៥៨ _____ (ព្រះនាមមួយដែលបម្រុងទុកសម្រាប់
ព្រះជាម្ចាស់ — និក្ខមនំ ៣:១៤)

គ) សេចក្តីថ្លែងនៃភាពជាព្រះជាម្ចាស់

សូមសរសេរសេចក្តីថ្លែងដែលជាគន្លឹះ៖

១. កូរ៉ិនថ្មី ២:៩ _____
_____

២. ហេប្រើរ ១:១-៣ក _____
_____

៣. យ៉ូហាន ១:១, ១៤ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ («ព្រះបន្ទូល») គឺជា _____
_____

៤. ទីតុស ២:១៣ _____
_____

III. ព្រះគ្រីស្ទដែលជាអង្គសង្គ្រោះ

យោងតាមកណ្តាគម្ពីរ យ៉ូហាន ៣:១៧ ព្រះយេស៊ូវគឺជាព្រះសង្គ្រោះនៃមនុស្សលោក។ សូមសរសេរពី
ព្រះនាមផ្សេងៗដែលពណ៌នាពីព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់ក្នុងការសង្គ្រោះ។

ក) យ៉ូហាន ១:២៩ _____
_____

ខ) យ៉ូហាន ៦:៣៥ _____
_____

គ) យ៉ូហាន ១៤:៦ _____
_____

IV. ព្រះមហាក្សត្រដែលយាងមកត្រួតត្រា

ព្រះយេស៊ូវមិនមែនគ្រាន់តែជាមនុស្សម្នាក់គ្រប់គ្រងលើអតីតកាលនោះទេ ទ្រង់គឺជាស្តេចលើអស់ទាំងស្តេច ហើយជាព្រះអម្ចាស់លើអស់ទាំងព្រះអម្ចាស់ដែលនៅថ្ងៃមួយនឹង សោយរាជ្យនៅលើពិភពលោកទាំងមូល (១ធីម៉ូថេ ៦:១៤-១៥)។

ក) យោងតាមកណ្តាតម្ហិរ ដានីយ៉ែល ៧:១៤ តើការបីយ៉ាងដែលព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានមក ព្រះយេស៊ូវ នោះមានអ្វីខ្លះ?

១. _____

២. _____

៣. _____

ខ) តើព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលទៅកាន់អ្នកដើរតាមទ្រង់យ៉ាងដូចម្តេច (ម៉ាថាយ ២៥:៣១-៣២)?

_____

គ) តើទេវតាបាននិយាយយ៉ាងដូចម្តេចខ្លះទៅកាន់ពួកសាវ័ក នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវយាងទៅស្ថានសួគ៌ បន្ទាប់ពី៤០ថ្ងៃនៃការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ (កិច្ចការ ១:១១)?

_____

ឃ) ចូរពណ៌នាពីការយាងមកវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ (២ថែស្សាឡូនីច ១:៧ខ-១០)។

_____
_____
_____

V. ការអនុវត្ត

ព្រះគ្រីស្ទគឺជា៖

- ព្រះជាម្ចាស់
- ព្រះសង្គ្រោះ
- ស្តេច/ម្ចាស់គ្រប់គ្រង

ក) តាមរយៈការស្រាយបំភ្លឺខាងលើនេះ តើលោកអ្នកអាចរៀបចំខ្លួនឲ្យបានល្អបំផុតសម្រាប់ ការយាងមកជាលើកទី២របស់ទ្រង់យ៉ាងដូចម្តេច (២ពេត្រុស ៣:១៤)?

ខ) តើនៅសប្តាហ៍នេះលោកអ្នកគួរធ្វើអ្វី ដើម្បីទទួលស្គាល់ថាទ្រង់ គឺជាព្រះជាម្ចាស់ (វិវរណៈ ៥:១១-១៤)?

មេរៀនទី៥

ព័ន្ធកិច្ចរបស់ព្រះគ្រីស្ទ

ខគម្ពីរចងចាំ៖ ១កូរិនថូស ១៥:៣-៤

ដ្បិតមុនដំបូង ខ្ញុំបានប្រាប់មកអ្នករាល់គ្នា តាមសេចក្តីដែលខ្ញុំបានទទួលដែរ គឺថា ព្រះគ្រីស្ទបានសុគត ដោយព្រោះបាបរបស់យើងរាល់គ្នា តាមបទគម្ពីរ ហើយថា ទ្រង់ត្រូវគេបញ្ចុះក្នុងផ្នូរ រួចដល់ថ្ងៃទី៣ នោះទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ក៏តាមបទគម្ពីរ។

ព្រះគម្ពីរបានប្រាប់យើងថា «ទ្រង់បានផ្ទុកអំពើបាបរបស់យើងរាល់គ្នា នៅលើរូបអង្គទ្រង់ ជាប់លើ ឈើឆ្កាង ដើម្បីឲ្យយើងបានរស់ខាងឯសេចក្តីសុចរិត ដោយបានស្លាប់ខាងឯអំពើបាប» (១ពេត្រុស ២:២៤)។

I. ព័ន្ធកិច្ចរបស់ព្រះយេស៊ូវជាតម្រូវការរបស់មនុស្ស

ក) យោងតាមកណ្តុគម្ពីរ រ៉ូម ៣:១០-១២ តើចំណុចទាំងប្រាំមួយយ៉ាងដែលមនុស្សគ្រប់គ្នាជាប់ ទោសនោះមានអ្វីខ្លះ?

១. _____
២. _____
៣. _____
៤. _____
៥. _____
៦. _____

កណ្តុគម្ពីរ រ៉ូម ៣:២៣ សង្ខេបពីបញ្ហា៖ «ពីព្រោះគ្រប់គ្នាបានធ្វើបាប ហើយខ្លះមិនដល់សិរីល្អនៃព្រះ»។

ខ) តើមនុស្សជាប់ជាបាបបម្រើរបស់អ្នកណា (យ៉ូហាន ៨:៣៤)? _____

គ) តើលទ្ធផលនៃបាបគឺជាអ្វី (យ៉ាកុប ១:១៥)? _____

ឃ) ពីព្រោះពីដើមយើងរាល់គ្នាក៏ស្លាប់ក្នុងការរំលង ហើយក្នុងបាបដែរ ដូច្នេះតើយើងបាន ដើរតាមអ្នកណា ហើយជាកូនប្រភេទណាពីមុន (អេភេសូរ ២:១-៣)? _____

ង) តើ «មនុស្សរឹងចចេស» នឹងភ្នក់សេចក្តីក្រោធរបស់អ្នកណា (អេភេសូរ ៥:៦)? _____

តើព្រះជាម្ចាស់នឹងត្រាប្រណីដល់អំពើបាបឬ?

«ត្រូវបណ្តាសាហើយ អស់អ្នកណាដែលមិនកាន់ខ្ជាប់តាមគ្រប់ទាំងសេចក្តីដែលកត់
ទុកក្នុងគម្ពីរក្រឹត្យវិន័យ ដើម្បីនឹងប្រព្រឹត្តតាម» (កាឡាទី ៣:១០)។

ដូចដែលយើងបានសិក្សាមេរៀនទី៣រួចមកហើយថា ព្រះជាម្ចាស់ការពារភាពបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់
ហើយក៏ទាមទារឲ្យមានភាពដូចគ្នាទៅនឹងភាពបរិសុទ្ធនោះដែរ។ មនុស្សគ្រប់គ្នានឹងត្រូវប្រឈមមុខ
ជាមួយនឹង៖

- បាប (រ៉ូម ៣:២៣)
- ធ្វើជាខ្ញុំសត្រូវនឹងព្រះជាម្ចាស់ (យ៉ាកុប ៤:៤ខ)
- ស្ថិតនៅក្រោមអំណាចរបស់អារក្សសាតាំង (១យ៉ូហាន ៥:១៩)
- នៅខ្សោយនៅឡើយដើម្បីនឹងជួយខ្លួនឯង (រ៉ូម ៥:៦)
- សេចក្តីស្លាប់ (រ៉ូម ៦:២៣)
- ការផ្ដន្ទាទោស និងការឃ្លាតឆ្ងាយពីព្រះភក្ត្រព្រះអម្ចាស់អស់កល្បជានិច្ច (២ថែសាឡូនីច ១:៩)

II. តម្លៃនៃព័ន្ធកិច្ចរបស់ព្រះគ្រីស្ទ

ក) សូមអានកណ្តុគម្ពីរ ភីលីព ២:៧-៨។

១. តើការបីយ៉ាងដែលព្រះយេស៊ូវបានធ្វើកាលដែលទ្រង់បានយាងមកលោកីយ៍នោះ
មានអ្វីខ្លះ (ខ៧)?

- ក) _____
- ខ) _____
- គ) _____

២. តើព្រះយេស៊ូវបានបន្ទាបព្រះអង្គទ្រង់តាមវិធីណា (ខ៨)?

_____

ខ) យោងតាមកណ្តុគម្ពីរ អេសាយ ៥៣:៣ តើមានហេតុការណ៍អ្វីបានកើតឡើងចំពោះ
ព្រះយេស៊ូវនៅលើលោកីយ៍?

_____

គ) តើការរួចពីបាបតម្រូវឲ្យមានអ្វី (ហេព្រើរ ៩:២២)?

ឃ) តើតម្លៃដែលព្រះយេស៊ូវបានបង់ថ្លៃ ដើម្បីលោះយើងនោះគឺជាអ្វី (១ពេក្រុស ១:១៨-១៩)?

ង) តើព្រះយេស៊ូវបានបន្លឺសំឡេងឡើងយ៉ាងដូចម្តេចនៅលើឈើឆ្កាង (ម៉ាថាយ ២៧:៤៦)?

ច) តើព្រះជាម្ចាស់បានធ្វើអ្វីចំពោះព្រះយេស៊ូវ ខណៈពេលដែលទ្រង់នៅលើឈើឆ្កាង (អេសាយ ៥៣:៦)?

III. ការផ្គត់ផ្គង់ពីព័ន្ធកិច្ចរបស់ព្រះគ្រីស្ទ

ព្រះយេស៊ូវបានយាងមកលើលោកីយ៍នេះ ដើម្បីសងថ្លៃបាប។ តម្លៃនោះគឺជាព្រះជន្មរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់ ដែលទ្រង់ផ្តល់ឲ្យយ៉ាងស្ម័គ្រពីព្រះទ័យ (យ៉ូហាន ១០:១១, ១៧-១៨)។ ការបូជាយញ្ញរបស់ទ្រង់ គឺជា ផ្លូវតែមួយគត់ក្នុងការដោះបាបចេញ មិនថាបាបពីអតីតកាល ឬបច្ចុប្បន្នក្តី គឺគ្រប់ពេលទាំងអស់ (ហេព្រើរ ៩:១២)។

ចូរពណ៌នាពីអ្វីដែលការសុគតរបស់ព្រះយេស៊ូវសម្រេចបាន៖

ក) ១ពេក្រុស ៣:១៨ _____

ខ) រ៉ូម ៥:១០ _____

គ) ២កូរិនថូស ៥:២១ _____

ឃ) កាឡាទី ១:៤ _____

ង) អេភេសូរ ១:៧ _____

ច) រ៉ូម ៦:៦ _____

ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ៖ ចម្លើយចំពោះបញ្ហាទាំងអស់របស់មនុស្សដែលទាក់ទងនឹងសេចក្តីសង្គ្រោះ
 ព័ន្ធកិច្ចរបស់ព្រះយេស៊ូវនៅលើលើផ្ទាំង និងការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ គឺជាដំណោះស្រាយតែមួយគត់ចំពោះបញ្ហាផ្សេងៗរបស់មនុស្ស។ ហេតុដូច្នេះហើយបានជាសាវ័ក ពេត្រុស អាចនឹងប្រកាសពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទថា៖
 “ហើយគ្មានសេចក្តីសង្គ្រោះ ដោយសារអ្នកណាទៀតសោះ
 ដ្បិតនៅក្រោមមេឃ គ្មាននាមឈ្មោះណាទៀតបានប្រទានមកមនុស្សលោក
 ឲ្យយើងរាល់គ្នាបានសង្គ្រោះនោះឡើយ” (កិច្ចការ ៤:១២)។
 សូមសម្គាល់មើលពីរបៀបដែលថា ព្រះគ្រីស្ទគឺជាចម្លើយដល់បញ្ហាផ្សេងៗរបស់មនុស្សម្នាក់ៗ យោងតាមចម្លើយរបស់លោកអ្នកនៅក្នុងវគ្គព័ន្ធកិច្ចរបស់ព្រះយេស៊ូវជាតម្រូវការរបស់មនុស្សនៃមេរៀននេះ នៅទំព័រ៤៩។

បញ្ហារបស់មនុស្ស	ដំណោះស្រាយក្នុងព្រះគ្រីស្ទ	បទគម្ពីរ
ក) ជាប់មានទោសនៅចំពោះព្រះជាម្ចាស់ ១. មិនសុចរិត	“នោះមនុស្សជាច្រើន ក៏បានត្រឡប់ជាសុចរិតដោយសារម្នាក់បានស្តាប់បង្គាប់វិញយ៉ាងនោះដែរ”។	រ៉ូម ៥:១៩
២. មិនយល់	“ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះបានយាងមកហើយ ក៏បានប្រទានឲ្យយើងរាល់គ្នាមានប្រាជ្ញា”។	១យ៉ូហាន ៥:២០
៣. មិនស្វែងរកព្រះ	“ដ្បិតកូនមនុស្សបានមក ដើម្បីនឹងរកហើយជួយសង្គ្រោះដល់មនុស្សបាត់បង់”។	លូកា ១៩:១០
៤. នាំគ្នាបែរចេញពីព្រះ	“ដ្បិតពីដើមអ្នករាល់គ្នាប្រៀបដូចជាចៀមដែលរង្វេង តែឥឡូវនេះបានត្រឡប់មកឯអ្នកគង្វាល”។	១ពេត្រុស ២:២៥
៥. គ្រប់គ្នាទៅជាឥតប្រយោជន៍	“ដ្បិតបើមានសេចក្តីទាំងនោះចំរើនឡើង ក្នុងចិត្តអ្នករាល់គ្នាហើយ នោះអ្នករាល់គ្នាមិននៅទំនេរ ឬឥតផលខាងដំណើរស្គាល់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាព្រះអម្ចាស់នៃអ្នករាល់គ្នាឡើយ”។	២ពេត្រុស ១:៨
៦. មិនចេះធ្វើការល្អ	“ដ្បិតយើងរាល់គ្នាជាស្នាដៃ ដែលទ្រង់បង្កើតក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវសម្រាប់ការល្អ ដែលព្រះបានរៀបចំជាមុន ឲ្យយើងរាល់គ្នាប្រព្រឹត្តតាម”។	អេភេសូរ ២:១០
ខ) បារបម្រើរបស់អំពើបាប	“ព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ នោះបានប្រោសឲ្យខ្ញុំរួចពីអំណាចរបស់អំពើបាប និងសេចក្តីស្លាប់ហើយ”។	រ៉ូម ៨:២
គ) ប្រឈមមុខនឹងសេចក្តីស្លាប់	“អ្នកណាដែលស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ ហើយជឿដល់ព្រះអង្គ ដែលចាត់ឲ្យខ្ញុំមក អ្នកនោះមានជីវិតដ៏អស់កល្បជានិច្ច”។	យ៉ូហាន ៥:២៤
ឃ) ប្រឈមមុខនឹងសេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះជាម្ចាស់	“ដូច្នេះ ដែលបានរាប់ជាសុចរិត ដោយសារព្រះលោហិតទ្រង់នោះប្រាកដជាយើងនឹងបានរួចចេញពីសេចក្តីក្រោធដោយសារទ្រង់ជាមិនខានលើសទៅទៀត”។	រ៉ូម ៥:៩

IV. ការជំរុញចិត្តដែលបណ្តាលឲ្យព្រះគ្រីស្ទបំពេញព័ន្ធកិច្ច

ក) ហេតុអ្វីបានជាព្រះជាម្ចាស់សង្គ្រោះមនុស្សលោក (យ៉ូហាន ៣:១៦, រ៉ូម ៥:៨)?

ខ) តើការដែលព្រះជាម្ចាស់សង្គ្រោះមនុស្សលោកបានបង្ហាញឲ្យយើងឃើញពីលក្ខណសម្បត្តិមួយណារបស់ទ្រង់ (១ពេត្រុស ១:៣)?

គ) ហេតុអ្វីបានជាអ្នកនិពន្ធហៅសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ព្រះអម្ចាស់ថា អស្ចារ្យ (តម្រុយះ រ៉ូម ៥:៦, ៨)?

V. ការបញ្ចប់ និងការបន្តព័ន្ធកិច្ចរបស់ព្រះគ្រីស្ទ

ការសុគតរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងកាលវារីបានបញ្ចប់ព័ន្ធកិច្ចប្រោសលោះរបស់ទ្រង់សម្រាប់មនុស្សលោក (យ៉ូហាន ១៩:៣០)។ ប៉ុន្តែរឿងរ៉ាវនៃការសង្គ្រោះមិនមែនចប់នៅត្រង់នោះទេ។ ផ្លូវមិនអាចឃុំព្រះគ្រីស្ទជាប់បាននោះឡើយ ទ្រង់មានព្រះជន្មរស់នៅ ហើយនៅបន្តព័ន្ធកិច្ចដែលទ្រង់បានចាប់ផ្តើមធ្វើសម្រាប់យើងរាល់គ្នា។

ក) តើកណ្តតម្កីរ រ៉ូម ១:៤ បានប្រកាសពីព្រះគ្រីស្ទថាជាព្រះរាជបុត្រារបស់ព្រះជាម្ចាស់យ៉ាងដូចម្តេច?

ខ) ក្រោយដែលព្រះគ្រីស្ទបានសម្អាតអំពើបាបរបស់យើងរាល់គ្នាទាំងប៉ុន្មានមក តើទ្រង់បានឡើងឡើងយ៉ាងដូចម្តេច (ហេព្រើរ ១:៣)?

គ) យើងទទួលបទពិសោធន៍សេចក្តីស្លាប់ខាងឯវិញ្ញាណមកដោយសារបាបរបស់លោក អំដាម។ ចុះតើគុណប្រយោជន៍ដែលយើងបានទទួលមកដោយការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទ នោះគឺជាអ្វីទៅវិញ (១កូរិនថូស ១៥:២១-២២)?

ព្រះគម្ពីរសំដៅទៅលើការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទដូចទៅនឹង «ផលដំបូង»។ នេះគឺជា ពាក្យដែលមាននៅក្នុងសញ្ញាចាស់ដែលចែងអំពីផលដំបូងនៃចម្រុក ហើយផលទាំងនេះត្រូវបញ្ជាក់ទុក ដោយឡែកសម្រាប់ព្រះជាម្ចាស់។ គេបានប្រើពាក្យ «ផលដំបូង» នៅក្នុងសញ្ញាថ្មី ដើម្បីបញ្ជាក់ថា នឹង មានចម្រុកបន្ថែមទៀតនាពេលអនាគត។ ហេតុដូច្នេះហើយ ការដែលព្រះគ្រីស្ទមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ មុនគេ នោះគឺជាសេចក្តីសន្យាដែលបង្ហាញថា នាពេលអនាគតនឹងមានអ្នកផ្សេងទៀតរស់ឡើងវិញដូច ទ្រង់ផងដែរ (១កូរិនថូស ១៥:២០-២២, ១ពេត្រុស ១:៣)។

ឃ) ឥឡូវ ដែលយើងបានចូលទៅឯព្រះជាម្ចាស់តាមរយៈព្រះគ្រីស្ទ ដូច្នេះ តើព្រះយេស៊ូវអាចនឹង ធ្វើអ្វីបានខ្លះ (ហេប្រើរ ៧:២៥)?

ង) តើមុខតំណែងផ្តាច់មុខដែលព្រះយេស៊ូវមាននោះគឺជាអ្វី (១ធីម៉ូថេ ២:៥)?

ច) នៅមុនពេលដែលព្រះយេស៊ូវហៀបនឹងចាកចេញទៅ តើទ្រង់សន្យាថាទ្រង់នឹងធ្វើអ្វី (យ៉ូហាន ១៤:៣)?

VI. ការអនុវត្ត

នៅពេលដែលមនុស្សមួយចំនួនចាប់ផ្តើមដឹងពីលក្ខណៈដ៏ពិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ នោះពួកគេច្បាស់ជាទទួល ស្គាល់ថា ពួកគេបានធ្វើឲ្យមានបញ្ហាដ៏ព្រៃព្រួចមួយទៅនឹងអ្វីដែលពួកគេបានជឿ និងពីរបៀបដែលពួកគេ បានរស់នៅពីមុនមក។ ហើយពួកគេបានទទួលស្គាល់យ៉ាងច្បាស់ថា ពួកគេពិតជាបានធ្វើខុស។ ចូរពណ៌នាពីគំរូរបស់មនុស្សដែលរស់នៅក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹមដែលព្រះជាម្ចាស់បានឲ្យភ្នែកពួកគេមើល ឃើញពីសេចក្តីពិត៖

«កាលគេបានឮ នោះគេមានសេចក្តីចាក់ចុះក្នុងចិត្ត ក៏សួរពេត្រុស និងពួកសាវ័កដ ទៀតថា បងប្អូនអើយ តើយើងខ្ញុំត្រូវធ្វើដូចម្តេច» (កិច្ចការ ២:៣៧)។

តើលោកអ្នកអាចធ្វើអ្វីបាន?

- ត្រូវទទួលស្គាល់ថា លោកអ្នកបានធ្វើបាប ហើយមិនអាចទទួលយកបាននៅចំពោះព្រះជាម្ចាស់។
  - ត្រូវប្រែចិត្ត ហើយស្រែកអំពាវនាវក្រពះនាមរបស់ព្រះយេស៊ូវ ដើម្បីឲ្យទ្រង់សង្គ្រោះលោកអ្នក។
  - ត្រូវស្វែងរកនូវការអត់ទោសតាមរយៈព្រះលោហិតទ្រង់ដែលបានបង្ហូរសម្រាប់លោកអ្នក។
  - ត្រូវទទួលស្គាល់ថា ទ្រង់មានសិទ្ធិគ្រប់គ្រាន់ធ្វើជាអ្នកដឹកនាំជីវិតរបស់លោកអ្នក។
  - ត្រូវអរព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់ចំពោះសេចក្តីស្រឡាញ់ និងព្រះគុណរបស់ទ្រង់។
- ខ្ញុំបានប្រែចិត្តចេញពីអំពើបាបរបស់ខ្ញុំទាំងអស់ ហើយបានស្រែកអំពាវនាវក្រពះនាមរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយក៏ទទួល និងជឿលើទ្រង់ទុកជាព្រះអម្ចាស់ និងព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំរួចហើយ។
- ខ្ញុំមិនទាន់បានទទួលព្រះគ្រីស្ទនៅឡើយទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំនៅតែស្វែងរកទ្រង់យ៉ាងអស់ពីចិត្តរបស់ខ្ញុំ។

មេរៀនទី៦

សេចក្តីសង្គ្រោះ

ខតម្ពីរចងចាំ៖ អេភេសូរ ២:៨-១០

ដ្បិតគឺដោយព្រះគុណ ដែលអ្នករាល់គ្នាបានសង្គ្រោះដោយសារសេចក្តីជំនឿ ហើយសេចក្តីនោះក៏មិនមែនកើតពីអ្នករាល់គ្នាដែរ គឺជាអំណោយទានរបស់ព្រះវិញ ក៏មិនមែនដោយការប្រព្រឹត្តិដែរក្រែងអ្នកណាអួតខ្លួន ដ្បិតយើងរាល់គ្នាជាស្នាដៃ ដែលទ្រង់បង្កើតក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវសំរាប់ការល្អ ដែលព្រះបានរៀបចំជាមុន ឲ្យយើងរាល់គ្នាប្រព្រឹត្តតាម ។

តើមនុស្សអាចទទួលបានការប្រោសលោះពីព្រះគ្រីស្ទបានយ៉ាងដូចម្តេច? តើយើងអាចដឹងថា អ្នកណាមួយជាគ្រីស្ទបរិស័ទបានដោយរបៀបណា? ព្រះជាម្ចាស់បានចេញព្រះរាជក្រឹត្យ ឬអនុម័តនូវផែនការនៃការសង្គ្រោះដែលទ្រង់បានបង្ហាញមកឲ្យយើងឃើញនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។ នៅក្នុងមេរៀននេះ យើងនឹងសិក្សាអំពីរបៀបដែលទ្រង់សង្គ្រោះអស់អ្នកណាដែលជឿដល់ទ្រង់។

I. អធិបតេយ្យភាពរបស់ព្រះជាម្ចាស់ក្នុងការសង្គ្រោះ

ក) ផែនការអធិបតេយ្យភាពនៃការសង្គ្រោះរបស់ព្រះជាម្ចាស់

១. សូមអានកណ្តាគម្ពីរ រ៉ូម ៨:២៩-៣០ បន្ទាប់មកសូមសរសេរពីជំហាននៃព័ន្ធកិច្ចរបស់ព្រះជាម្ចាស់ក្នុងការសង្គ្រោះមនុស្សលោក៖

ខ២៩ : អ្នកណាដែលទ្រង់ _____ ទ្រង់ក៏ _____

ខ៣០ : អ្នកណាដែលទ្រង់ _____ ទ្រង់ក៏ _____

ខ៣០ : អ្នកណាដែលទ្រង់ _____ ទ្រង់ក៏ _____

ខ៣០ : អ្នកណាដែលទ្រង់ _____ ទ្រង់ក៏ _____

២. សូមអានកណ្តាគម្ពីរ អេភេសូរ ១:៤-៦ រួចឆ្លើយសំណួរខាងក្រោម៖

ក) តើអ្វីទៅជាផែនការរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដែលទ្រង់បានមានតាំងពីមុនកំណើតលោកីយ៍មក (ខ៤)?

ខ) តើគោលបំណងនៃការសង្គ្រោះរបស់ទ្រង់គឺជាអ្វី (ខ៦)?

ព្រះគុណគឺជា «សេរីភាព និងសកម្មភាពអធិបតេយ្យអំពីសេចក្តីស្រឡាញ់ និងសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់ក្នុងការប្រទានសេចក្តីសង្គ្រោះតាមរយៈការសុគត និងការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវ ហើយគឺជាចំណែកពីអ្វីៗទាំងអស់ដែលមនុស្សមាន និងអ្វីៗដែលមនុស្សអាចធ្វើបាន ព្រមទាំងជាការទ្រទ្រង់របស់ទ្រង់ចំពោះ

សេចក្តីសង្គ្រោះរហូតដល់ទ្រង់តម្កើងអស់អ្នកដែលទ្រង់បានសង្គ្រោះនោះ។»

— លោកគ្រូ ចន ម៉ែកខធីរ (John MacArthur)^១

ខ) ព្រះជាម្ចាស់អនុវត្តផែនការនៃការសង្គ្រោះរបស់ទ្រង់

ព្រះរាជក្រឹត្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដែលបង្ហាញពីផែនការរបស់ទ្រង់

«រីឯព្រះ ដែលអាចនឹងតាំងអ្នករាល់គ្នា ឲ្យខ្ជាប់ខ្ជួនតាមដំណឹងល្អខ្ញុំ នឹងតាមខ្លឹមនៃលទ្ធិរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលត្រូវនឹងសេចក្តីបើកសំដែង អំពីការអាថ៌កំបាំង ដែលបានលាក់ទុកនៅអស់ទាំងកល្បរៀងមក តែឥឡូវនេះបានបើកសំដែងមក ឲ្យគ្រប់ទាំងសាសន៍ដឹង ដោយសារគម្ពីរហោរា តាមបង្គាប់នៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់អស់កល្បជានិច្ច ដើម្បីឲ្យគេបានចុះចូលជឿ ដោយសារព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ» (រ៉ូម ១៦:២៥-២៦)។

១. តើមុនដែលមនុស្សបានកើតជាថ្មី ពួកគេមានស្ថានភាពខាងវិញ្ញាណយ៉ាងដូចម្តេច (អេភេសូរ ២:១)?

២. តើព្រះជាម្ចាស់ (ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ) នឹងធ្វើអ្វីខ្លះចំពោះបាប (យ៉ូហាន ១៦:៨)?

៣. តើសេចក្តីត្រូវការចាំបាច់ មុនពេលដែលអ្នកណាម្នាក់អាចស្គាល់សេចក្តីពិតនោះគឺជាអ្វី (២ធីម៉ូថេ ២:២៥)?

១. ដកស្រង់ចេញពីសៀវភៅ The MacArthur New Testament Commentary series, Galatians (Moody), © ១៩៨៧ ដោយ John MacArthur។

៤. តើអ្នកណាផ្តល់ឲ្យ? _____

៥. យោងតាមកណ្តុកម្ពីរ យ៉ូហាន ១:១២-១៣ តើអ្នកណាដែលផ្តល់សិទ្ធិឲ្យយើងក្លាយជាកូនរបស់ព្រះជាម្ចាស់ (ខ១២)?

_____

ចូរចងចាំថា៖ យើងមាន សិទ្ធិ ឬក៏អភ័យឯកសិទ្ធិនេះដោយសារព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់មិនមែនដោយសារ៖

- កំណើតរបស់យើង («មកពីឈាម»)
- ការខំប្រឹងប្រែងរបស់យើង («សេចក្តីប្រាថ្នាខាងសាច់ឈាម»)
- ឆន្ទៈរបស់យើង («សេចក្តីប្រាថ្នារបស់មនុស្ស»)

៦. តើអ្នកណាធ្វើឲ្យអ្នកជឿលូតលាស់ឡើង (១កូរិនថូស ៣:៦)?

_____

៧. តើអ្នកណានឹងធ្វើឲ្យការរស់ឡើងវិញកើតឡើង (១កូរិនថូស ៦:១៤)?

_____

គ) ព្រះជាម្ចាស់សម្រេចផែនការរបស់ទ្រង់

១. សូមអានកណ្តុកម្ពីរ រ៉ូម ៨:២៩ ម្តងទៀត។ តើនៅចុងបញ្ចប់ព្រះជាម្ចាស់នឹងធ្វើឲ្យយើងត្រឡប់ដូចជារូបអង្គណា?

_____

២. តើនឹងមានរឿងអ្វីកើតឡើងចំពោះអ្នកជឿគ្រប់រូប (ភីលីព ៣:២០-២១)?

_____

៣. តើព្រះគ្រីស្ទមានបំណងព្រះហឫទ័យបែបណាសម្រាប់អស់អ្នកណាដែលជារបស់ផងទ្រង់ (យ៉ូហាន ១៧:២៤)?

_____

_____

II. ការផ្លាស់ប្តូរ

កណ្តាគម្ពីរ ជនគណនា ២១:៥-៩ បានកត់ត្រាពីរបៀបដែលកូនចៅអីស្រាអែលបានធ្វើបាបទាស់ប្រឆាំងនឹងព្រះជាម្ចាស់ ហេតុដូច្នេះហើយបានជាព្រះជាម្ចាស់បញ្ជូនពស់ពិសជាច្រើនឲ្យចឹកពួកគេ ហើយបានបង្កឲ្យមានអ្នកស្លាប់ជាច្រើន។ ពួកបណ្តាជនទាំងនោះបានទទួលស្គាល់អំពើបាបរបស់ពួកគេ ហើយបានទូលសូមព្រះជាម្ចាស់ឲ្យជួយសង្គ្រោះពួកគេ។ ពេលនោះព្រះជាម្ចាស់បានបញ្ជាឲ្យលោក ម៉ូសេ ដាក់ពស់លង្ហិនក្រហមដូចហិមៈនៅលើបង្គោលមួយ ហើយនៅពេលណាដែលមានអ្នកណាមួយត្រូវពស់ចឹក នោះគេអាចក្រឡេកមើលទៅវា ដើម្បីឲ្យបានសង្គ្រោះ។ នៅក្នុងរបៀបមួយដែលពន្យល់ពីការផ្លាស់ប្តូរ មិនថាជាយ៉ាងណានោះទេគឺយើងមានព្រះរាជបុត្រារបស់ព្រះជាម្ចាស់នៅលើឈើឆ្កាងមកដាក់ជំនួសសត្វពស់ដែលនៅលើឈើនោះវិញ។

ក) ការបើកសម្តែងឲ្យស្គាល់ពីបាប

1. តើព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានអ្វីដល់មនុស្សលោក ដើម្បីសម្តែងឲ្យពួកគេស្គាល់បាបរបស់ខ្លួន (រ៉ូម ៣:២០)? _____
2. តើពេលដែលបណ្តាជនបានទទួលស្គាល់ពីកំហុសដែលពួកគេបានធ្លាងព្រះគ្រីស្ទ នៅពេលនោះពួកគេមានអារម្មណ៍យ៉ាងណានៅក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេ (កិច្ចការ ២:៣៦-៣៧)? _____

ខ) ការប្រែចិត្តចេញពីបាប

1. ហេតុអ្វីបានជាអ្នកយកពន្ធស្រែកទ្រហោយដាក់ព្រះជាម្ចាស់នៅក្នុងព្រះវិហារ (លូកា ១៨:១៣)? _____
2. យោងតាមកណ្តាគម្ពីរ ២កូរិនថូស ៧:៩-១០ តើសេចក្តីព្រួយដែលគាប់ព្រះហឫទ័យ ព្រះជាម្ចាស់ទៅលើបាបដែលយើងប្រព្រឹត្តនោះ នាំឲ្យមានអ្វីកើតឡើង (ខ១០)? _____
- តើវានាំទៅរកអ្វី (ខ១០)? _____

ការប្រែចិត្តមានន័យថា បែរចេញពីបាប ហើយវិលទៅរកព្រះជាម្ចាស់។

គ) ការវិលទៅរកព្រះគ្រីស្ទ

នៅពេលដែលពួកបណ្តាជនត្រូវពស់ពិសចឹក ហើយនាំគ្នាក្រឡេកមើលទៅលើពស់ដែលនៅលើឈើ ពេលនោះគឺពួកគេកំពុងតែហ្វឹកហាត់ពីជំនឿលើអ្វីដែលព្រះជាម្ចាស់បានមានបន្ទូល។

១. តើមានសេចក្តីសន្យាបែបណាចំពោះអស់អ្នកដែលអំពាវនាវរកព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ (រ៉ូម ១០:១៣)?

_____

២. សូមអានកណ្តាគម្ពីរ រ៉ូម ១០:៨-១០។ សេចក្តីសង្គ្រោះទាមទារឲ្យមានជំនឿ។

ក) តើមាត់របស់លោកអ្នកដាច់ខាតត្រូវទទួលថ្លែងប្រាប់យ៉ាងដូចម្តេច (ខ៩)?

_____

ខ) តើលោកអ្នកដាច់ខាតត្រូវជឿថាយ៉ាងម៉េច (ខ៩)?

_____

ជំនឿមានន័យថា ការជឿទុកចិត្តលើ ការប្រកាន់ខ្ជាប់ទៅនឹង ឬក៏ការឱបក្រសោបយក ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដែលជាស្នូលនៃជំនឿរបស់យើង។

ឃ) ការក្លាយទៅជាបាវបម្រើនៃសេចក្តីសុចរិត

១. សូមអានកណ្តាគម្ពីរ រ៉ូម ៨:១-២។

ក) តើទោសនៃអំពើបាបរបស់អស់អ្នកជឿដែលនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទមានអ្វីខ្លះ (ខ១)?

_____

ខ) តើអ្នកជឿបានសេរីភាពមកពីណា (ខ២)?

_____

ហើយមានអ្វីទៀត _____

២. នៅពេលដែលបានរួចពីបាបហើយ តើអ្នកជឿក្លាយទៅជាអ្វី (រ៉ូម ៦:១៨)?

_____

៣. តើអត្ថប្រយោជន៍នៃផលនោះគឺជាអ្វី (រ៉ូម ៦:២២)?

_____

ការញែកជាបរិសុទ្ធ គឺជាដំណើរនៃការចាប់ផ្តើមគ្រាប់តាម
រូបអង្ករបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

III. ភស្តុតាងនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ

ភស្តុតាងដ៏សំខាន់បីយ៉ាងរបស់អ្នកជឿដ៏ពិតប្រាកដម្នាក់គឺ៖ ជំនឿដែលមានការប្រព្រឹត្ត សេចក្តីស្រឡាញ់
ដែលធ្វើការដោយនឿយហត់ និងសេចក្តីសង្ឃឹមយ៉ាងមាំមួន (១ថៃស្យាឡូនីច ១:៣-៤)។

ក) ជំនឿដែលមានការប្រព្រឹត្ត

១. តើមានអ្វីដែលបង្ហាញឱ្យដឹងថាជាជំនឿដ៏ពិត?

ក) យ៉ាកុប ២:១៨

ខ) ១ពេត្រុស ១:៦-៧

២. តើព្រះជាម្ចាស់រៀបចំអ្នកជឿជាមុនដើម្បីអ្វី (អេភេសូរ ២:១០)?

៣. តើកណ្តុកម្ហូរ ទីតុស ៣:៨ ចែងថា អស់អ្នកណាដែលបានជឿដល់ព្រះជាម្ចាស់
គួរធ្វើអ្វីខ្លះទៅ? ហេតុអ្វី?

ខ) សេចក្តីស្រឡាញ់ដែលធ្វើការដោយនឿយហត់

១. ក្រៅពីជំនឿ តើមានអ្វីផ្សេងទៀតដែលព្រះជាម្ចាស់កត់ចំណាំនៅក្នុងអ្នកជឿ
(ហេប្រើរ ៦:១០)?

២. តើប្រភពនៃសេចក្តីស្រឡាញ់នៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នកជឿគឺជាអ្វី (រ៉ូម ៥:៥)?

៣. តើបុគ្គលដែលបានកើតជាថ្មីក្នុងព្រះយេស៊ូវមានអត្ថចរិតបែបណា (១យ៉ូហាន ៤:៧-៨)?

៤. តើអ្នកជឿដ៏ពិតម្នាក់បង្ហាញសេចក្តីស្រឡាញ់ដោយរបៀបណា (១យ៉ូហាន ៣:១៨-១៩)?

គ) សេចក្តីសង្ឃឹមយ៉ាងមាំមួន

១. តើព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលថា អ្នកណានឹងបានសង្គ្រោះ (ម៉ាថាយ ១០:២២)?

---

២. តើមានអ្វីដែលជំរុញចិត្តយើងឲ្យទ្រាំទ្រ (១ធីម៉ូថេ ៤:១០)?

---

៣. ចូរពណ៌នាពីសេចក្តីសង្ឃឹមដែលគ្រីស្ទបរិស័ទមាន៖

ក) កាឡាទី ៥:៥

ខ) ១ថៃស្យាឡូនីច ៥:៨

គ) ទីតុស ៣:៧

ឃ) សេចក្តីបីយ៉ាងដែលស្ថិតស្ថេរ

តើការបីយ៉ាងដែលសារីក ប៉ុល បានគូសចំណាំនៅក្នុងកូល៉ុសមានអ្វីខ្លះ (កូល៉ុស ១:៤-៥)?

១. _____

២. _____

៣. _____

IV. ការអនុវត្ត

ព្រះជាម្ចាស់មានអធិបតេយ្យភាពនៅក្នុងការសង្គ្រោះ។ ព្រះជាម្ចាស់មិនបានត្រាស់ហៅអ្នកជឿឲ្យមកឯ សេចក្តីសង្គ្រោះដោយសារតែតម្លៃរបស់គេទេ ប៉ុន្តែដោយសារតែបំណងព្រះហឫទ័យ និងព្រះគុណរបស់ ទ្រង់វិញ (អេភេសូរ ១:៣-១៤)។

ក) បន្ទាប់ពីបានដឹងថា ព្រះជាម្ចាស់បានជ្រើសរើសលោកអ្នកសម្រាប់សេចក្តីសង្គ្រោះ តើលោកអ្នកគួរឆ្លើយតបទៅទ្រង់វិញយ៉ាងដូចម្តេច (អេភេសូរ ១:៤)?

ខ) តើខគម្ពីរត្រង់នេះណែនាំលោកអ្នកឲ្យរស់នៅយ៉ាងដូចម្តេច (រ៉ូម ៦:១២-១៣)?

អ្នកជឿជំពិតនឹងភ្នាក់ដឹងខ្លួនពីបាប ហើយបែរចេញពីវា។ ហើយអ្នកនោះនឹងមានបំណងចិត្តចុះចូលចំពោះព្រះជាម្ចាស់ ហើយនិងដើរតាមព្រះគ្រីស្ទ។ អ្នកជឿជំពិតនឹងបង្ហាញពី៖

- ជំនឿដែលមានការប្រព្រឹត្ត
- សេចក្តីស្រឡាញ់ដែលធ្វើការដោយនឿយហត់
- សេចក្តីសង្ឃឹមយ៉ាងមាំមួន

គុណសម្បត្តិទាំងបីខាងលើនេះគឺមានជាប់នៅជាមួយគ្រប់អ្នកជឿជំពិត ហើយក៏តម្រេតម្រង់ទិសដៅនៃជីវិតរបស់អ្នកជឿជំពិតនោះដែរ។ សូមអានកណ្តាគម្ពីរ ទំនុកដំកើង ១១៦:១៦-១៧។ ចាប់ពីថ្ងៃនេះទៅ តើមានការអនុវត្តណាខ្លះដែលលោកអ្នកអាចធ្វើបាន?

មេរៀនទី៧

បុគ្គលភាព និងព័ន្ធកិច្ចរបស់ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ

ខគម្ពីរចងចាំ៖ យ៉ូហាន ១៤:១៦

នោះខ្ញុំនឹងទូលសូមដល់ព្រះវរបិតា ហើយទ្រង់នឹងប្រទានព្រះដ៏ជាជំនួយ១អង្គ
ទៀតមកអ្នករាល់គ្នាឲ្យបានគង់នៅជាមួយ នៅអស់កល្បរៀងទៅ។

ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺជាព្រះជាម្ចាស់។ ព្រះគម្ពីរបញ្ជាក់ប្រាប់ថា ទ្រង់គឺជាបុគ្គល១នៃបុគ្គលទាំង៣ដែល
សម្តែងចេញមកជាព្រះ១អង្គ នោះគឺ ព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ នៅក្នុងមេរៀន
នេះយើងនឹងសិក្សាឲ្យដឹងពី ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជាអ្នកណា ព្រមទាំងព្រះវត្តមាន និងព័ន្ធកិច្ចដែលទ្រង់
ធ្វើនៅក្នុងជីវិតអ្នកជឿ។

I. ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជាបុគ្គលមួយ

ក) ទទួលស្គាល់ថាជាបុគ្គលមួយ

សព្វនាមបុរិសៈដូចជាពាក្យថា «ព្រះអង្គ» ឬ «ទ្រង់» បានយកមកប្រើសំដៅទៅលើ
ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមិនមែនប្រើពាក្យថា «វា»។ សូមសរសេរពីចំនួនតួលេខលើពាក្យថា
«ព្រះអង្គ» ឬ «ទ្រង់» ដែលបានប្រើនៅក្នុងកណ្តាគម្ពីរ យ៉ូហាន ១៤:១៧ សំដៅទៅលើ
ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

ខ) លក្ខណសម្បត្តិនៃបុគ្គលិកលក្ខណៈ

១. បញ្ហា៖ ទ្រង់កាន់កាប់លើសមត្ថភាពក្នុងការស្គាល់ និងយល់ដឹងលើអ្វីៗដែលកើតឡើង
ជាក់ស្តែង។

ក) រ៉ូម ៨:២៧៖ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមាន

ខ) ១កូរិនថូស ២:១០៖ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធស្តង់មើល

គ) ១កូរិនថូស ២:១១៖ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធស្គាល់

២. អារម្មណ៍៖ ទ្រង់កាន់កាប់លើសមត្ថភាពដើម្បីទទួលយកបទពិសោធន៍ខាងអារម្មណ៍។
ចូរសរសេរលក្ខណសម្បត្តិផ្នែកអារម្មណ៍នៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែលដកស្រង់ពីកណ្តាតម្ហូរ
អេភេសូរ ៤:៣០។

៣. ឆន្ទៈ៖ ទ្រង់កាន់កាប់លើសមត្ថភាពដើម្បីប្តេជ្ញា ឬធ្វើដោយមិនរារាំង។
សូមសរសេរការសម្រេចចិត្ត ឬក៏ការវិនិច្ឆ័យទោសដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបង្ហាញឲ្យឃើញ
ក្នុងឆន្ទៈរបស់ទ្រង់។
ក) ១កូរិនថូស ១២:៧, ១១

ខ) កិច្ចការ ១៣:២

II. ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺជាព្រះជាម្ចាស់

ក) លក្ខណសម្បត្តិផ្សេងៗ

ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ៖ លក្ខណសម្បត្តិផ្សេងៗនៃភាពជាព្រះ

សព្វញ្ញញ្ញាណ	ជ្រាបគ្រប់ទាំងអស់	អេសាយ ៤០:១៣-១៤
សព្វវត្តមាន	គង់នៅគ្រប់ទីកន្លែង	ទំនុកដំកើង ១៣៩:៧
នៅអស់កល្ប	គ្មានការចាប់ផ្តើមនិងទីបញ្ចប់	ហេព្រើរ ៩:១៤
ការប្រកាន់ខ្ជាប់នូវសេចក្តីពិត	ភាពស្អាតស្អំ	១យ៉ូហាន ៥:៧, យ៉ូហាន ១៦:១៣

ខ) សេចក្តីថ្លែងផ្សេងៗនៃភាពជាព្រះ

១. ចូរសរសេរសេចក្តីថ្លែងគន្លឹះដែលបង្ហាញថា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជាព្រះជាម្ចាស់
(២កូរិនថូស ៣:១៧)៖

២. យោងតាមកណ្តុកម្ពីរ កិច្ចការ ៥:៣-៤ ការនិយាយកុហកព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺជា
ការនិយាយកុហកទៅនឹង _____

III. កិច្ចការរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ

- ក) កណ្តុកម្ពីរ ទំនុកដំកើង ១០៤:៣០ ចែងថា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមានចំណែក
នៅក្នុង _____
- ខ) កណ្តុកម្ពីរ ២ពេត្រុស ១:២០-២១ ប្រាប់យើងថា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធក៏មានសកម្មភាព
នៅក្នុង _____

ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជាស្ថាបនាចម្បងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ

បញ្ជាក់ថាព្រះយេស៊ូវគឺជាព្រះគ្រីស្ទ	យ៉ូហាន ១៥:២៦
នឹងបើកបង្ហាញឲ្យគេដឹងពីព្រះគ្រីស្ទ	យ៉ូហាន ១៦:១៤
នឹងមានបន្ទូល មិនមែនដោយអាងព្រះអង្គទ្រង់ទេ	យ៉ូហាន ១៦:១៣

IV. ព័ន្ធកិច្ចរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធក្នុងការសង្គ្រោះ

ផ្នែកដ៏សំខាន់ជាងគេមួយនៃព័ន្ធកិច្ចរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺរួមជាមួយនឹងការគោរពចំពោះផែនការ
របស់ព្រះជាម្ចាស់ក្នុងការសង្គ្រោះ។

- ក) តើព័ន្ធកិច្ចដ៏ពិសេសដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធធ្វើនោះគឺជាអ្វី (យ៉ូហាន ១៦:៧-៨)?
_____
- ខ) តើអ្នកណាអាចធ្វើឲ្យមនុស្សមានបាបអាចកើតជាថ្មីក្នុងនគរព្រះបាន (យ៉ូហាន ៣:៥-៨)?
_____
- គ) តើព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធធ្វើកិច្ចការអ្វី នៅពេលដែលមនុស្សម្នាក់បានសង្គ្រោះ?
 ១. ទីតុស ៣:៥-៦ _____
 ២. ១កូរិនថូស ១២:១៣ _____

ពិធីបុណ្យជ្រមុជដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធកើតឡើងតែមួយដងគត់ចំពោះអ្នកជឿ
គឺនៅពេលដែលគេទទួលការសង្គ្រោះពីព្រះយេស៊ូវ។

ឃ) តើព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធធានាពីសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់អ្នកជឿយ៉ាងដូចម្តេច
(អេភេសូរ ១:១៣-១៤)?

ត្រានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ

ត្រាគឺជាឧបករណ៍បុរាណមួយ ដែលជាធម្មតាមានរាងដូចជាចិញ្ចៀនត្រា ឬក៏មានរាង
ស៊ីឡាំងដែលមានឈ្មោះម្ចាស់ ឬក៏មានក្បាច់រចនាខ្លះចូលក្នុង។ គេប្រើត្រានោះដើម្បី
បោះត្រាទៅលើទំនិញដែលបញ្ជាក់ពីកម្មសិទ្ធិរបស់ម្ចាស់ ហើយបញ្ជាក់ថា ឯកសារ
ត្រឹមត្រូវឬមិនត្រឹមត្រូវ ឬក៏ចង់បញ្ជាក់ពីអត្តសញ្ញាណនៅក្នុងមុខជំនួញនោះ។

ត្រាបង្ហាញប្រាប់ពីភាពជាម្ចាស់ និងសុវត្ថិភាព។ វាគឺជាការអះអាងពីការប្រទានពរ
បន្ថែមនៅថ្ងៃអនាគត។ ព្រះវត្តមានរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែលគង់នៅក្នុងជីវិត
របស់យើងគឺជាសេចក្តីសន្យារបស់ព្រះជាម្ចាស់ដែលថា យើងនឹងទទួលកេរ្តិ៍មរតកនៅ
ថ្ងៃអនាគត។ នេះគឺជាការអះអាងមួយដ៏អស្ចារ្យ!^១

V. ព័ន្ធកិច្ចរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នកជឿ
ក) តើទំនាក់ទំនងរវាងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងអ្នកជឿគឺជាអ្វី (រ៉ូម ៨:៩)?

---

១. ដកស្រង់ចេញពីសៀវភៅ *The Zondervan Pictorial Encyclopedia of the Bible*, លេខ៥, កែសម្រួលដោយ Merrill C. Tenny,
© ១៩៧៥, ១៩៧៦ ដោយ The Zondervan Corporation។

ខ) តើការក្លាយជាគ្រីស្ទបរិស័ទ ហើយមិនមានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធសណ្ឋិតនៅជាមួយនោះអាច ទៅរួចដែរឬទេ? _____

គ) តើព័ន្ធកិច្ចផ្សេងទៀតរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅក្នុងជីវិតអ្នកជឿមានអ្វីទៀត (១កូរិនថូស ២:១២-១៣)? _____

ឃ) តើការដាស់តឿនសម្រាប់អ្នកជឿគ្រប់រូប ទាក់ទងនឹងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនោះគឺជាអ្វី?

១. អេភេសូរ ៤:៣០ _____

២. ១ថែស្សាឡូនីថ ៥:១៩ _____

៣. អេភេសូរ ៥:១៨ _____

ការពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ

«ដើម្បីឲ្យបានពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺត្រូវ នៅក្រោមអំណាចគ្រប់គ្រងរបស់ ទ្រង់។ ដើម្បីឲ្យបានពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺត្រូវ លន់តួសារភាពបាប លះបង់ បំណងចិត្ត បញ្ញា រូបកាយ ពេលវេលា ទេពកោសល្យ ភាពជាម្ចាស់ និងការប៉ងប្រាថ្នា ផ្សេងៗចោល។ ការនេះទាមទារឲ្យសម្លាប់ភាពអាត្មានិយម និងការរកប្រយោជន៍ តែខ្លួនឯងចេញ។ ដើម្បីឲ្យបានពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺត្រូវតែពេញដោយ ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ហើយនៅពេលណាដែលយើងបានពេញដោយព្រះបន្ទូល របស់ទ្រង់ នោះព្រះបន្ទូលនឹងយុំគ្រងគំនិត និងទង្វើរបស់យើងជាមិនខាន។»

— លោកគ្រូ ចន ម៉ែកខធីរ (John MacArthur)^២

ង) តើគ្រីស្ទបរិស័ទម្នាក់អាចគេចផុតពីការប្រព្រឹត្តបាបបានដោយរបៀបណា (កាឡូទី ៥:១៦)? _____

២. ដកស្រង់ចេញពីសៀវភៅ The MacArthur New Testament Commentary series, *Ephesians* (Moody), © ១៩៨៦ ដោយ John MacArthur។

ច) នៅពេលដែលអ្នកជឿម្នាក់បានពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នោះគាត់នឹងបង្ហាញឲ្យឃើញ ពីផលផ្លែខាងវិញ្ញាណរបស់គាត់។ សូមអានកណ្តុកម្ពីរ កាឡាទី ៥:២២-២៣ រួចមកសរសេរ ចុះនូវលក្ខណសម្បត្តិទាំងនោះខាងក្រោមនេះ៖

១. _____	៦. _____
២. _____	៧. _____
៣. _____	៨. _____
៤. _____	៩. _____
៥. _____	

ចំណាំ៖ តើលោកអ្នកកំពុងតែបង្ហាញពីលក្ខណសម្បត្តិទាំងនោះនៅក្នុងជីវិត
លោកអ្នកឲ្យគេឃើញដែរឬទេ?

VI. ការអនុវត្ត

នៅក្នុងកណ្តុកម្ពីរ ១កូរិនថូស ៦:១៩-២០ សាវ័ក ប៉ុល សរសេរថា៖ «តើមិនដឹងទេឬអីថា រូបកាយអ្នក រាល់គ្នាជាវិហារនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលអ្នករាល់គ្នាបានទទួលមកពីព្រះ ហើយអ្នករាល់គ្នាមិនមែន ជាប់ផងខ្លួនទេ ដ្បិតព្រះទ្រង់បាន ចេញថ្លៃលោះអ្នករាល់គ្នាហើយ ដូច្នោះ ចូរដំកើងព្រះនៅក្នុងរូបកាយ ហើយក្នុងវិញ្ញាណនៃអ្នករាល់គ្នា ដែលជាប់ផងទ្រង់ចុះ»។

ក) តើបទគម្ពីរខាងលើមានសារៈសំខាន់ចំពោះលោកអ្នកបែបណា?

ខ) តើលោកអ្នកត្រូវធ្វើអ្វីដើម្បីតម្កើងព្រះជាម្ចាស់នៅក្នុងរូបកាយរបស់ខ្លួន?

មេរៀនទី៨

ការអធិស្ឋាន និងអ្នកជឿ

ខត្តិយ៍ចងចាំ៖ ភីលីព ៤:៦-៧

កុំឲ្យខ្លួនលំខ្វាយអ្វីឡើយ ចូរទូលដល់ព្រះ ឲ្យជ្រាបពីសេចក្តីសំណូមរបស់អ្នករាល់គ្នា ក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់ ដោយសេចក្តីអធិស្ឋាន និងពាក្យទូលអង្វរ ទាំងពោលពាក្យ អរព្រះគុណផង យ៉ាងនោះ សេចក្តីសុខសាន្តរបស់ព្រះ ដែលហួសលើសពីអស់ទាំង គំនិតនឹងជួយការពារចិត្ត ហើយនិងគំនិតរបស់អ្នករាល់គ្នា ក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ។

គោលបំណងនៃការអធិស្ឋាន គឺដើម្បីបង្ហាញនូវការចុះចូលរបស់យើងចំពោះអធិបតេយ្យភាពរបស់ ព្រះជាម្ចាស់ និងការជឿទុកចិត្តរបស់យើងចំពោះភាពស្មោះត្រង់របស់ទ្រង់។ ការអធិស្ឋានគឺជាខ្លឹមសារ ដែលយើងបង្ហាញពីគ្រប់ទាំងអ្វីនៅក្នុងដួងចិត្តរបស់យើងចំពោះព្រះវរបិតាដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ដ៏ខ្ពស់ បំផុតដែលជាទីស្រឡាញ់ ព្រមទាំងពេញដោយប្រាជ្ញាញាណ។ ការអធិស្ឋានមិនមែនជាការឲ្យដំណឹង ដល់ព្រះជាម្ចាស់នោះទេ ពីព្រោះទ្រង់ជ្រាបគ្រប់អ្វីទាំងអស់រួចទៅហើយ។ ការអធិស្ឋាននាំយើងទាំង អស់គ្នាចូលទៅក្នុងសេចក្តីប្រកបដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ជាមួយព្រះជាម្ចាស់ ថ្វាយបង្គំទ្រង់ ហើយទទួលស្គាល់ទ្រង់ថា ជាព្រះដែលប្រទាននូវអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងដល់យើង។

I. ធាតុដ៏ពិតនៃការអធិស្ឋាន

ក) ចំពោះអ្នកជឿ ការអធិស្ឋានគឺជាការសិក្សាពីបទពិសោធន៍មួយដែលជាដាច់ខាតអ្នកនោះត្រូវ តែអភិវឌ្ឍឆ្ពោះទៅរកការដាក់វិន័យខាងវិញ្ញាណ។

១. យោងតាមកណ្តុកម្ពីរ លូកា ១១:១ តើសិស្សម្នាក់នោះបានសូមអ្វីពីព្រះយេស៊ូវ?

២. សូមអានកណ្តុកម្ពីរ រ៉ូម ៨:២៦។

ក) បើយោងតាមការលើកឡើងរបស់សាវ័ក ប៉ុល តើអ្នកណាជាអ្នកជួយយើងក្នុង ការអធិស្ឋាន?

ខ) បន្ទាប់ពីការបំភ្លឺនេះមក តើយើងគួរធ្វើដូចម្តេចនៅពេលដែលយើងមិនដឹងជាគួរ
អធិស្ឋានពីអ្វីនោះ?

ខ) ការអធិស្ឋានគឺជាការទាក់ទងជាមួយព្រះជាម្ចាស់។ បទគម្ពីរបានប្រាប់យើងថា ព្រះជាម្ចាស់
ចាប់អារម្មណ៍គ្រប់ទាំងការតយុទ្ធជ្នាល់ខ្លួនរបស់ពួកយើង។

១. តើកណ្តុកម្ពីរ ទំនុកដំកើង ៣៤:១៥ ថ្លែងយ៉ាងដូចម្តេចអំពីព្រះជាម្ចាស់?

---

២. តើស្តេច ដាវីឌ បាននាំយកអ្វីមកនៅចំពោះព្រះជាម្ចាស់ ក្នុងការអធិស្ឋាន
(ទំនុកដំកើង ១៤២:២)?

---

៣. តើបទគម្ពីរនេះបានលើកទឹកចិត្តយើងឲ្យចូលទៅកាន់ព្រះជាម្ចាស់យ៉ាងដូចម្តេច
(ហេព្រើរ ៤:១៦)?

---

៤. ទោះបីជាយើងមានអភ័យឯកសិទ្ធិក្នុងការចូលគាល់ព្រះជាម្ចាស់មែន តើកណ្តុកម្ពីរ
សាស្តា ៥:២ ទូន្មានយើងឲ្យចេះប្រយ័ត្ននឹងអ្វីខ្លះ? _____

---

៥. តើកណ្តុកម្ពីរ ១ពេត្រុស ៥:៦-៧ ផ្តល់ការកំសាន្តចិត្តបែបណាដល់អ្នកជឿគ្រប់រូប?

គ) ការអធិស្ឋានមានប្រសិទ្ធភាពណាស់។ ការអធិស្ឋានអាចបំផ្លាស់ប្តូរប្រែស្ថានការណ៍ផ្សេងៗ
ព្រមទាំងមនុស្សផងដែរ។ យើងបានទទួលការលើកទឹកចិត្តឲ្យអធិស្ឋានដោយជឿថានឹង
ទទួលបានលទ្ធផល។

១. តើក្រុមជំនុំបានអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកណានៅក្នុងកណ្តុកម្ពីរ កិច្ចការ ១២:៥?

---

២. តើព្រះជាម្ចាស់បានឆ្លើយតបនឹងការអធិស្ឋានរបស់ពួកគេយ៉ាងដូចម្តេច (កិច្ចការ ១២:៧)?

---

៣. ក្រៅពីការឆ្លើយតប តើព្រះជាម្ចាស់ប្រទានអ្វីទៀតដល់អស់អ្នកដែលអធិស្ឋានដល់ទ្រង់ (ភីលីព ៤:៦-៧)?

«សេចក្តីទូលអង្វរដ៏អស់ពីចិត្តរបស់មនុស្សសុចរិត នោះពូកែណាស់»
(យ៉ាកុប ៥:១៦)។

II. ការអនុវត្តលើការអធិស្ឋាន

ក) នៅក្នុងព្រះគម្ពីរទាំងមូល ព្រះជាម្ចាស់លើកទឹកចិត្ត និងបង្គាប់បញ្ជាដល់អ្នកជឿគ្រប់រូបឲ្យចេះស្តីទ្រាំក្នុងការអធិស្ឋាន។

១. កណ្តួគម្ពីរ លូកា ១៨:១ បានបង្រៀនពួកសិស្សថា ពួកគេគួរតែអធិស្ឋានជាប្រចាំ និងមិនត្រូវ _____

---

២. តើព្រះជាម្ចាស់មានបំណងព្រះហឫទ័យចំពោះអ្នកជឿលើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទយ៉ាងដូចម្តេច (១ថែស្សាឡូនីច ៥:១៧)?

---

៣. តើអ្នកជឿគ្រប់រូបគួរអធិស្ឋាននៅពេលណា (អេភេសូរ ៦:១៨)?

ខ) លោកអ្នកនឹងឃើញពីគោលការណ៍ណែនាំជាច្រើននៅក្នុងព្រះគម្ពីរដែលអាចជួយលោកអ្នកអភិវឌ្ឍការអនុវត្តលើការអធិស្ឋាន។

១. យោងតាមរឿងប្រៀបធៀបក្នុងកណ្តួគម្ពីរ លូកា ជំពូក១១ តើព្រះយេស៊ូវបានបង្រៀនអ្វីដល់សិស្សរបស់ទ្រង់ក្នុងការទន្ទឹងរង់ចាំ ប្រសិនបើពួកគេបានអធិស្ឋានឥតឈប់ឈរ (លូកា ១១:៥-១០)?

---

២. តើសេចក្តីតម្រូវដែលព្រះយេស៊ូវបានផ្តល់ ដើម្បីទទួលបានការឆ្លើយតបពីការអធិស្ឋាននោះគឺ ជាអ្វី (យ៉ូហាន ១៥:៧)?

---

៣. យោងតាមកណ្តាតម្តី ១ យ៉ូហាន ៥:១៤ តើអ្វីទៅជាទំនុកចិត្តរបស់យើង នៅពេលយើង អធិស្ឋាន?

គំរូនៃសេចក្តីអធិស្ឋានរបស់ព្រះយេស៊ូវ៖ ម៉ាថាយ ៦:៩-១៣

អធិស្ឋានទៅព្រះជាម្ចាស់	ឱព្រះវរបិតានៃយើងខ្ញុំដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌អើយ
សរសើរតម្កើងទ្រង់ និងយាយ	សូមឲ្យព្រះនាមទ្រង់បានបរិសុទ្ធ
ចុះចូលចំពោះទ្រង់ អធិស្ឋានថា	សូមឲ្យរាជ្យទ្រង់បានមកដល់ សូមឲ្យព្រះហឫទ័យទ្រង់បានសម្រេច
សម្លឹងទៅកាន់ទ្រង់ ស្វែងរក	អាហារដែលត្រូវការថ្ងៃនេះ (សារធាតុ)
សារភាពចំពោះទ្រង់ ព្រមទទួល	សូមអត់ទោសសេចក្តីកំហុសរបស់យើងខ្ញុំ (បាប)
ពីងផ្អែកលើទ្រង់ ទូលសូម	កុំនាំយើងខ្ញុំទៅក្នុងសេចក្តីល្អរួង
ទុកចិត្តលើទ្រង់ សំណូម	ប្រោសយើងខ្ញុំឲ្យរួចពីសេចក្តីអាក្រក់វិញ

គ) សូមអានខតម្តីខាងក្រោមនេះ បន្ទាប់មកសរសេរពីឧបសគ្គខ្លះៗដែលរារាំងការឆ្លើយតប ចំពោះការអធិស្ឋាន៖

១. ទំនុកជំកើង ៦៦:១៨ _____

២. យ៉ាកុប ៤:៣ _____

៣. អេសាយ ៥៩:១-២ _____

ផ្នែកសំខាន់បួនយ៉ាងនៃការអធិស្ឋាន

- ការសរសើរតម្កើង៖ ឆ្លុះបញ្ចាំងមកលើព្រះអង្គទ្រង់ផ្ទាល់។ សូមសរសើរតម្កើងទ្រង់ចំពោះលក្ខណសម្បត្តិ គោរពនុភាព និងអំណោយរបស់ទ្រង់ដែលអំណោយនោះគឺអង្គព្រះគ្រីស្ទ។
- ការលន់ត្អូង៖ ត្រូវសារភាពចំពោះព្រះជាម្ចាស់ថា លោកអ្នកបានប្រព្រឹត្តតាម។ លោកអ្នកត្រូវស្មោះត្រង់ ហើយចេះបន្ទាបខ្លួន។ សូមចងចាំថា ទ្រង់ស្គាល់ ហើយស្រឡាញ់លោកអ្នក។
- ការអរព្រះគុណ៖ ចូរអរព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់ចំពោះអ្វីៗដែលទ្រង់បានប្រទានមកលោកអ្នកទោះបីការនោះពិបាកនឹងទទួលក៏ដោយ។ ការពោលពាក្យអរព្រះគុណរបស់លោកអ្នកនឹងជួយឲ្យលោកអ្នកឃើញពីបំណងព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់។
- ការទូលអង្វរ៖ បង្កើតឲ្យមានសំណូមជាក់លាក់។ សូមអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកដទៃជាមុន បន្ទាប់មកសម្រាប់ខ្លួនឯង។

III. ការតយុទ្ធអធិស្ឋាន

ក) ការអធិស្ឋានអាចជាពិធុការដ៏ពិបាកមួយ ប៉ុន្តែការនោះមិនគួរឲ្យយើងបោះបង់ចោលការអធិស្ឋាននោះឡើយ សូម្បីតែនៅពេលដែលវាតម្រូវឲ្យមានការលះបង់ក៏ដោយ។

១. តើព្រះយេស៊ូវបានចំណាយពេលអធិស្ឋានយូរប៉ុណ្ណា មុនដែលទ្រង់ជ្រើសរើសយកសាវ័កទាំង១២ (លូកា ៦:១២)?

---

២. ចូរពណ៌នាពីការខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់ព្រះយេស៊ូវ នៅពេលដែលទ្រង់អធិស្ឋានដោយទន្ទឹងរង់ចាំឈើត្នោត (លូកា ២២:៤៤)?

---

៣. តើអ្វីទៅដែលអ្នកជឿគ្រប់រូបគួរធ្វើដោយប្រុងប្រយ័ត្ន នៅពេលដែលយើងព្យាយាមអធិស្ឋាន (កូរីណ្ណូ ៤:២)?

**ខ) សូម្បីតែនៅពេលដែលយើងមានសេចក្តីរសាយចិត្ត ឬបាក់ទឹកចិត្តក៏ដោយ យើងនៅតែអាច
បន្តចូលទៅជិតព្រះជាម្ចាស់តាមរយៈការអធិស្ឋាន។**

១. តើហេតុអ្វីបានជាស្តេច ដាវីឌ បាក់ទឹកចិត្ត (ទំនុកជំកើង ១៣:១-២)?

---

២. តើស្តេច ដាវីឌ បានត្អូញត្អែរយ៉ាងដូចម្តេច (ទំនុកជំកើង ២២:២)?

**គ) ព្រះជាម្ចាស់គ្រប់គ្រងលើការអធិស្ឋានដោយអធិបតេយ្យភាពរបស់ទ្រង់ ហើយទ្រង់ឆ្លើយតប
តាមបំណងព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់។**

១. សូមអានកណ្តាគម្ពីរ ២កូរិនថូស ១២:៧-៩។

ក) តើសាវ័ក ប៉ុល បានអធិស្ឋានអំពីអ្វី?

ខ) តើសាវ័ក ប៉ុល បានអធិស្ឋានសម្រាប់ការនោះប៉ុន្មានដង?

គ) តើសាវ័ក ប៉ុល បានទទួលនូវអ្វីដែលគាត់បានសូមដែរឬទេ?

ហេតុអ្វីបាន ឬ ហេតុអ្វីមិនបាន?

---

២. សូមអានកណ្តាគម្ពីរ ម៉ាកុស ១៤:៣៥-៣៦។

ក) តើព្រះយេស៊ូវបានទូលសូមអ្វីពីព្រះវរបិតាទាក់ទងនឹង «ពេលវេលា» នៃការងទុក្ខ
របស់ទ្រង់?

ខ) ទន្ទឹមនឹងនោះដែរ តើព្រះយេស៊ូវមានព្រះហឫទ័យយ៉ាងដូចម្តេចវិញ?

IV. ការអនុវត្ត

សូមនិពន្ធទំនុកអធិស្ឋានសាមញ្ញមួយ ដោយប្រើផ្នែកសំខាន់បួនយ៉ាងនៃការអធិស្ឋាននៅទំព័រ៧៥។

សូមផ្ទេរគ្រប់ទាំងសំណូមពររបស់លោកអ្នកទៅក្នុងផែនការដែលប្រកបដោយប្រាជ្ញា
និងក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះជាម្ចាស់ចុះ ហើយបើកចិត្តទទួលចម្លើយរបស់ទ្រង់ដោយ
ការអព្រះគុណ។

មេរៀនទី៩

ក្រុមជំនុំ៖ ការប្រកបគ្នា និងការថ្វាយបង្គំ

ខតម្ពីរចងចាំ៖ ហេព្រើរ ១០:២៤-២៥

ហើយត្រូវឲ្យយើងពិចារណាមើលគ្នាទៅវិញទៅមកដែរ ដើម្បីនឹងបណ្តាលឲ្យមានសេចក្តីស្រឡាញ់ ហើយឲ្យប្រព្រឹត្តការណ៍ផង ឥតលែងប្រជុំគ្នា ដូចជាអ្នកខ្លះធ្លាប់នោះឡើយ ត្រូវឲ្យកំឡាចិត្តគ្នាវិញ ឲ្យកាន់តែខ្លាំងឡើងផង តាមដែលឃើញថាថ្ងៃនោះជិតមកដល់ហើយ។

I. ក្រុមជំនុំសកល

«ក្រុមជំនុំសកលមិនមែនជាអាគារនោះទេ ប៉ុន្តែជាក្រុមមួយនៃអ្នកជឿ វាមិនមែនជាគណៈនិកាយ ឬក៏សហគមន៍អ្វីមួយនោះទេ ប៉ុន្តែជារូបកាយខាងដរិញ្ញាណ។ ហើយក្រុមជំនុំក៏មិនមែនជាអង្គការណាមួយ ប៉ុន្តែជាការរួបរួម និងការប្រកបគ្នា ដែលរួមបញ្ចូលអ្នកជឿគ្រប់រូប។»

— លោកគ្រូ ចន ម៉ែកខធីរ (John MacArthur)^១

ក) សូមអានកណ្តាតម្ពីរ កូល៉ុស ១:១៨ និង អេភេសូរ ៥:២៣។

១. តើព្រះគ្រីស្ទមានតួនាទីអ្វីនៅក្នុងក្រុមជំនុំ? _____

២. តើដូចម្តេចដែលហៅថា ក្រុមជំនុំ? _____

ខ) តើព្រះគ្រីស្ទបានទិញក្រុមជំនុំដោយតម្លៃអ្វី (កិច្ចការ ២០:២៨)?

_____

១. ដកស្រង់ចេញពីសៀវភៅ *Body Dynamics*, ដោយ John MacArthur © ១៩៨២ ដោយ Scripture Press ។

គ) តើបុគ្គលម្នាក់អាចក្លាយជាសមាជិកនៃរូបកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទបានយ៉ាងដូចម្តេច?

- ១. កូរ៉ិនថូស ៣:១៥ ទ្រង់ _____ ឲ្យមានរូបកាយតែមួយ។
- ២. ១កូរិនថូស ១២:១៣ យើង _____ ចូលក្នុងរូបកាយតែមួយ។

II. ក្រុមជំនុំតាមតំបន់

ព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មីពណ៌នាពីរបៀបដែលអ្នកជឿមកជួបជុំគ្នាជាក្រុមតូច ដើម្បីថ្វាយបង្គំព្រះគ្រីស្ទ ទទួលសេចក្តីបង្រៀនមកពីព្រះគម្ពីរ ជួយដល់តម្រូវការរបស់គ្នាទៅវិញទៅមក អធិស្ឋាន ហើយនិង ផ្សាយដំណឹងល្អ។

ក) ការពណ៌នាពីក្រុមជំនុំតាមតំបន់

- ១. តើអ្នកជឿទាំងឡាយជួបជុំគ្នានៅឯណា មុនពេលដែលពួកគេមានព្រះវិហារ (រ៉ូម ១៦:៥, ១កូរិនថូស ១៦:១៩)?
_____
- ២. តើពួកគេបានមកជួបជុំគ្នានៅថ្ងៃណាក្នុងសប្តាហ៍នោះ (កិច្ចការ ២០:៧)?
_____
- ៣. ចូរសរសេរការបួនយ៉ាងដែលក្រុមជំនុំជំនុំជំនុំបានធ្វើយ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួន (កិច្ចការ ២:៤២)៖
  - ក) _____
  - ខ) _____
  - គ) _____
  - ឃ) _____

ខ) ការរៀបចំរបស់ក្រុមជំនុំតាមតំបន់

- ១. អំណោយទានស្របតាមកណ្តុគម្ពីរ អេភេសូរ ៤:១១-១២ ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទាន អំណោយទាន៤ប្រភេទដល់ក្រុមជំនុំ។
  - ក) សូមសរសេរពីអំណោយទាននោះដាក់ខាងក្រោមនេះ៖
_____
_____
_____
_____

ខ) តើព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានអំណោយទានទាំងនេះឲ្យទៅក្រុមជំនុំដើម្បីរៀបចំពួក
បរិសុទ្ធក្នុងគោលបំណងអ្វី (ខ១២)?

---

២. ពួកចាស់ទុំ/អ្នកត្រួតត្រា

គុណសម្បត្តិរបស់ពួកចាស់ទុំ ឬអ្នកត្រួតត្រាមានចែងនៅក្នុងកណ្តាគម្ពីរ ១ជំម្លោះ ៣:១-៧ និង
ទីតុល ១:៦-៩។

ក) តើទំនួលខុសត្រូវចម្បងពីរយ៉ាងក្នុងនាមជាចាស់ទុំម្នាក់មានអ្វីខ្លះ
(១ពេត្រុស ៥:១-២)?

១. _____
២. _____

ខ) តើទំនួលខុសត្រូវរបស់អ្នកជឿគ្រប់រូបចំពោះពួកចាស់ទុំគឺជាអ្វី (ហេព្រើរ ១៣:១៧)?

ហេតុអ្វី? _____
_____

៣. អ្នកជំនួយ

អ្នកជំនួយត្រូវជួយពីតម្រូវការរបស់ក្រុមជំនុំ ស្ថិតនៅក្រោមការដឹកនាំរបស់ពួកចាស់ទុំក្នុង
ក្រុមជំនុំ។ គុណសម្បត្តិរបស់អ្នកជំនួយមានចែងនៅក្នុងកណ្តាគម្ពីរ ១ជំម្លោះ ៣:៨-១៣។

៤. អវយវៈរបស់រូបកាយ

ក) តើកណ្តាគម្ពីរ ហេព្រើរ ១០:២៥ បានដាស់តឿនអ្នកជឿគ្រប់រូបមិនឲ្យធ្វេសប្រហែស
នឹងរឿងអ្វី?

ខ) កណ្តាគម្ពីរ ហេព្រើរ ១៣:៧ ណែនាំយើងអំពីអស់អ្នកដែលបង្រៀនព្រះបន្ទូល
ព្រះជាម្ចាស់ដល់យើង។ តើយើងគួរឆ្លើយតបដោយរបៀបណាវិញ? សូមជ្រើសរើស
យកចម្លើយដែលត្រឹមត្រូវ។

- យើងគួរលើកទឹកចិត្តអ្នកដទៃទៀតឲ្យចូលរួម ហើយស្តាប់ការបង្រៀនរបស់
ពួកគេ។
- យើងមិនគួរសង្ឃឹមឲ្យមាននូវប្រភេទនៃជំនឿដែលពួកគេមាននោះឡើយ។
- យើងគួរសង្កេតមើលពីជីវិតរបស់ពួកគេដែលមានចរិតដូចព្រះជាម្ចាស់ ហើយ
យើងគួរដើរតាមគំរូនៃជំនឿរបស់ពួកគេ។

គ) តើយើងគួរប្រព្រឹត្តចំពោះអរិយៈផ្សេងៗទៀតនៃរូបកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទយ៉ាងដូចម្តេច
(១កូរិនថូស ១២:២៥)?

_____

៥. តើអ្នកដែលព្រះជាម្ចាស់បានតាំងឲ្យធ្វើជាគ្រូអធិប្បាយ និងគ្រូបង្រៀនគួរទទួលបានការផ្គត់ផ្គង់
យ៉ាងដូចម្តេច?

ក) ១កូរិនថូស ៩:១៤ _____

ខ) កាឡាទី ៦:៦ _____

III. ការប្រកបគ្នា

ព្រះគម្ពីរប្រើពាក្យក្រិក «កូយណូនេអ័រ» ដើម្បីពណ៌នាពីការប្រកបគ្នានៅក្នុងរូបកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។
ពាក្យនេះមានន័យថា «ការរួមជាមួយអ្នកដទៃដោយមានគោលបំណងតែមួយ»។ អត្ថន័យស្រដៀងគ្នា
នៅក្នុងភាសាឡាតាំងគឺ «ការប្តូរចិត្តគំនិតគ្នាទៅវិញទៅមក» ដែលចង្អុលបង្ហាញពីការរួមចំណែកជាមួយ
គ្នារវាងអ្នកជឿ ហើយក៏ជាមួយព្រះជាម្ចាស់ដែរ។

ក) ការរួមគ្នានៅក្នុងក្រុមជំនុំ

១. តើព្រះជាម្ចាស់មានបំណងព្រះហឫទ័យយ៉ាងណាចំពោះក្រុមជំនុំតាមតំបន់នានា
(១កូរិនថូស ១:១០)?

_____
_____

២. សូមអានកណ្តាតម្ពីរ អេភេសូរ ៤:២-៣។

តើមានអ្វីខ្លះដែលនឹងធ្វើឲ្យមានសេចក្តីរួមគ្នាថែមទៀត (២២)? _____

_____

តើយើងគួរឆ្លើយតបបែបណា (២៣)? _____

៣. សូមអានកណ្តាតម្ពីរ ភីលីព ២:១-៤។ តើគន្លឹះសំខាន់ដើម្បីរក្សាការរួមគ្នាក្នុងរូបកាយ
របស់ព្រះគ្រីស្ទគឺជាអ្វី (២៣)? _____

_____

ខ) ការប្រកបជាមួយព្រះជាម្ចាស់ និង ជាមួយអ្នកជឿផ្សេងៗទៀត

បទគម្ពីរបានចែងយ៉ាងច្បាស់ថា អ្នកជឿរីករាយក្នុងការប្រកបជាមួយ៖

១. ព្រះវរបិតា (១យ៉ូហាន ១:៣)

២. ព្រះរាជបុត្រា (១យ៉ូហាន ១:៣)

៣. ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ (២កូរិនថូស ១៣:១៤)

៤. អ្នកជឿផ្សេងៗទៀត (១យ៉ូហាន ១:៧)

ប៉ុន្តែទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ តើអ្នកណាទៅដែលយើងមិនអាចមានការប្រកបដ៏ពិតប្រាកដ ជាមួយបាន (២កូរិនថូស ៦:១៤-១៥)?

ក) ការប្រកបជាប់ទាក់ទងទៅនឹងការបម្រើគ្នាទៅវិញទៅមក

ការប្រកបគ្នានៅក្នុងរូបកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទមានការទាក់ទងទៅនឹងការរួមរស់ជីវិតជាមួយគ្នា។ យោងតាមខគម្ពីរនីមួយៗខាងក្រោម តើគ្រីស្ទបរិសុទ្ធគ្រប់បម្រើគ្នាទៅវិញទៅមកយ៉ាងដូចម្តេច?

- ១. រ៉ូម ១៤:១៩ _____
- ២. កាឡាទី ៥:១៣ _____
- ៣. កាឡាទី ៦:២ _____
- ៤. យ៉ាកុប ៥:១៦ _____

តើព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានអំណោយទានអ្វីខ្លះមកគ្រីស្ទបរិសុទ្ធគ្រប់រូប ដើម្បីបម្រើអ្នកជឿ ផ្សេងៗនៅក្នុងក្រុមជំនុំ (១ពេត្រុស ៤:១០-១១)?

IV. ការថ្វាយបង្គំ

ពេលដែលយើងថ្វាយបង្គំព្រះជាម្ចាស់ គឺជាពេលដែលយើងថ្វាយកិត្តិនាមដោយការគោរព ពីព្រោះ ទ្រង់គឺជាព្រះជាម្ចាស់។ ការថ្វាយបង្គំ គឺជាការទទួលស្គាល់បុគ្គលភាពរបស់ព្រះជាម្ចាស់ និស្ស័យ និង លក្ខណសម្បត្តិ ព្រមទាំងស្នាព្រះហស្តរបស់ទ្រង់។ ការថ្វាយបង្គំកើតមកពីការដឹងគុណដែលចេញពីចិត្ត និងការផ្តល់នូវសេចក្តីស្រឡាញ់ ការចំណាយពេលជាមួយព្រះជាម្ចាស់ និងការចុះចូលចំពោះទ្រង់។

ក) ព្រះជាម្ចាស់រកអ្នកថ្វាយបង្គំដ៏ពិតប្រាកដ

យោងតាមកណ្តាគម្ពីរ យ៉ូហាន ៤:២៣-២៤ តើយើងត្រូវតែថ្វាយបង្គំព្រះជាម្ចាស់យ៉ាងដូចម្តេច (ខ២៤)?

ប្រសិនបើយើងត្រូវថ្វាយបង្គំព្រះជាម្ចាស់ដោយសេចក្តីពិត (មិនខុសឆ្គង) នោះយើង ត្រូវស្វែងយល់ឲ្យស្គាល់ពីលក្ខណសម្បត្តិ និងសកម្មភាពផ្សេងៗរបស់ទ្រង់។

ខ) យើងថ្វាយបង្គំព្រះជាម្ចាស់ ពីព្រោះមានតែទ្រង់មួយប៉ុណ្ណោះដែលសក្តិសមទទួលភក្តីភាពដ៏មានតម្លៃខ្ពស់បំផុតពីយើង

សូមអានកណ្តាគម្ពីរ វិវរណៈ ៤:១០-១១ ហើយឆ្លើយសំណួរខាងក្រោមនេះ៖

១. តើព្រះជាម្ចាស់សក្តិសមនឹងទទួលអ្វី?

២. ហេតុអ្វី? _____

គ) ការថ្វាយបង្គំព្រះជាម្ចាស់ទាក់ទងនឹងការសរសើរតម្កើងទ្រង់

តើអ្នកនិពន្ធកណ្តាគម្ពីរទំនុកដំកើងបានចែងថា មនុស្សគួរថ្វាយបង្គំព្រះជាម្ចាស់យ៉ាងដូចម្តេច (ទំនុកដំកើង ៦៦:៤)?

ឃ) ការថ្វាយបង្គំព្រះជាម្ចាស់ទាក់ទងនឹងការគោរពដ៏ជ្រាលជ្រៅ

១. តើនៅពេលដែលលោក ម៉ូសេ ថ្វាយបង្គំព្រះជាម្ចាស់លោកបានធ្វើអ្វីខ្លះ (និក្ខមនំ ៣៤:៨)?

២. តើការគោរពដ៏ជ្រាលជ្រៅចំពោះព្រះជាម្ចាស់នៅក្នុងខគម្ពីរផ្សេងៗខាងក្រោមនេះបានបង្ហាញអ្វីខ្លះ?

ក) និក្ខមនំ ៣៤:៨ _____

ខ) លូកា ៧:១-៧ _____

គ) វិវរណៈ ១:១៧ _____

«មកចុះ យើងនឹងច្រៀងថ្វាយព្រះយេហូវ៉ា ចូរយើងឡើងសំឡេងដោយអំណរ ដល់ ថ្មដានៃសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់យើង ចូរយើងចូលទៅចំពោះទ្រង់ ដោយអរព្រះគុណ ចូរយើងឡើងសំឡេងថ្វាយទ្រង់ ដោយទំនុកដំកើងចុះ ដ្បិតព្រះយេហូវ៉ាទ្រង់ជាព្រះ យ៉ាងធំ ហើយជាមហាក្សត្រយ៉ាងខ្ពស់លើអស់ទាំងព្រះ អស់ទាំងទីជំរៅនៃផែនដីនៅ ក្នុងព្រះហស្តទ្រង់ ហើយកំពូលភ្នំទាំងប៉ុន្មាន សុទ្ធតែជារបស់ផងទ្រង់ដែរ សម្បទ្រជា របស់ផងទ្រង់ គឺទ្រង់ដែលបានបង្កើតមក ហើយគឺព្រះហស្តទ្រង់ដែលបានសួនធ្វើដី គោក មកចុះ ចូរយើងឱនកាយថ្វាយបង្គំទាំងអស់គ្នា ចូរយើងលុតជង្គង់នៅចំពោះ ព្រះយេហូវ៉ា ជាព្រះដ៏បង្កើតយើងខ្ញុំ» (ទំនុកដំកើង ៩៥:១-៦)។

V. បញ្ញត្តិនៃក្រុមជំនុំ

បញ្ញត្តិនៃពិធីជ្រមុជទឹក

ព្រះជាម្ចាស់នៃយើងទ្រង់បានតម្រូវឲ្យធ្វើពិធីជ្រមុជទឹក ហើយក្រុមជំនុំដំបូងក៏បានអនុវត្តតាម។ ដូចដែលបទគម្ពីរបានពន្យល់ថា ពិធីជ្រមុជទឹកគឺជាការប្រកាសពីអត្តសញ្ញាណរបស់អ្នកជឿជាមួយនឹង៖ ការសុគត ការបញ្ចុះសព និងការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ពិតប្រាកដណាស់ ក្រុមជំនុំដំបូងបានអនុវត្តពិធីជ្រមុជទឹកនេះ ហេតុដូច្នេះហើយបានជាយើងជឿថា ក្រុមជំនុំបច្ចុប្បន្ននេះគួរតែអនុវត្តតាមបញ្ញត្តិនេះដែរ។

ហេតុអ្វីបានជាយើងត្រូវធ្វើពិធីជ្រមុជទឹក?

យើងធ្វើពិធីជ្រមុជទឹកពីព្រោះ៖

- ជាព្រះរាជបញ្ជារបស់ព្រះជាម្ចាស់ — ម៉ាថាយ ២៨:១៩។
- ក្រុមជំនុំដំបូងបានអនុវត្តពិធីជ្រមុជទឹកនេះ — កិច្ចការ ២:៤១, ៨:២៦-៣៩, ១០:៤៤-៤៨, ១៦:៣១-៣៣, ១៨:៨។

តើអ្នកណាខ្លះគួរតែទទួលពិធីជ្រមុជទឹក?

នៅក្នុងព្រះគម្ពីរយើងបានឃើញថា សិស្សរបស់ព្រះគ្រីស្ទ អ្នកជឿ ព្រមទាំងអស់អ្នកដែលបានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ពួកគេសុទ្ធតែជាអ្នកបានទទួលពិធីជ្រមុជទឹក៖

- ពួកសិស្ស (ឬអ្នកដើរតាមព្រះយេស៊ូវ) — ម៉ាថាយ ២៨:១៩។
- អ្នកជឿ — កិច្ចការ ២:៤១, កិច្ចការ ៨:៣០-៣៨, កិច្ចការ ១៦:៣៣-៣៤។
- អ្នកដែលបានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ — កិច្ចការ ១០:៤៤-៤៨។

ហេតុដូច្នេះហើយបានជាយើងរួមបញ្ចូលអស់អ្នកដែលព្រមសារភាពយកព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទទុកជាព្រះអង្គសង្គ្រោះ និងជាព្រះអម្ចាស់ដោយខ្លួនគេផ្ទាល់ (ខ. គ្រីស្ទបរិស័ទ) ត្រូវតែទទួលពិធីជ្រមុជទឹក។

តើពិធីជ្រមុជទឹកមានន័យដូចម្តេច?

ការទទួលពិធីជ្រមុជទឹក គឺជាការប្រកាសពីអត្តសញ្ញាណរបស់អ្នកជឿជាមួយព្រះជាម្ចាស់៖

- អត្តសញ្ញាណរបស់យើងជាមួយនឹងការសុគតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ — រ៉ូម ៦:៣
- អត្តសញ្ញាណរបស់យើងជាមួយនឹងការបញ្ចុះក្នុងផ្ទុររបស់ព្រះគ្រីស្ទ — រ៉ូម ៦:៤ក
- អត្តសញ្ញាណរបស់យើងជាមួយនឹងការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទ — រ៉ូម ៦:៤ខ

ពិធីជ្រមុជទឹកគឺជាការទទួលស្គាល់ថា «មនុស្សចាស់របស់យើង បានត្រូវឆ្កាងជាមួយនឹងទ្រង់ហើយ» (រ៉ូម ៦:៦) ហើយជាការដឹងមួយដែលថា ចាប់ពីពេលនេះទៅយើង «បានដើរក្នុងជីវិតបែបថ្មី» (រ៉ូម ៦:៤ខ)។

តើយើងគួរធ្វើពិធីជ្រមុជទឹកដោយរបៀបណា?

យើងជឿថា បុគ្គលម្នាក់គួរតែទទួលពិធីជ្រមុជទឹកដោយការជ្រមុជលិចចូលទៅក្នុងទឹក៖

- ពាក្យថា «ពិធីជ្រមុជទឹក» បកប្រែចេញពីពាក្យ «បាពតិហ្សូ» ដែលជាភាសាក្រិក (ជាភាសាដើមនៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី) មានន័យថា «ជ្រមុជឲ្យលិចតែម្តង»
- ពិធីជ្រមុជទឹកធ្វើនៅកន្លែងដែលមានទឹកច្រើន (យ៉ូហាន ៣:២៣)
- អ្នកទទួលពិធីជ្រមុជទឹកត្រូវចុះទៅក្នុងទឹក (កិច្ចការ ៨:៣៨) ហើយត្រូវឡើងពីទឹកវិញ (ម៉ាថាយ ៣:១៦)

ដូចគ្នាផងដែរ នៅពេលដែលអ្នកជឿធ្វើពិធីជ្រមុជទឹក ដោយជ្រមុជចូលទៅក្នុងទឹក ហើយងើបចេញពីទឹកឡើងវិញ នោះសម្គាល់ពីអត្តសញ្ញាណរបស់អ្នកជឿជាមួយនឹងការសុគត ការបញ្ចុះក្នុងផ្នូរ និងការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។

តើលោកអ្នកមានបានសារភាពទទួលស្គាល់ថា ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាព្រះអម្ចាស់ និងជាព្រះអង្គសង្គ្រោះហើយឬនៅ? _____

តើលោកអ្នកមានបានទទួលពិធីជ្រមុជទឹក ក្នុងនាមជាអ្នកជឿម្នាក់ហើយឬនៅ?
_____

ពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់

ពិធីជប់លៀងរបស់ព្រះអម្ចាស់ ឬពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់ គឺជាពិធីមួយក្នុងចំណោមពិធីពីរដែល ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានប្រទានមកក្រុមជំនុំ (ពិធីទីពីរនោះគឺពិធីជ្រមុជទឹក)។ ពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់ គឺជា សកម្មភាពមួយនៃការនឹកចាំពីការសុគតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។

សូមអានកណ្តាគម្ពីរ ១កូរិនថូស ១១:២៣-២៦ បន្ទាប់មកសូមបំពេញឃ្លាក្នុងចន្លោះខាងក្រោមនេះ។

១. នំប៉័ងគឺជាការនឹកចាំពី _____

២. ពែងគឺជាការនឹកចាំពី _____

៣. គ្រប់ពេលដែលលោកអ្នកចូលរួមក្នុងពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់នោះមានន័យថា លោកអ្នក ប្រកាសពីការសុគតរបស់ព្រះអម្ចាស់ (១កូរិនថូស ១១:២៦)។ យោងតាមសេចក្តីពិតខាង លើនេះ តើសេចក្តីបម្រាមមាននៅក្នុងកណ្តាគម្ពីរ ១កូរិនថូស ១១:២៧-៣០ គឺជាអ្វី?

VI. ការអនុវត្ត

ក) តើលោកអ្នកជាអរយវៈនៃរូបកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទឬទេ?

ខ) តើលោកអ្នកជាសមាជិកនៃក្រុមជំនុំតាមតំបន់ឬទេ?

គ) តើលោកអ្នកបានរៀនអ្វីខ្លះចេញពីការសិក្សានេះ ដើម្បីធ្វើឲ្យការថ្វាយបង្គំព្រះជាម្ចាស់បានល្អ ប្រសើរថែមទៀត?

មេរៀនទី១០

អំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណ

ខគម្ពីរចងចាំ៖ ១កូរិនថូស ១២:៧

ហើយទ្រង់ប្រទានឲ្យព្រះវិញ្ញាណសំដែងមកក្នុងគ្រប់គ្នា ដើម្បីឲ្យបានកើតផល។

ព្រះជាម្ចាស់ប្រទានអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណដល់អ្នកជឿក្នុងគោលបំណងនៃព័ន្ធកិច្ចក្រុមជំនុំ។ ពាក្យថា អំណោយទានបកប្រែចេញពីពាក្យ «ខារីស្ថាតា» ជាភាសាក្រិក។ ហើយពាក្យបួសរបស់ «ខារីស្ថាតា» គឺ «ខារីស» ដែលមានន័យថា «ព្រះគុណ» ទាក់ទងទៅនឹងអ្វីដែលមនុស្សមិនស័ក្តិសមនឹងទទួល។ ពាក្យថា «ខាងឯវិញ្ញាណ» បកប្រែចេញពីពាក្យ «ពូម៉ាតិកា» ដែលទាក់ទងទៅនឹងអ្វីដែលព្រះវិញ្ញាណបានប្រទានមក។ នៅក្នុងមេរៀននេះ លោកអ្នកនឹងមើលឃើញនូវអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណផ្សេងៗគ្នា និងពីរបៀបដែលអំណោយទានទាំងនោះត្រូវយកមកប្រើនៅក្នុងរូបកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។

I. លក្ខណៈនៃអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណ

ក) តើនរណាជាប្រភពនៃអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណ?

១. ១កូរិនថូស ១២:១១ _____

២. ១កូរិនថូស ១២:២៨ _____

ខ) តើនរណាមានអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណ (១ពេត្រុស ៤:១០)?

_____

គ) តើគោលបំណងនៃអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណគឺជាអ្វី?

១. ១កូរិនថូស ១២:៤-៧ _____

២. ១កូរិនថូស ១៤:១២ _____

៣. ១ពេត្រុស ៤:១០-១១ _____

II. ការប្រទានអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណ

ក) អំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណមានបញ្ជាក់នៅក្នុងបទគម្ពីរ

ចូរសរសេរអំណោយទានទាំងនោះនៅខាងក្រោមនេះ៖

១. រ៉ូម ១២:៦-៨

---

២. ១កូរិនថូស ១២:៨-១០

---

៣. ១កូរិនថូស ១២:២៨ខ (ពាក់កណ្តាលបន្ទាប់នៃខគម្ពីរ)

ខ) ការយល់ដឹងពីអំណោយទាន៖ អំណោយទានជាបណ្តោះអាសន្ន

ដើម្បីឲ្យមានការយល់ដឹងកាន់តែប្រសើរឡើងពីមុខងារនៃអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណ គឺយើងបានបែងចែកអំណោយទាននោះជាពីរផ្នែក៖ បណ្តោះអាសន្ន (ពិសេស) និងអចិន្ត្រៃយ៍។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានប្រទានអំណោយទានបណ្តោះអាសន្នមក ដើម្បីបញ្ជាក់បន្ថែមពីទីបន្ទាល់របស់ពួកសាវ័ក និងពួកហោរា។ អំណោយទានទាំងនេះជាទូទៅមាននៅក្នុងក្រុមជំនុំដំបូង ប៉ុន្តែលែងឃើញមានទៀតនៅពេលដែលក្រុមជំនុំកើតមានឡើង។

១. ការអស្ចារ្យ

អំណោយទាននេះ គឺជាសមត្ថភាពក្នុងការធ្វើ «ការអស្ចារ្យ» និង «ទីសម្គាល់»។ ព្រះគ្រីស្ទបានធ្វើការអស្ចារ្យជាច្រើន ដូចដែលបានកត់ទុកនៅក្នុងបទគម្ពីរ។ សាវ័ក ប៉ុល បានប្រើអំណោយទាននេះដើម្បីបញ្ជាក់ពីភាពជាសាវ័ករបស់គាត់ ដូចដែលបានពណ៌នានៅក្នុងកណ្ឌគម្ពីរ ២កូរិនថូស ១២:១២។

២. ការប្រោសឲ្យជា

សាវ័ក ពេត្រុស មានអំណោយទាននេះ ហើយនេះបញ្ជាក់ថា សាររបស់គាត់គឺពិតជាមកពីព្រះជាម្ចាស់ ព្រមទាំងបានជួយស្ថាបនាមូលដ្ឋានគ្រឹះសម្រាប់ក្រុមជំនុំ (សូមមើលកណ្ឌគម្ពីរ កិច្ចការ ៣:៦-៨, ៥:១៥-១៦)។

៣. ភាសាដទៃនិងការបកប្រែភាសាដទៃ

អំណោយទាននេះគឺសម្តែងឲ្យឃើញដោយការនិយាយដែលអ្នកនិយាយនោះមិនចេះពីមុនមក (សូមមើលកណ្ឌគម្ពីរ កិច្ចការ ២:១-១១)។ អំណោយទាននេះត្រូវមកជាមួយអំណោយទានខាងការបកប្រែ (១កូរិនថូស ១៤:២៧-២៨)។

គ) ការយល់ដឹងពីអំណោយទាន៖ អំណោយទានដែលនៅស្ថិតស្ថេរ

ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានប្រទានអំណោយទានទាំងនេះដើម្បីនឹងស្តារក្រុមជំនុំឡើង។ អំណោយទានទាំងនោះមានជាទូទៅក្នុងក្រុមជំនុំជំបូង ហើយវាក៏មាននៅក្នុងក្រុមជំនុំសព្វថ្ងៃនេះដែរ។

១. ទំនាយ

ទំនាយ គឺជាការអធិប្បាយ ឬការប្រាប់ជាមុន ឬក៏ការប្រកាសអំពីបទគម្ពីរ។ ទំនាយមិនចាំបាច់ត្រូវតែមានន័យថា ជាការប្រាប់ទុកជាមុនពីអនាគតនោះទេ។

២. ការបង្រៀន

អ្នកមានអំណោយទាននេះមានសមត្ថភាពក្នុងការបង្រៀនព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយអាចជួយអ្នកស្តាប់ឲ្យយល់ពីបទគម្ពីរដូចព្រះជាម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យឲ្យគេយល់។

៣. ជំនឿ

អំណោយទាននេះ គឺជាជំនឿដែលមិនផ្លាស់ប្តូរ ជាជំនឿដែលបណ្តាលឲ្យជឿលើព្រះជាម្ចាស់យ៉ាងពិតប្រាកដ ទោះបីជាជួបឧបសគ្គច្រើនលើសលុបហើយមើលទៅហួសពីសមត្ថភាពរបស់មនុស្ស ឬក៏កិច្ចការដ៏អស្ចារ្យយ៉ាងណាក៏ដោយ។ លោកគ្រូ ចន ម៉ែកខធីរ (John MacArthur) ហៅអំណោយទាននេះថា «អំណោយទាននៃការអធិស្ឋាន» ពីព្រោះអំណោយទាននេះជាទូទៅគឺបានសម្តែងឆ្ពោះទៅរកព្រះជាម្ចាស់តាមរយៈការអធិស្ឋាន។

៤. ប្រាជ្ញា

ប្រាជ្ញា គឺជាសមត្ថភាពដើម្បីអនុវត្តតាមប្រាជ្ញាដែលបានចម្រើនឡើងតាមរយៈការទទួលបានពីខាងឯវិញ្ញាណ ដើម្បីឲ្យអ្នកជឿគ្រប់គ្នាដឹងខុសដឹងត្រូវពេលដែលបានអនុវត្តតាមចំណេះដឹង។

៥. ចំណេះដឹង

ចំណេះដឹង គឺជាការយល់ដឹងមួយពីសេចក្តីពិតនៃបទគម្ពីរ។ បើតាមទស្សនៈរបស់មនុស្ស ចំណេះដឹងគឺជាការសិក្សាដ៏ជ្រៅជ្រះ ឬក៏ជាសមត្ថភាពក្នុងការស្គាល់សេចក្តីពិតនៃបទគម្ពីរ នៅក្នុងភាពយ៉ាងទូលំទូលាយ និងយ៉ាងជ្រាលជ្រៅ។

៦. ការស្គាល់ខុសស្គាល់ត្រូវ

ការស្គាល់ខុសស្គាល់ត្រូវ គឺជាសមត្ថភាពក្នុងការនិយាយប្រាប់ពីសេចក្តីណាមួយដែលមកពីព្រះវិញ្ញាណ និងសេចក្តីណាមួយដែលមិនមែនមកពីព្រះវិញ្ញាណ អាចដក់ញែកសេចក្តីពិតចេញពីសេចក្តីមិនពិត។ ប្រើប្រាស់អំណោយទាននេះ ដើម្បីការពារក្រុមជំនុំ។

៧. មេត្តាករុណា

នេះគឺជាសមត្ថភាពដើម្បីបង្ហាញពីចិត្តអាណិតអាសូរចំពោះអស់អ្នកណាដែលមានតម្រូវការខាងឯវិញ្ញាណ ខាងឯសាច់ឈាម និងខាងឯផ្លូវចិត្ត។

៨. ការទូន្មាន

ការទូន្មាន គឺជាសមត្ថភាពក្នុងការលើកទឹកចិត្ត និងការជំរុញចិត្តនរណាម្នាក់។ បុគ្គលណាដែលមានអំណោយទាននេះអាចអែបមកជិតអ្នកផ្សេងៗទៀត ដើម្បីសម្រាលទុក្ខគេដោយក្តីស្រឡាញ់ និងដើម្បីលើកទឹកចិត្តគេឲ្យប្តេជ្ញាក្នុងការលូតលាស់ខាងឯវិញ្ញាណឲ្យកាន់តែជ្រាលជ្រៅទៀត ឬក៏ជាសំរើនគេឲ្យអនុវត្ត។

៩. ការផ្តល់ឲ្យ

អំណោយទាននេះ គឺសំដៅផ្ទាល់ទៅលើព័ន្ធកិច្ចនៃការផ្តល់ឲ្យដូចជា ម្ហូបអាហារ សម្លៀកបំពាក់ ប្រាក់កាក់ និងផ្ទះសំបែង។ល។ ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការរបស់ក្រុមជំនុំ។

១០. ការគ្រប់គ្រង

អំណោយទាននេះ គឺជាសមត្ថភាពក្នុងការមើលថែបង្ការចៀម។ អំណោយទាននេះអាចមើលឃើញនៅក្នុងចំណោម គ្រូគង្វាល ចាស់ទុំ ក៏ដូចជាអ្នកដឹកនាំសហគមន៍បេសកជន បេសកកម្មយុវជន និងសមាគមន៍ផ្សាយដំណឹងល្អ។ល។

១១. ជំនួយ

អំណោយទាននេះ គឺជាសមត្ថភាពក្នុងការជួយឧបត្ថម្ភនៅពេលដែលមានតម្រូវការ ឬក៏ជួយសម្រាលបន្ទុកគ្នាទៅវិញទៅមកតាមស្ថានការណ៍ដែលកើតមានឡើង។

១២. ការបម្រើ

អំណោយទាននៃការបម្រើ ធ្វើការសម្រាប់រូបកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងផ្នែកនៃព័ន្ធកិច្ចខាងពលកម្ម ដូចជា ការបម្រើផ្នែកម្ហូបអាហារ ឬក៏ការថែទាំ។

III. ការអនុវត្តអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណ

ក) ចូរសរសេរពីគោលការណ៍ខ្លះៗដែលបានដាក់បង្ហាញនៅក្នុងកណ្តុកម្ពីរ រ៉ូម ១២:៦-៨។

ខ) សូមអានកណ្តុកម្ពីរ ១កូរិនថូស ១៣:១-៧ រួចឆ្លើយនឹងសំណួរខាងក្រោម៖

១. តើអំណោយទានរបស់លោកអ្នកអាចនឹងប្រើខុស ឬគ្មានផលដោយរបៀបណា (ខ១-៣)?

---

២. ចាប់តាំងពីលោកអ្នកបានអនុវត្តអំណោយទានខាងដំបូងដោយក្តីស្រឡាញ់មក តើមានគោលការណ៍ណែនាំណាខ្លះដែលនឹងធានានូវគុណប្រយោជន៍នៃអំណោយទានរបស់លោកអ្នកបាន?

ចូរសរសេរគោលការណ៍ណែនាំចំនួន ១៥ ចំណុច (ខ៤-៧)៖

- ក) _____
- ខ) _____
- គ) _____
- ឃ) _____
- ង) _____
- ច) _____
- ឆ) _____
- ជ) _____
- ឈ) _____
- ញ) _____
- ដ) _____
- ប) _____
- ខ) _____
- ឈ) _____
- ណ) _____

គ) កណ្តុកម្ពីរ ១កូរិនថូស ១២ បង្ហាញអំពីសារៈសំខាន់នៃអំណោយទានខាងដំបូងដូចម្តេចនៅក្នុងរូបកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ?

យោងតាមកណ្តុកម្ពីរ ១កូរិនថូស ១២:២៥ ក្នុងការប្រើប្រាស់អំណោយទានខាងដំបូង តើលោកអ្នកគួរមានអាកប្បកិរិយាយ៉ាងដូចម្តេច?

_____
_____

ឃ) យោងតាមកណ្តុកម្ពីរ អេភេសូរ ៤:១១-១៦ តើមានអ្វីដែលធ្វើឲ្យរូបកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទរីកចម្រើនឡើង (ខ១១)?

_____
_____

IV. ការអនុវត្ត

ការរុករកអំណោយទានរបស់លោកអ្នក

ព្រះជាម្ចាស់បានបញ្ជាអរិយៈនៃរូបកាយនីមួយៗឲ្យបម្រើគ្នាទៅវិញទៅមកក្នុង គ្រប់ផ្នែកដោយប្រើប្រាស់អំណោយទានផ្សេងៗ ទោះបីជាពួកគេមានឬមិនមាន អំណោយទាននោះក៏ដោយ។ ឧទាហរណ៍៖ គ្រីស្ទបរិស័ទគ្រប់រូបត្រូវបំពេញ មុខងារដូចតទៅ៖

- ជំនឿ ..... ២កូរិនថូស ៥:៧
- ប្រាជ្ញា..... យ៉ាកុប ១:៥
- ចំណេះដឹង ..... ២ធីម៉ូថេ ២:១៥
- ការទូន្មាន .....ហេប្រើរ ១០:២៥
- ការផ្តល់ឲ្យ..... ២កូរិនថូស ៩:៧
- ការជួយគាំពារគ្នាទៅវិញទៅមក ..... ១កូរិនថូស ១២:២៥

ព្រះគម្ពីរមិនបានពន្យល់ប្រាប់ពីការដែលមនុស្សម្នាក់ៗអាចកំណត់យកអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណ របស់ពួកគេយ៉ាងជាក់លាក់ដោយរបៀបណានោះទេ ប៉ុន្តែលោកអ្នកអាចចាប់ផ្តើមដោយការស្តាប់បង្គាប់ ជាមុនដំបូង ដូចដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងតារាងខាងលើ។ ចូរស្វែងរកឱកាស ហើយអធិស្ឋានសូម ឲ្យមានឱកាសក្នុងការបម្រើ។ ចូរស្វែងរកការប្រឹក្សាពីអ្នកជឿផ្សេងទៀត ពីព្រោះពួកគេអាចស្គាល់ច្បាស់ពី អំណោយទានរបស់លោកអ្នកជាងលោកអ្នកស្គាល់ទៅទៀត។

ការចាប់ផ្តើមបម្រើក្រុមជំនុំរបស់លោកអ្នកដោយចុះចូលចំពោះចាស់ទុំ គឺជាជំហានមួយដែលអាចនាំឲ្យ លោកអ្នករកឃើញអំណោយទានរបស់លោកអ្នកបាន។

តើលោកអ្នកចាប់អារម្មណ៍នឹងបម្រើក្រុមជំនុំរបស់លោកអ្នកត្រង់ផ្នែកណាខ្លះ?

- ១. _____
- ២. _____
- ៣. _____

យើងម្នាក់ៗត្រូវហ្វឹកហ្វឺនអំណោយទានរបស់ខ្លួនមិនថាប្រុស ឬស្រីនៅក្នុងព័ន្ធកិច្ចទុកសម្រាប់ជាការល្អ ដល់ក្រុមជំនុំ។

«គឺដោយខំបំរើគ្នាទៅវិញទៅមក តាមអំណោយទានដែលគ្រប់គ្នាបានទទួលមក ទុកដូច ជាអ្នកចែកចាយយ៉ាងល្អ នៃព្រះគុណដ៏បែកជាច្រើនផ្លូវវិញ» (១ពេត្រុស ៤:១០)។

មេរៀនទី១១

ការផ្សាយដំណឹងល្អ និងអ្នកជឿ

ខគម្ពីរចងចាំ ១ពេក្រុស ៣:១៥

ចូរឲ្យតាំងព្រះគ្រីស្ទឡើង ជាបរិសុទ្ធ នៅក្នុងចិត្តអ្នករាល់គ្នា ទុកជាព្រះអម្ចាស់ចុះ ហើយឲ្យប្រុងប្រៀបជានិច្ច ដោយសុភាព ហើយកោតខ្លាច ដើម្បីនឹងតបឆ្លើយដល់ អ្នកណាដែលសួរពីហេតុនៃសេចក្តីសង្ឃឹមរបស់អ្នករាល់គ្នា។

ពាក្យថា ការផ្សាយដំណឹងល្អ នាំមកនូវការយល់ឃើញជាច្រើនចូលទៅក្នុងគំនិត។ មានមនុស្សមួយចំនួនបានគិតថា ជាការបោះតង់ ដែលមានអ្នកចែកចាយដំណឹងល្អជាច្រើននៅក្នុងនោះ ហើយអ្នកខ្លះទៀតគិតដល់ពី «ការចុះសួរសុខទុក្ខ» រៀងរាល់សប្តាហ៍ ហើយខ្លះទៀតគិតពីការភ័យខ្លាចក្នុងការ «ធ្វើបន្ទាល់»។ មេរៀននេះនឹងផ្តល់ការណែនាំឲ្យស្គាល់នូវគោលគំនិតតាមបែបព្រះគម្ពីរក្នុងការផ្សាយដំណឹងល្អ និងតួនាទីដែលអ្នកជឿត្រូវធ្វើ។

I. ការត្រាស់ហៅឲ្យផ្សាយដំណឹងល្អ

ក) យោងតាមកណ្តាគម្ពីរ ម៉ាកុស ១៦:១៥ តើព្រះយេស៊ូវបានប្រាប់ឲ្យពួកសិស្សធ្វើអី?

ខ) យោងតាមកណ្តាគម្ពីរ ម៉ាថាយ ២៨:១៩-២០ តើរបៀបបីយ៉ាងក្នុងការបង្កើតសិស្សនោះមានអ្វីខ្លះ?

គ) តើសេចក្តីប្រកាសដែលព្រះយេស៊ូវបានឲ្យពួកសិស្សប្រកាសដល់មនុស្សគ្រប់ជាតិសាសន៍នោះគឺជាអ្វី (លូកា ២៤:៤៦-៤៧)?

ឃ) តើសេចក្តីដែលសាវ័ក ប៉ុល ឲ្យលោកអ្នកប្រាប់ដល់មនុស្សទាំងអស់នោះគឺជាអ្វី
(កិច្ចការ ២២:១៥)?

_____
_____

II. សារនៃដំណឹងល្អ

ក) យោងតាមកណ្តុកម្ពីរ ១កូរិនថូស ១៥:៣-៤ តើដំណឹងល្អដែលសាវ័ក ប៉ុល ចែកចាយនោះ
គឺជាអ្វី?

១. _____

២. _____

៣. _____

ខ) តើសាវ័ក ប៉ុល បានមានប្រសាសន៍ថា គាត់មិនត្រូវមានសេចក្តីខ្មាសអៀនចំពោះអ្វី
(រ៉ូម ១:១៦)?

ហេតុអ្វី? _____

III. អត្ថប្រយោជន៍នៃការផ្សាយដំណឹងល្អ

ក) ដើម្បីទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះ តើមនុស្សត្រូវជឿអ្វីខ្លះអំពីព្រះយេស៊ូវ?

យ៉ូហាន ១:១ _____

យ៉ូហាន ១៤:៦ _____

កិច្ចការ ៤:១២ _____

ខ) ខាងក្រោមនេះគឺជាខគម្ពីរគន្លឹះក្នុងការចែកចាយដំណឹងល្អ។ សូមពិនិត្យមើលខគម្ពីរនីមួយៗ
រួចសង្ខេបចំណុចចម្បងឲ្យបានខ្លី។

រ៉ូម ៦:២៣ _____

រ៉ូម ៥:៨ _____

១ពេត្រុស ២:២៤ _____

រ៉ូម ១០:៩ _____

យ៉ូហាន ១:១២ _____

មនុស្សភាគច្រើនមិនយល់ពីសេចក្តីពិតទាំងនេះទេ

- មនុស្សមិនអាចសង្គ្រោះខ្លួនឯងបាន ម៉ាកុស ១០:២៦-២៧
- ព្រះគឺបរិសុទ្ធ សុចរិត ហើយស្អប់បាប ទំនុកជំកើង ៥:៤-៥
- ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទគឺជាព្រះ កូរ៉ុន្ទេ ២:៩
- ការសុគតរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅលើឈើឆ្កាងដោយ ១ពេត្រុស ៣:១៨
- ព្រោះបាបយើង
- ការទៅស្ថានសួគ៌ គឺជាអំណោយឥតគិតថ្លៃ រ៉ូម ៦:២៣
- របស់ព្រះជាម្ចាស់

IV. យុទ្ធសាស្ត្រសម្រាប់ផ្សាយដំណឹងល្អ

ក) ធ្វើបន្ទាល់តាមរយៈជីវិត

១. តើយើងគួររស់នៅបែបណា ហើយគួរឲ្យលោកីយ៍មើលឃើញពីជីវិតនៃការរស់នៅរបស់យើង មានលក្ខណៈបែបណា (ភីលីព ២:១៤-១៥)?

អ្នកឯទៀតនឹងឃើញព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់លោកអ្នកតាមរយៈជីវិតរបស់លោកអ្នក ដែលទ្រង់បានប្រោសលោះនោះ។

២. សូមអានកណ្តាតម្ពីរ ម៉ាថាយ ៥:១៦។

ក) តើមនុស្សឃើញពន្លឺនៃជីវិតរបស់គ្រីស្ទបរិសុទ្ធត្រង់ចំណុចណា?

ខ) តើនឹងបានលទ្ធផលអ្វី?

គ) យោងតាមកណ្តុកម្ពីរ កូល៉ុស ៤:៦ តើលោកអ្នកគួរមានពាក្យសម្តីបែបណាទៅកាន់អ្នកដទៃ?

ខ) ការអធិស្ឋាន

១. នៅពេលដែលសាវ័ក ប៉ុល អធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកដទៃ តើគាត់មានអ្វីនៅក្នុងចិត្ត (រ៉ូម ១០:១)?

---

២. តើសាវ័ក ប៉ុល សំណូមពរឲ្យក្រុមជំនុំកូល៉ុសអធិស្ឋានអំពីអ្វីខ្លះ (កូល៉ុស ៤:៣-៤)?

---

៣. នៅពេលដែលយើងចែកចាយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ចំពោះអ្នកផ្សេងៗ ជាពិសេសក្នុង កាលៈទេសៈដែលគេគំរាមកំហែងយើង តើយើងគួរសូមព្រះជាម្ចាស់ឲ្យប្រទានអ្វីដល់យើង (កិច្ចការ ៤:២៩)?

«ដូច្នោះ ខ្ញុំទូន្មានសេចក្តីនេះជាមុនដំបូងថា ចូរពោលពាក្យអរព្រះគុណ ពាក្យទូល សូម ពាក្យអធិស្ឋាន និងពាក្យទូលអង្វរឲ្យមនុស្សទាំងអស់... ដ្បិតយ៉ាងនោះ ទើបបាន ល្អ ហើយគាប់ព្រះហឫទ័យ ដល់ព្រះដ៏ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះនៃយើង ដែលទ្រង់សព្វ ព្រះហឫទ័យ ឲ្យមនុស្សទាំងអស់បានសង្គ្រោះ ហើយឲ្យបានស្គាល់ សេចក្តីពិត» (១ធីម៉ូថេ ២:១, ៣-៤)។

គ) ការប្រើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់

១. តើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់នឹងធ្វើអ្វី (ហេព្រើរ ៤:១២)?

---

២. តើសាវ័ក ប៉ុល បានប្រើបទគម្ពីរក្នុងការធ្វើបន្ទាល់យ៉ាងដូចម្តេច (កិច្ចការ ១៧:២-៣)?

---

៣. តើបទគម្ពីរអាចនាំឲ្យមានអ្វីកើតឡើងខ្លះ (២ធីម៉ូថេ ៣:១៥)?

_____
_____
_____

យើងត្រូវប្រុងប្រៀបជានិច្ចក្នុងការចែកចាយពីព្រះគ្រីស្ទក្នុងគ្រប់
កាលៈទេសៈទាំងអស់។ យើងត្រូវតែដឹងពីសារៈសំខាន់នៃដំណឹងល្អ។

យើងត្រូវមានទំនុកចិត្តលើព្រះជាម្ចាស់ និងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។
«ចូរឲ្យតាំងព្រះគ្រីស្ទឡើង ជាបរិសុទ្ធ នៅក្នុងចិត្តអ្នករាល់គ្នា ទុកជាព្រះអម្ចាស់ចុះ
ហើយឲ្យប្រុងប្រៀបជានិច្ច ដោយសុភាព ហើយកោតខ្លាច ដើម្បីនឹងតបឆ្លើយដល់
អ្នកណាដែលសួរពីហេតុនៃសេចក្តីសង្ឃឹមរបស់អ្នករាល់គ្នា» (១ពេត្រុស ៣:១៥)។

បន្ទាប់មកសូមអធិស្ឋាន ហើយស្វែងរកឱកាសក្នុងការចែកចាយដំណឹងល្អ!

V. ការអនុវត្ត

សូមសរសេរឈ្មោះមនុស្សមួយចំនួនដែលលោកអ្នកចង់ឈោងចាប់ថ្វាយព្រះគ្រីស្ទ។ សូមអធិស្ឋាន
ឲ្យបានទៀងទាត់សម្រាប់ពួកគេ បន្ទាប់មករៀបចំឯកយកឱកាសក្នុងការចែកចាយព្រះបន្ទូលរបស់
ព្រះជាម្ចាស់ចំពោះពួកគេ។ សូមអនុញ្ញាតឲ្យព្រះជាម្ចាស់បង្ហាញឲ្យគេឃើញថា គេត្រូវការព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ហើយលោកអ្នកត្រូវទុកចិត្តលើទ្រង់ថាទ្រង់កំពុងតែធ្វើការ។

- ១. _____
- ២. _____
- ៣. _____
- ៤. _____
- ៥. _____

**សូមចងចាំថា លោកអ្នកត្រូវតែបង្ហាញពីភាពដូចព្រះគ្រីស្ទ
នៅក្នុងជីវិតរបស់លោកអ្នក។**

ប្រសិនបើលោកអ្នកធ្វើបន្ទាល់ទៅកាន់មនុស្សទាំងឡាយតាមរយៈការរស់នៅ នោះគេ
នឹងយល់ពីអ្វីៗដែលលោកអ្នកបានចែកចាយកាន់តែច្បាស់ថែមទៀត!

មេរៀនទី១២

ការស្តាប់បង្គាប់

ខតម្ពីរចងចាំ៖ ១យ៉ូហាន ២:៣-៤

យើងរាល់គ្នាដឹងថា យើងស្គាល់ទ្រង់ ដោយសារសេចក្តីនេះ គឺដោយយើងកាន់តាម បញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់អ្នកណាដែលថា បានស្គាល់ទ្រង់ តែមិនកាន់តាមបញ្ញត្តិទ្រង់ទេ អ្នក នោះឈ្មោះថាជាអ្នកកុហក ហើយសេចក្តីពិតមិននៅក្នុងអ្នកនោះឡើយ។

ការឆ្លើយតបដ៏គួរសមរបស់គ្រីស្ទបរិស័ទចំពោះព្រះជាម្ចាស់ នោះគឺជាការស្តាប់បង្គាប់។ ប៉ុន្តែ ការស្តាប់បង្គាប់ គឺលើសជាងការធ្វើតាមច្បាប់ទៅទៀត។ នៅក្នុងមេរៀននេះ យើងនឹងសិក្សាលើអត្ថន័យ នៃការស្តាប់បង្គាប់ ផ្នែកខ្លះៗនៃការស្តាប់បង្គាប់ និងលទ្ធផលខ្លះៗនៃការស្តាប់បង្គាប់។

I. ការត្រាស់ហៅឲ្យស្តាប់បង្គាប់

«ឲ្យដូចជាពួកកូនដែលស្តាប់បង្គាប់...តែចូរឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានបរិសុទ្ធក្នុងគ្រប់កិរិយា ទាំងអស់ដូចជាព្រះដែលហៅអ្នករាល់គ្នាទ្រង់បរិសុទ្ធដែរ» (១ពេត្រុស ១:១៤-១៥)។

ក) ការត្រាស់ហៅឲ្យធ្វើតាមបញ្ញត្តិរបស់ព្រះជាម្ចាស់

១. យោងតាមកណ្តុកម្ពីរ យ៉ូហាន ១៤:១៥ ព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលថា «បើអ្នករាល់គ្នា ស្រឡាញ់ខ្ញុំ អ្នកនឹង _____»

២. តើអស់អ្នកដែលបានឮព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់គួរនឹងធ្វើអ្វី (យ៉ាកុប ១:២២)?

ខ) ការត្រាស់ហៅឲ្យដើរតាមព្រះគ្រីស្ទ

១. តើព្រះយេស៊ូវបានតម្រូវឲ្យអ្នកដើរតាមទ្រង់ធ្វើអ្វីខ្លះ (លូកា ៩:២៣)?

ក) _____

ខ) _____

គ) _____

២. តើព្រះយេស៊ូវបានទុកគំរូដល់យើងយ៉ាងដូចម្តេច នៅពេលដែលទ្រង់រងទុក្ខដោយសារ
ការស្តាប់បង្គាប់ព្រះជាម្ចាស់ (១ពេត្រុស ២:២០-២៣)?

_____

_____

គ) ការត្រាស់ហៅឲ្យចុះចូល

«តើអ្នករាល់គ្នាដឹងទេឬអី ថាអ្នករាល់គ្នាប្រគល់ខ្លួនទៅធ្វើជាបារមី និងស្តាប់តាម
ចៅហ្វាយណា នោះអ្នកជាបារមីរបស់ចៅហ្វាយនោះឯងដែលអ្នកស្តាប់តាម ទោះជា
របស់ផងអំពើបាប ឲ្យបានសេចក្តីស្លាប់ ឬជារបស់ផងសេចក្តីស្លាប់បង្គាប់
ឲ្យបានសុចរិតក្តី» (រ៉ូម ៦:១៦)។

តើយើងគួរថ្វាយខ្លួនរបស់យើងដល់ព្រះជាម្ចាស់យ៉ាងដូចម្តេច (រ៉ូម ១២:១)?

_____

_____

II. ការស្តាប់បង្គាប់សម្គាល់ពីអ្នកជឿដ៏ពិតប្រាកដ

ក) សូមអានកណ្តុកម្ពីរ ១យ៉ូហាន ២:៣-៤ (ខគម្ពីរចងចាំ)។

១. តើនៅពេលដែលលោកអ្នកស្តាប់បង្គាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ នោះសម្តែងពីអ្វី?

_____

_____

២. បើលោកអ្នកបន្តមិនស្តាប់បង្គាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ នោះបង្ហាញប្រាប់ពីអ្វី?

_____

_____

ខ) តើមនុស្សដែលនឹងចូលទៅក្នុងស្ថានសួគ៌មានចរិតលក្ខណៈបែបណា (ម៉ាថាយ ៧:២១)?

«តែអ្នកណាដែលកាន់តាមព្រះបន្ទូលទ្រង់វិញ នោះប្រាកដជាសេចក្តីស្រឡាញ់នៃ
ព្រះបានពេញខ្នាត នៅក្នុងអ្នកនោះហើយ គឺដោយសេចក្តីនោះឯង ដែលយើងដឹងថា
យើងនៅក្នុងទ្រង់» (១យ៉ូហាន ២:៥)។

III. ឧទាហរណ៍ខ្លះៗនៃការមិនស្តាប់បង្គាប់

ក) សូមអាន ១សាំយូអែល ១៥:១៦-២៣។ ផ្ទុយពីការធ្វើតាមបញ្ញត្តិរបស់ព្រះជាម្ចាស់ទាំងស្រុង
ស្តេច សូល បានយកវិធីថ្វាយបង្គំផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ទ្រង់មកដាក់ជំនួសវិញ ហើយបានដោះសា
ចំពោះការមិនព្រមស្តាប់បង្គាប់របស់ខ្លួន។

១. តើហោរា សាំយូអែល បានឆ្លើយតបទៅស្តេច សូល យ៉ាងដូចម្តេច? តើគាត់បានប្រៀបធៀប
ការស្តាប់បង្គាប់ទៅនឹងយញ្ញបូជាយ៉ាងដូចម្តេច (ខ២២)? _____

២. តើហោរា សាំយូអែល បានប្រៀបធៀប «សេចក្តីរឹងទទឹង និងសេចក្តីចចេស» ទៅនឹងអ្វី
(ខ២៣)? _____

៣. តើការមិនស្តាប់បង្គាប់របស់ស្តេច សូល បានបណ្តាលឲ្យទ្រង់បាត់បង់អ្វីខ្លះ (ខ២៣)? _____

ខ) សូមមើលកណ្តុកម្លីរ សាការី ៧:៨-១៤។

១. តើមនុស្សបានមានប្រតិកម្មយ៉ាងណា ចំពោះសេចក្តីបង្គាប់បង្រៀនរបស់ព្រះជាម្ចាស់
(ខ១១-១២)? _____

២. តើការនោះបានប៉ះពាល់ដល់សេចក្តីអធិស្ឋានរបស់ពួកគេដូចម្តេចខ្លះ (ខ១៣)? _____

៣. តើអ្វីជាលទ្ធផល (ខ១៤)? _____

IV. ឧទាហរណ៍ខ្លះៗនៃការស្តាប់បង្គាប់

នៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់មានឧទាហរណ៍ជាច្រើនអំពីការស្តាប់បង្គាប់។ ចូរកត់សម្គាល់ពីវិធីនៃជំនឿ និងការស្តាប់បង្គាប់នៅព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ ដែលបានកត់ត្រានៅក្នុងកណ្តុកម្ពីរ ហេព្រើរ ១១។

ក) ការស្តាប់បង្គាប់របស់លោក អ័ប្រាហាំ

១. តើការស្តាប់បង្គាប់ពីយ៉ាងដ៏សំខាន់របស់លោក អ័ប្រាហាំមានអ្វីខ្លះ?

ក) លោកុប្បត្តិ ១២:១-៤, ហេព្រើរ ១១:៨ _____

ខ) លោកុប្បត្តិ ២២:១-១២ _____

២. ដោយសារតែលោក អ័ប្រាហាំ បានស្តាប់បង្គាប់ព្រះជាម្ចាស់ តើសេចក្តីបីយ៉ាងដែល ព្រះជាម្ចាស់បានសន្យាចំពោះកូនប្រុសរបស់គាត់ មានអ្វីខ្លះ (លោកុប្បត្តិ ២៦:២-៥)?

ក) _____

ខ) _____

គ) _____

ខ) គំរូរបស់ព្រះគ្រីស្ទក្នុងការស្តាប់បង្គាប់

១. តើព្រះហឫទ័យចម្បងរបស់ព្រះយេស៊ូវ នៅពេលដែលទ្រង់គង់នៅលើផែនដីនេះគឺជាអ្វី (យ៉ូហាន ៤:៣៤)?

២. មុនពេលដែលព្រះគ្រីស្ទត្រូវជាប់ឆ្នាំង តើទ្រង់មានអាកប្បកិរិយាយ៉ាងដូចម្តេច (លូកា ២២:៤២)?

៣. តើព្រះយេស៊ូវមានព្រះទ័យស្តាប់បង្គាប់ដល់កម្រិតណា (ភីលីព ២:៨)?

V. សេចក្តីសន្យា និងព្រះពរនៃការស្តាប់បង្គាប់

ក) ចូរសរសេរពីព្រះពរខ្លះៗដែលព្រះជាម្ចាស់បានសន្យាដល់យើង ពេលយើងរាល់គ្នាស្តាប់តាម បញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់ ។

១. យ៉ូហាន ១៥:១០ _____

២. យ៉ូហាន ១៥:១៤ _____

៣. ១យ៉ូហាន ៣:២២ _____

ខ) តើព្រះយេស៊ូវប្រៀបធៀបជីវិតរបស់អ្នកដែលឮហើយធ្វើតាមព្រះបន្ទូលទ្រង់ទៅនឹងអ្វី (ម៉ាថាយ ៧:២៤-២៧)?

_____

VI. ផ្នែកនៃការស្តាប់បង្គាប់

ក) តើព្រះគ្រីស្ទបានបង្គាប់សិស្សរបស់ទ្រង់ឲ្យបង្រៀនគ្រីស្ទបរិស័ទផ្សេងៗឲ្យធ្វើអ្វីជាមួយនឹងបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់ (ម៉ាថាយ ២៨:២០)?

_____

_____

ខ) ចូរអានខគម្ពីរនីមួយៗខាងក្រោមនេះ បន្ទាប់មកបំពេញឈ្មោះអ្នកដែលស្តាប់បង្គាប់ និងឈ្មោះអ្នកដែលគេត្រូវស្តាប់បង្គាប់ ទាំងបញ្ជាក់ពីមូលហេតុផងដែរ។

១. កូលុស ៣:២០

ក) តើអ្នកណា? _____

ដល់អ្នកណា? _____

ខ) ហេតុអ្វី? _____

២. អេភេសូរ ៥:២២-២៤

ក) តើអ្នកណា? _____

ដល់អ្នកណា? _____

ខ) ហេតុអ្វី? _____

_____ (ខគម្ពីរជំនួយ៖ អេភេសូរ ៥:២៥-៣២)

៣. អេភេសូរ ៦:៥-៨

ក) តើអ្នកណា? _____

ដល់អ្នកណា? _____

ខ) ហេតុអ្វី? _____

៤. ហេប្រើរ ១៣:១៧

ក) តើអ្នកណា? _____

ដល់អ្នកណា? _____

ខ) ហេតុអ្វី? _____

៥. រ៉ូម ១៣:១

ក) តើអ្នកណា? _____

ដល់អ្នកណា? _____

ខ) ហេតុអ្វី? _____

គ) តើប្រពន្ធគួរតែធ្វើយ៉ាងម៉េច បើប្តីរបស់នាងមិនមែនជាអ្នកជឿ (១ពេត្រុស ៣:១)?

_____
_____

ឃ) តើមានអ្វីកើតឡើង បើអ្នកបម្រើ (បុគ្គលិក) ម្នាក់មានចៅហ្វាយដែលមិនអាចទ្រាំទ្របាននោះ តើគេគួរតែធ្វើអ្វី (១ពេត្រុស ២:១៨-១៩)?

_____
_____

VII. អាកប្បកិរិយារបស់យើងក្នុងការស្តាប់បង្គាប់

យើងត្រូវតែចងចាំថា រាល់អំពើល្អរបស់យើងដាច់ដោយឡែកពីជំនឿគឺដូចជាអារក្សក្នុងមួយ (អេសាយ ៤:៦)។ ការស្តាប់បង្គាប់ដោយគ្មានជំនឿដ៏ពិតប្រាកដ នោះគ្មានប្រយោជន៍អ្វីទាំងអស់។ ការស្តាប់បង្គាប់របស់យើងត្រូវតែចេញមកពីចិត្តដែលមានជំនឿដ៏ស្មោះត្រង់ចំពោះព្រះជាម្ចាស់ ។

ក) តើអ្វីទៅជាមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃការស្តាប់បង្គាប់ទាំងស្រុងរបស់លោក អំប្រាហាំ (ហេព្រើរ ១១:៨)?

_____

ខ) សូមអានពីប្រស្នាអំពីកូនប្រុស២នាក់ក្នុងកណ្តគម្ពីរ ម៉ាថាយ ២១:២៨-៣២។ តើកូនមួយណាមានអាកប្បកិរិយាល្អជាង? ហេតុអ្វី?

_____

គ) តើយើងគួរឆ្លើយតបយ៉ាងដូចម្តេច នៅពេលដែលព្រះបន្ទូលព្រះជាម្ចាស់ ហាក់បីដូចជាផ្ទុយពីការយល់ឃើញរបស់យើង ដោយយកសារឹក ពេត្រុស ជាឧទាហរណ៍ (លូកា ៥:៤-៧)?

_____

ឃ) សូមអានកណ្តគម្ពីរ អេភេសូរ ៦:៦។

១. យោងតាមគំរូរបស់ព្រះយេស៊ូវ តើយើងគួរបម្រើយ៉ាងដូចម្តេច?

_____

២. តើយើងគួរមានអាកប្បកិរិយាបែបណា នៅក្នុងការធ្វើតាមបំណងព្រះហឫទ័យព្រះជាម្ចាស់ គ្រប់ជំពូក?

_____

«ឯអ្នករាល់គ្នា ក៏ដូច្នោះដែរ កាលណាអ្នករាល់គ្នាបានធ្វើតាមបង្គាប់គ្រប់ជំពូកហើយ នោះត្រូវរាប់ថា យើងជាបារមីឥតកំរែដល់ម្ចាស់ទេ ដ្បិតយើងបានធ្វើត្រឹមតែ ការដែលយើងត្រូវធ្វើប៉ុណ្ណោះ» (លូកា ១៧:១០)។

VIII. ការអនុវត្ត

ក) តើឃ្លា «...ថ្វាយរូបកាយទុកជាយញ្ញបូជារស់ ហើយបរិសុទ្ធ ដែលគាប់ព្រះហឫទ័យ ដល់ព្រះ...» មានន័យយ៉ាងដូចម្តេចចំពោះលោកអ្នក (រ៉ូម ១២:១)?

ខ) តើលោកអ្នកបានរៀនអ្វីខ្លះចេញពីផលវិបាកនៃការមិនស្តាប់បង្គាប់?

គ) តើព្រះជាម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យឲ្យលោកអ្នកស្តាប់បង្គាប់ទ្រង់ជាងមុននៅត្រង់ផ្នែកណាខ្លះ នៃជីវិត?

មេរៀនទី១៣

ព្រះហឫទ័យ និងការដឹកនាំ របស់ព្រះជាម្ចាស់

ខគម្ពីរចងចាំ អេភេសូរ ៥:១៧

ដូច្នោះ កុំឲ្យខ្លោលច្រើន ត្រូវខំឲ្យយល់បំណងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអម្ចាស់វិញ។

ព្រះជាម្ចាស់មានអធិបតេយ្យភាព ហើយទ្រង់មានគោលបំណងសម្រាប់គ្រប់ទាំងរបស់ដែលទ្រង់បានបង្កើតមក។ ទ្រង់មានផែនការ ឬ «បំណងព្រះហឫទ័យ» សម្រាប់យើងម្នាក់ៗ ប៉ុន្តែយើងតែងតែគិតថា ការស្វែងរកព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់ពិបាកខ្លាំងណាស់ ទោះបីជាព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់ងាយស្រួលស្វែងរកក៏ដោយ។ នៅក្នុងមេរៀននេះ យើងនឹងស្វែងរកព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ និងរបៀបដែលទ្រង់ដឹកនាំយើង។

I. ព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់

ព្រះហឫទ័យពីរយ៉ាងរបស់ព្រះជាម្ចាស់នៅក្នុងព្រះគម្ពីរគឺ៖ ទី១ ព្រះហឫទ័យដែលមានអធិបតេយ្យភាព និងទី២ ព្រះហឫទ័យដែលបង្គាប់បញ្ជា។ នៅក្នុងអធិបតេយ្យភាពរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ទ្រង់មានផែនការលើអ្វីៗដែលទ្រង់បានបង្កើតមក និងលើពេលវេលាផងដែរ។ ទ្រង់ក៏មានព្រះហឫទ័យដែលបង្គាប់បញ្ជាដែរ ហើយព្រះហឫទ័យនេះបង្គាប់បញ្ជាស្រួលរបស់ទ្រង់។

ក) អត្ថន័យនៃព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់

១. ព្រះហឫទ័យដែលមានអធិបតេយ្យភាព

ព្រះហឫទ័យដែលមានអធិបតេយ្យភាពរបស់ព្រះជាម្ចាស់ទាក់ទងទៅនឹងការត្រួតត្រាយ៉ាងពេញលេញទៅលើគ្រប់អ្វីៗទាំងអស់។ គ្មានអ្វីកើតឡើងដែលគ្មាននៅក្នុងផែនការរបស់ទ្រង់នោះឡើយ។ ប្រវត្តិសាស្ត្រគឺជាការលាតត្រដាងដ៏ច្បាស់ពីបំណងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលបានកើតឡើងដូចដែលទ្រង់បានគ្រោងទុក។ ចូរអានខគម្ពីរខាងក្រោមនេះ បន្ទាប់មកសរសេរគំនិតគន្លឹះស្តីពីព្រះហឫទ័យដែលមានអធិបតេយ្យភាពរបស់ព្រះជាម្ចាស់៖

ក) អេសាយ ១៤:២៤ _____

_____

ខ) អេភេសូរ ១:១១ _____
_____
_____

«...ដ្បិតអញនេះហើយជាព្រះ ឥតមានណាទៀតឡើយ អញជាព្រះ ហើយគ្មានអ្នក
ណាដូចអញសោះ...ដោយពាក្យថាគំនិតសំរេចរបស់អញនឹងស្ថិតស្ថេរនៅ អញនឹងធ្វើ
តាមបំណងចិត្តអញគ្រប់ប្រការ» (អេសាយ ៤៦:៩-១០)។

---

២. ព្រះហឫទ័យបង្គាប់បញ្ជារបស់ព្រះជាម្ចាស់
ព្រះគម្ពីរបានសម្តែងពីព្រះហឫទ័យបង្គាប់បញ្ជារបស់ព្រះជាម្ចាស់ថាជាច្បាប់ ឬជា
គោលការណ៍ផ្សេងៗ។ នេះហើយគឺជាទិដ្ឋភាពនៃព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដែលទ្រង់នឹង
កាត់ទោសមនុស្សទាំងអស់។

ក) យោងតាមមហាបេសកកម្មនៅក្នុងកណ្តុគម្ពីរ ម៉ាថាយ ២៨:២០ តើសិស្សរបស់
ព្រះយេស៊ូវត្រូវបង្រៀនអ្នកទើបជឿថ្មីៗពីអ្វីខ្លះ? _____
_____
_____

ខ) ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានបញ្ញត្តិដ៏សំខាន់ពីរមកយើងរាល់គ្នា។ ចូរសរសេរបញ្ញត្តិទាំង
នោះខាងក្រោមនេះ៖
ម៉ាថាយ ២២:៣៧ _____
ម៉ាថាយ ២២:៣៩ _____

ខ) លក្ខណៈនៃព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់

ប្រសិនបើយើងយល់ពីព្រះហឫទ័យដែលមានអធិបតេយ្យភាព នោះយើងនឹងយល់ពីព្រះហឫទ័យបង្គាប់បញ្ជារបស់ព្រះជាម្ចាស់យ៉ាងច្បាស់ជាមិនខាន។

ព្រះហឫទ័យដែលមានអធិបតេយ្យភាព	ព្រះហឫទ័យបង្គាប់បញ្ជា
១. អាចកំបាំង៖ មានតែព្រះជាម្ចាស់ទេ ទើបដឹង លើកលែងតែនៅពេលដែល បង្ហាញឲ្យឃើញតាមរយៈប្រវត្តិសាស្ត្រ ឬ ការបើកសម្តែង	១. បានសម្តែងឲ្យឃើញនៅក្នុង ព្រះគម្ពីរ
២. មិនអាចមានអ្នកណាជំទាស់ ឬធ្វើឲ្យ ខកខានបានឡើយ	២. អាចមានអ្នកជំទាស់ ឬមិន ស្តាប់បង្គាប់
៣. ហ៊ុមព័ទ្ធទាំងការល្អ និងការអាក្រក់ (បាប)	៣. ទាក់ទងទៅនឹងអ្វីដែលល្អ ហើយ បរិសុទ្ធតែប៉ុណ្ណោះ
៤. ទូលំទូលាយ៖ ត្រួតត្រាគ្រប់ទិដ្ឋភាពនៃ ជីវិត ពេលវេលា និងប្រវត្តិសាស្ត្រ	៤. ជាក់លាក់៖ ប្រទានគោលការណ៍ សម្រាប់ការរស់នៅ
៥. ព្រះជាម្ចាស់មិនបានបង្គាប់ឲ្យអ្នកជឿ ត្រូវដឹង ឬក៏ស្វែងយល់អ្វីៗដែលទ្រង់មិន បានសម្តែងឲ្យឃើញនោះទេ	៥. ព្រះជាម្ចាស់បានទូន្មានអ្នកជឿឲ្យ ស្គាល់ យល់ ហើយស្តាប់បង្គាប់រាល់ អ្វីៗដែលទ្រង់បានសម្តែង។

សូមសិក្សាលើតារាងខាងលើ។ ចូរសាកល្បងចំណេះដឹងរបស់លោកអ្នកស្តីពីព្រះហឫទ័យ ដែលមានអធិបតេយ្យភាព និងព្រះហឫទ័យបង្គាប់បញ្ជារបស់ព្រះជាម្ចាស់។

ចូរសរសេរផ្នែកខ្លះនៃខគម្ពីរដែលបង្ហាញឲ្យឃើញពីព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់។
សូមគូសសញ្ញាត្រឹម (✓) នៅក្នុងប្រអប់ដែលលោកអ្នកយល់ឃើញថាត្រឹមត្រូវ៖

	ព្រះហឫទ័យដែលមានអធិបតេយ្យភាព	ព្រះហឫទ័យបង្គាប់បញ្ជា
១. ភីលីព ២:១៣	☐	☐
២. ១ថែស្សាឡូនីច ៤:៣	☐	☐
៣. ២កូរិនថូស ៦:១៤	☐	☐
៤. ម៉ាថាយ ៧:២១	☐	☐
៥. ភីលីព ១:៦	☐	☐
៦. យេរេមា ២៩:១១	☐	☐

គ) ការឆ្លើយតបទៅនឹងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់

១. តើយើងគួរឆ្លើយតបទៅនឹងព្រះហឫទ័យដែលមានអធិបតេយ្យភាពរបស់ព្រះជាម្ចាស់យ៉ាងដូចម្តេច?

ក) សុភាសិត ៣:៥-៦ _____

ខ) ១ពេត្រុស ៤:១៩ _____

គ) យ៉ាកុប ៤:១៣-១៥ _____

២. តើយើងគួរឆ្លើយតបទៅនឹងព្រះហឫទ័យបង្គាប់បញ្ជារបស់ព្រះជាម្ចាស់យ៉ាងដូចម្តេច?

ក) អេភេសូរ ៥:១៧ _____

ខ) ចោទិយកថា ២៩:២៩ _____

គ) ចោទិយកថា ១១:១ _____

ព្រះជាម្ចាស់បង្រៀន ហើយយើងស្តាប់បង្គាប់

«ព្រះយេហូវ៉ាទ្រង់ល្អ ហើយទៀងត្រង់ ដូច្នោះទ្រង់នឹងបង្ហាត់មនុស្សមានបាបឲ្យតាម ផ្លូវទ្រង់វិញ ទ្រង់នឹងនាំមនុស្សសុភាពក្នុងសេចក្តីយុត្តិធម៌ ហើយនឹងបង្រៀនមនុស្ស រាបទាប ឲ្យស្គាល់ផ្លូវទ្រង់ អស់ទាំងផ្លូវនៃព្រះយេហូវ៉ា សុទ្ធតែប្រកបដោយសេចក្តី សប្បុរស និងសេចក្តីពិត ចំពោះអស់អ្នកណាដែលកាន់តាមសេចក្តីសញ្ញា និងសេចក្តីបន្ទាល់របស់ទ្រង់» (ទំនុកដំកើង ២៥:៨-១០)។

II. ការដឹកនាំ

ដោយសារតែសេចក្តីស្រឡាញ់ជីវិតសេសវិសាលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ទ្រង់បាន តម្រូវទុក ត្រាស់ហៅ រាប់ទុកជាសុចរិត ព្រមទាំងនឹងលើកតម្កើងអ្នកជឿទាំងអស់។ ព្រះអង្គក៏ដឹកនាំយើងផងដែរ ។

ក) អត្ថន័យនៃការដឹកនាំ

ការដឹកនាំ គឺជាតួនាទីដ៏សកម្មរបស់ព្រះជាម្ចាស់នៅក្នុងជីវិតរបស់យើង និងជាការធ្វើឲ្យ សម្រេចតាមបំណងព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់ ។

ចូរកត់សម្គាល់លើពាក្យដែលមាននៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ដើម្បីយកមកពណ៌នាពីការដឹកនាំដូច ខាងក្រោម។ បន្ទាប់មកសរសេរពីរបៀបដែលខ្លួនពន្យល់អត្ថន័យនៃពាក្យនីមួយៗនោះ៖

១. កៀងនាំ (ឃ្វាល សែង ឬ លី)

ក) ទំនុកជំកើង ៧៨:៥២ _____

ខ) ទំនុកជំកើង ១៣៩:២៤ _____

២. ដឹកនាំ (បង្ហាញ ជួយឲ្យយល់)

ក) ទំនុកជំកើង ២៣:៣ _____

ខ) ទំនុកជំកើង ៧៣:២៤ _____

៣. តម្រង់ផ្លូវ (តាំង ឬរៀបចំ ធ្វើឲ្យត្រង់)

ក) សុភាសិត ១៦:៩ _____

ខ) ២ថៃស្យាឡូនីច ៣:៥ _____

ខ) លក្ខណៈនៃការដឹកនាំ

តារាងខាងក្រោមនេះស្តីពីរបៀបដែលព្រះជាម្ចាស់ដឹកនាំមនុស្សដោយផ្ទាល់ និងដោយប្រយោល។

ការដឹកនាំដោយផ្ទាល់	ការដឹកនាំដោយប្រយោល
១. ការបើកសម្តែង ដែលមានបន្ទូលចេញមកពីព្រះជាម្ចាស់ផ្ទាល់	១. ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់
២. ការជាក់ស្តែង	២. បញ្ញាចិត្ត ឬការបណ្តាលឲ្យដឹង
៣. សុបិន្ត	៣. ទិព្វវិញ្ញាណ (កាលៈទេសៈ ដែលត្រួតត្រាដោយព្រះជាម្ចាស់)
៤. ហោរា/សារឹក ដែលនិយាយជំនួសព្រះជាម្ចាស់	៤. ប្រាជ្ញា និងយោបល់

ព្រះជាម្ចាស់បានដឹកនាំដោយផ្ទាល់នៅក្នុងសម័យសញ្ញាចាស់ និងនៅដើមនៃការចាប់ផ្តើមសញ្ញាថ្មី។ សព្វថ្ងៃនេះយើងឃើញថា ព្រះជាម្ចាស់ដឹកនាំដោយប្រយោល។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដើរត្រូវទីនៅក្នុងគ្រប់ទាំងផ្នែកនៃការដឹកនាំដោយប្រយោលដែលជាព័ន្ធកិច្ចរបស់ទ្រង់ចំពោះអ្នកជឿ។

១. ការដឹកនាំតាមរយៈព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់
តើអ្នកនិពន្ធកណ្ឌគម្ពីរទំនុកដំកើងពណ៌នាពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់យ៉ាងដូចម្តេច (ទំនុកដំកើង ១១៩:១០៥)?

---

២. ការដឹកនាំតាមរយៈការបណ្តាលឲ្យដឹង
តើមានអ្វីដែលបណ្តាលឲ្យសារឹក ប៉ុល រំជួលចិត្តចង់ប្រកាសដំណឹងល្អនៅក្រុងអាថែន (កិច្ចការ ១៧:១៦)?

---

៣. ការដឹកនាំតាមរយៈទិព្វវិញ្ញាណរបស់ព្រះជាម្ចាស់
តើអ្នកជឿអាចដឹងច្បាស់ថា ព្រះជាម្ចាស់កំពុងតែធ្វើអ្វីសម្រាប់ពួកគេ ទោះបីពួកគេស្ថិតនៅក្នុងកាលៈទេសៈណាក៏ដោយ (រ៉ូម ៨:២៨)?

---

៤. ការដឹកនាំតាមរយៈប្រាជ្ញាដែលព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានមក

យោងតាមកណ្តុកម្ពីរ សុភាសិត ២:១-១១ តើសេចក្តីបួនយ៉ាងដែលប្រាជ្ញានឹងអនុញ្ញាតឱ្យលោកអ្នកដឹងមានអ្វីខ្លះ (២៩)?

- (១) _____
- (២) _____
- (៣) _____
- (៤) _____

តើលទ្ធផលនៃការស្វែងរកសេចក្តីទូន្មានគឺជាអ្វី (សុភាសិត ១៣:១០)? _____

III. ការអនុវត្ត

ក) ចូរសរសេរចំណុចមួយដែលលោកអ្នកកំពុងមានការលំបាកក្នុងការសម្រេច។

ខ) តើការនេះទាក់ទងនឹង៖

- ព្រះហឫទ័យដែលមានអធិបតេយ្យភាពរបស់ព្រះជាម្ចាស់?
- ព្រះហឫទ័យបង្គាប់បញ្ជារបស់ព្រះជាម្ចាស់?
- ខ្ញុំមិនដឹងថាមួយណាទេ។

គ) តើលោកអ្នកគួរឆ្លើយតបបែបណា ប្រសិនបើការនេះទាក់ទងនឹង៖

- ១. ព្រះហឫទ័យដែលមានអធិបតេយ្យភាពរបស់ព្រះជាម្ចាស់ (សុភាសិត ៣:៥-៦)។
- ២. ព្រះហឫទ័យបង្គាប់បញ្ជារបស់ព្រះជាម្ចាស់ (យ៉ូហាន ១៥:១០)។
- ៣. លោកអ្នកមិនប្រាកដ (យ៉ាកុប ១:៥)។

ឥឡូវនេះ តើលោកអ្នកគួរសម្រេចចិត្តធ្វើយ៉ាងដូចម្តេចវិញ?

បើលោកអ្នកចង់ដឹងព័ត៌មានពីសៀវភៅគ្រីស្ទបរិស័ទជាភាសាខ្មែរផ្សេងៗទៀត
សូមចូលទៅកាន់គេហទំព័រ៖

Looking for more Christian resources in the Khmer language? Visit:
<http://www.cambodianchristianresources.com>